తులసీదళం

బ్రహ్మశ్రీ సుభాష్ పత్రి

బుద్ధా పిరమిడ్ ధ్యాన కేంద్రం, కర్నూలు

Published by : D. Siva Prasad
Dhyana Lahari Publications
525, R.R. Colony
Tirupati, A.P.
Ph : 08574 - 53184

" Tulasidalam "
Telugu

Brahmasri Subhash Patri

Editions :

I May 1995 Copies 1000
II Aug 1997 Copies 3000
III Dec 1999 Copies 3000
IV May 2001 Copies 1000
V Dec 2002 Copies 2000

Special Price : Rs. 49.99

Cover Design & Lay-out : Crystal Dot
DTP Lay-out : Omega Offset, Tirupati

Copies available at : All Pyramid Dhyana Kendras, A.P.
All branches of Vishalandhra Book House,
525, R.R. Colony
Tirupati, A.P.
Ph: 0877 - 2253184

Printed at : Om Art Print
Besent Road, Vijayawada.

ఈసారి యీ నా భౌతిక యాత్రకి
నేను ఎంచుకున్న తల్లి సావిత్రీదేవి ; తండ్రి రమణారావు ;
భౌతిక శరీర ధారణ చేసింది 1947 లో.

అయితే గత ఐదు జన్మల నుంచీ చేస్తున్నది
ఆధ్యాత్మిక జ్ఞాన విస్తరణే !
ఈసారి ఈ యాత్రకి కూడా కారణం అదే.
ఐతే, అదే యీ భూలోకానికి ఆఖరి చూపు.
ఉత్తరోత్తరా ఎన్నో ఊర్ధ్వలోకాలు !

ఈ ఆఖరి నాటకంలో
ఎంచుకున్న భార్య స్వర్ణమాల.
నన్నెంచుకుని వచ్చినవారు పరిణిత, పరిమళ.
ఇప్పుడందరూ యోగులే !

ఆధ్యాత్మికత పరిచయం 1976లో, మిత్రులు శ్రీ రామచెన్నారెడ్డి గారి ద్వారా.
గత జన్మల స్మృతులు మొదలైంది 1979 లో.
1981 నుంచి 1983 వరకు శ్రీ సదానంద యోగి పరిచయ, మరి సేవాభాగ్యం.
అప్పటి నుంచీ మొదలు ఉధృతంగా ఆధ్యాత్మిక ప్రచారం.
ఒకటే ధ్యేయం : అందరినీ యోగులుగా, జ్ఞానులుగా మలచటం ;
మరేదీ ‘ యోగ్య ’ మైనదిగా, ‘ జ్ఞానం ’ గా తోచలేదు !

1990 లో కర్నూలు పారిశ్రామికవేత్త శ్రీ B.V. రెడ్డి గారితో కలయిక. భాగ్యంగా
కర్నూలులో “ బుద్ధా పిరమిడ్ ధ్యాన కేంద్రం ” యొక్క రూపకల్పన;
“ ది కర్నూలు స్పిరిచ్యువల్ సొసైటీ ” యొక్క అవతరణ.

1992 లో కోరమాండల్ ఉద్యోగ విరమణ. దరిమిలా అనంతపూర్ పట్టణ ప్రవేశం. వెంటనే అడ్వొకేట్ శ్రీ N.C. సంపత్‌కుమార్ గారితో స్నేహం. ఫలితంగా " పిరమిడ్ ధ్యాన కేంద్రం, అనంతపూర్ " ప్రారంభం.

1993 లో ప్రొద్దుటూరు, ఉరవకొండ, గుంతకల్ స్పిరిచ్యువల్ సొసైటీలు.

1994 లో తిరుపతి స్పిరిచ్యువల్ సొసైటీ ; కడప, ధర్మవరం, కదిరి, పీలేరు, బ్రాహ్మణపల్లి, రాయదుర్గం, హిందూపురం, ఆదోని మొదలైన ధ్యాన కేంద్రాలు.

1995 లో " స్వామి సదానంద ఆశ్రమం ", నందవరం ; పిరమిడ్ ధ్యాన కేంద్రం, తెనాలి.

1994 లో " BE A MASTER " పుస్తక రచన

1995 లో " తులసీదళం " పుస్తక రచన

ప్రస్తుత జీవనయాత్రలో విశేషాలు యింతవరకూ ఇవి !

నిరంతరం స్వాధ్యాయం ద్వారా జ్ఞానమయంగా,
నిరంతరం యోగమిత్రుల సహవాసంతో ఆనందమయంగా,
ప్రతి క్షణమూ అర్థవంతంగా ఉపయోగింపబడుతున్నది జీవితం.

ఇదీ నా స్వ పరిచయం !

కర్నూలు - సుభాష్ పత్రీ

జూలై, 1995

* * *

" తదుపరి "

1996 లో నెల్లూరు, నరసరావుపేట, నాగలదిన్నె, గద్వాల మొదలైన స్పిరిచ్యువల్ సొసైటీలు, మరి 99% మౌనవ్రతం. " ఉరవకొండ పిరమిడ్ ధ్యానకేంద్రం " ప్రారంభం !

1997 లో విశాఖపట్టణం, ఎమ్మిగనూరు, విజయవాడ, శ్రీకాళహస్తి, రాయదుర్గం, బళ్ళారి, బెంగుళూరు, హాస్పెట్, సాంగ్లీ స్పిరిచ్యువల్ సొసైటీలు.

1997 లో అనేకానేక పిరమిడ్ పుస్తకాల, మ్యాగజైన్ల ప్రచురణ.

1998 లో భోపాల్, జైపూర్ (రాజస్థాన్), ఉజ్జయినీ, ముంబాయి, మైసూరు, రాయపూర్, ఆదోని, నంద్యాల, మదనపల్లి, కడప, ఎలమంచిలి, తాడిపత్రి, గుత్తి, నూజివీడు, జైపూర్ (ఒరిస్సా), పామర్రు, అల్వాల్, గుంటూరు, గుడివాడ, రాజమండ్రి, వరంగల్, అనకాపల్లి, శ్రీకాకుళం, విజయనగరం, పత్తికొండ స్పిరిచ్యువల్ సొసైటీలు.

1998 లో సుమారు 30 వరకు ద్వైమాసిక ధ్యాన పత్రికలు అనేకానేక ధ్యాన కేంద్రాల నుండి వెలువడడం !

1999 లో ఇంతవరకూ చిత్తూరు, వాయల్పాడు, కలిచెర్ల, గూడూరు, వెంకటగిరి, జగిత్యాల, ఖమ్మం, ఏలూరు, పలమనేరు మొదలైన పిరమిడ్ స్పిరిచ్యువల్ సొసైటీలు ; అహమ్మదాబాద్, కలకత్తా, న్యూఢిల్లీ, సూరత్, సింగపూర్, హాంగ్‌కాంగ్, మద్రాస్ లలో ధ్యాన తరగతులు !

- సుభాష్ పత్రి

హైదరాబాద్
మే, 1999

* * *

ఎంతోకాలం గా వాంఛిస్తున్న ఈ పుస్తక రూపకల్పన
సెప్టెంబర్ 1994న గుంతకల్ లో జరిగింది.

పుస్తక రూపకల్పన జరుగుతున్న సమయంలో ఎన్నో సమంజసమైన
మార్పులూ, చేర్పులూ చేసిన స్వర్గీయ డాక్టర్ V.V. బాలకృష్ణ, కర్నూలు,
వారికి నేనెంతైనా కృతజ్ఞుడను. డ్రాఫ్టుల తయారీలో అవిరామంగా
శ్రమించిన అనంతపూర్ మాస్టర్ P. రమణ ఎంతైనా అభినందనీయుడు.
పుస్తకం వ్రాయడానికి సరియైన వాతావరణం కల్పించినవారు
గుంతకల్ స్పిరిచ్యువల్ సొసైటీకి చెందిన మాస్టర్స్ శ్రీయుతులు
T. మురళీధర్, K. విజయకుమార్ మరి G. నరసింహయ్య గార్లు.

పుస్తక ప్రచురణకు ఆర్థిక సహాయం అందించినవారు
అనంతపూర్ పిరమిడ్ ధ్యాన కేంద్రం మాస్టర్స్ B.V. ప్రతాప్ రెడ్డి మరి
G. గుణాకర్ రెడ్డి గార్లు.

ఈ పుస్తకంలో ఉదహరింపబడిన ఉపనిషత్ శ్లోకాలు
రామకృష్ణ మిషన్ ప్రచురణల నుంచి,
బుద్ధ సూక్తులు డాక్టర్ రత్నాకరం బాలరాజు గారి ' ధమ్మపదం ' నుంచి
వేదమంత్రాలు, వాటి అర్థాలు, స్వామి దయానంద-పండిత గోపదేవ్
విరచిత ఆర్యసమాజ ప్రచురణల నుంచి, మరి
వేమన పద్యాలు బాల సరస్వతి బుక్ డిపో (కర్నూలు) వారి
' వేమన పద్య రత్నాకరము ' నుంచి సేకరించబడ్డాయి.

అలాగే ఇతర రచయితల, ఇతర గ్రంథాల నుంచి కూడా
ఎన్నో పద్యాలు, శ్లోకాలు, సూత్రాలు సేకరింపబడ్డాయి.

ఈ రచయితలు, మరి ప్రచురణకర్తలందరికీ కృతజ్ఞతలు.

ఈ పుస్తకాన్ని ఇంత సుందరంగా ముద్రించిన "సోమేశ్వర ప్రింటింగ్ ప్రెస్",
విజయవాడ, అధినేత అయిన శ్రీ B. ముఖర్జీ గారికి ప్రత్యేకంగా అభినందనలు.

కర్నూలు
జూలై, 1995

- సుభాష్ పత్రీ

ఆ రోజు 13, నవంబరు 1994.
తిరుపతి పిరమిడ్ స్పిరిచ్యువల్ సొసైటీ సభ్యులతో కలసి తిరుపతి నుంచి
పీలేరు వెళ్తున్నాం -
పీలేరులో ధ్యానం క్లాసు ఇవ్వడం కోసం.

నాతోపాటు ఉన్నవారు మాస్టర్స్ మిట్టా శ్రీనివాసులు, కంచి రఘురామ్,
శేఖర్, మునుస్వామి, ఇంకా మేడమ్ ఉదయలక్ష్మిగార్లు.
బస్సులో ప్రయాణం చేస్తూ వుంటే భావతరంగిణి మొదలైంది -
మెదడు మరి ఊరికే కూర్చోదు కదా !

. . . . ప్రపంచంలో ఎన్నో మతాలు వున్నాయి.
కొందరు “ మాది అద్వైత మతం ;
జగన్మిథ్యా బ్రహ్మసత్యం, జీవో బ్రహ్మైవ ” అంటారు.
అందులోనూ కొందరు “ కంచీ మఠ పరంపర మాది ” అంటారు.
మరికొందరు “ కాదు, మాది శృంగేరీ సాంప్రదాయం ” అంటారు.
కొందరు “ మాది విశిష్టాద్వైత మతం ;
సగుణోపాసన మాకు ముఖ్యం ” అని వక్కాణిస్తారు.
కొంతమంది “ మేము శ్రీ వైష్ణవులం -
అన్ని మతాలలోనూ ఉత్కృష్టమైనది శ్రీ వైష్ణవ మతం -
అది ఆదివిష్ణువుకు సంబంధించినది -
మాది పూర్ణప్రపత్తి మార్గం ” అంటూ వుంటారు.

కొందరు “ మేము మాధ్వులం ”, “ జీవుడు వేరే, బ్రహ్మ వేరే ” అంటారు.
అందులోనూ కొందరు “ ‘ దక్షిణాది మఠం ’ వారం మేము ;
ఉడిపీ క్షేత్రం సర్వక్షేత్రాల లోనూ పవిత్రం ” అంటూ వుంటారు.
“ కాదు, కాదు ‘ ఉత్తరాది మఠం ’ పద్ధతే
అసలు సిసలైన మాధ్వ సాంప్రదాయం ” అని మరికొందరు.

కొంతమంది " మేము శ్రీ విద్యోపాసకులం ;
సకల చరాచర సృష్టి మొత్తం శ్రీ చక్రంలో నిబిడి వుంది కనుక,
తత్ ఉపాసన సర్వశ్రేష్ఠం " అని అంటూ ఉంటారు.

కొంతమంది " మాది అచల రాజయోగం;
మిగతావి దీనికి దిగదుడుపు " అని అంటారు ;
" చేయవలసింది ఏమీ లేదు. ఉన్నదంతా ఆ బట్టబయలే ;
మూలం లేని గుర్తెరిగే ఈ శరీరం ఏమీ కాదు " అని అంటూ వుంటారు.

కొంతమంది " మేము ఒరిజినల్ రోమన్ కాథలిక్కులం " అంటారు.
" కాదు, కాదు మేము ప్రొటెస్టంట్లమండీ " అని కొందరు.
" నిజానికి జీసస్ కన్నా మేరి మాతయే ముఖ్యం " అని మరి కొందరు.
కొంతమంది " మేము యూదుల మండి, పాత నిబంధన మాకు ప్రమాణం -
యెహోవా ఒక్కడే దేవుడు " అంటూ వుంటారు.

కొంతమంది " మేము జైనులం " అంటారు.
" అందులోనూ శ్వేతాంబరులమండీ " అని అంటారు.
" కాదు, కాదు శ్వేతాంబరం తక్కువ స్థితి, మేము దిగంబరులం " అని కొందరు.

మరి కొంతమంది " మాది వీర శైవ మతం ; మేము లింగాయతులం,
సర్వవేళలా లింగాన్ని ధరించడం మాకు తప్పనిసరి !
పరమశివుడు తప్పితే ఇతర తక్కువ దైవాలతో మాకు అవసరం లేదు " అంటారు.

కొంతమంది " మేము సిక్కులం ", " గురుగ్రంథపూజ మాకు శరణ్యం " అంటారు.
కొంతమంది " మాది ఇస్లామ్ ; అందులోనూ షియాలం " అని అంటారు.
" కాదు, కాదు మేము సున్నీలం " అంటారు మరి కొందరు.
" ఈ రెండూ కాదు, మేము అహ్మదీయులం " అని మరి కొందరు.

కొంతమంది, " మేము సుంకులమ్మ దేవతను కొలుస్తాంటాం ;
మాకు మా గ్రామదేవత తప్ప ఇంకేమీ అక్కరలేదు ;

జంతు బలి మాకు ముఖ్యం " అని వక్కాణిస్తారు.

కొంతమంది " మా ఇలవేలుపు వేంకటేశ్వరస్వామి ;
ఆయనే కలియుగ దైవం ; ఆయనే సర్వం ;
ఆర్చేవాడూ, తీర్చేవాడూ అన్నీ ఆయనే.
మా తలనీలాలు ఆయనకు సమర్పిస్తూ వుంటాం ; ప్రతిఫలంగా ఆయన
మా కోరికలన్నీ తీరుస్తూంటాడు " అంటూ వుంటారు.

కొంతమంది " మాది గాయత్రీ పరివార్ ;
' ఓం భూర్భువ ' మంత్రమే సర్వభాగ్యకారిణి " అంటూ వుంటారు.
కొంతమంది " మాది ఆర్యసమాజం ;
సత్యాలన్నీ వేదాలలోనే చెప్పబడి వున్నాయి.
వేదాలు మాత్రమే శ్రుతి ; వేదాలు మాత్రమే ప్రమాణం " అంటూ వుంటారు.

కొంతమంది " మాది మాస్టర్ C.V.V. యోగం ;
ఆయన మంత్రం జపించడం ద్వారా కుండలినీ జాగృతం అవుతుంది "
అంటూ వుంటారు.
కొంతమంది " మాది యోగోదా సత్సంగ్ సొసైటీ ;
' బాబాజీ ', ' లాహిరీ ', ' యుక్తేశ్వర్ ', ' యోగానంద ' గురుపరంపరే
మాకు పూజ్యనీయం " అంటారు.
కొంతమంది " మాది ట్రాన్సెన్‌డెంటల్ మెడిటేషన్ ;
నూతన తరహా అర్థశూన్య మంత్రాల ద్వారా భావాతీతస్థితిని పొందుతూ వుంట
మహర్షి మహేష్ యోగి మాకు మార్గదర్శకుడు " అని అంటారు.

కొంతమంది " మాది దత్త సాంప్రదాయం,
అవధూతస్థితి పరమ స్థితి ;
దత్త గురువులకు మేము శరణాగతి " అంటారు.
కొంతమంది " మాది భాగవత మతం,
' హరేరామ హరేకృష్ణ మహామంత్రం ' ను సర్వవేళలలో స్మరిస్తూ వుంటాం ;
అదే తారకం ; కృష్ణుడు ఒక్కడే పురుషోత్తముడు " అని అంటూ వుంటారు.

కొంతమంది " మేము నిరంకారులం ;
సత్యం తెలుసుకున్నాం, నిర్ అహంకారులం మేం ; నిర్గుణపూజ మాది " అంటారు.

కొంతమంది " మాది దివ్యజ్ఞాన సమాజం ;
మా గురువు శ్రీ స్వామి శివానంద ; మానవ సేవయే మాధవ సేవ ;
జపమూ, మంత్ర యోగమూ మాకు ముఖ్యం " అంటారు.

కొంతమంది " మేము అరవిందుల వారి మార్గాన్ని అనుష్ఠిస్తూ ఉంటాం.
అన్ని యోగాల సమన్వయం మాది.
సుప్రామైండ్‌ని భువి మీదకి అవతరింపజేయడం
మా లక్ష్యం " అంటూ వుంటారు.

కొందరు " మాది రామచంద్ర మిషన్ ;
మాకు ట్రాన్స్‌మిషన్ తప్పనిసరి ;
హృదయం మీద ధ్యానం చేస్తూ వుంటాం ; గురువే అన్నీ
చూసుకుంటాడు " అంటారు.

కొందరు " మాది సిద్ధయోగం ;
శ్రీ నిత్యానంద, శ్రీ ముక్తానంద గురుపరంపరకు చెందినవారం,
మాకు శక్తిపాతం శరణ్యం " అంటూ వుంటారు.
కొందరు " మాది ప్రేమతత్వం ; మేము ' మస్త్ ' లం ;
అవతార్ మెహర్‌బాబాయే మాకు పరమ ఆదర్శం " అంటూ వుంటారు.

కొందరు " రమణ మహర్షి చెప్పింది నూటి అయిన అద్వైతం ;
వారి పుస్తకాలు అత్యంత శ్రేష్ఠం ;
' నేనెవరు ? ' అని సదా విచారణ చేస్తూ వుంటాం " అని అంటారు.

కొంతమంది "మాది రామకృష్ణ మిషన్;

రామకృష్ణ పరమహంస, స్వామి వివేకానందలు ఈ యుగపు మహాపురుషులు ;
ఉపనిషత్ సారమే సర్వం బోధిస్తుంది " అని అంటూ వుంటారు.

కొంతమంది " మాది రాధాస్వామి సత్సంగం ;
కృష్ణుడు ఒక్కడే ' స్వామి ', అంటే ' పరమాత్మ ' ;
మిగతా అందరూ ' రాధ 'లు అంటే ' జీవాత్మ ' లు " అని అంటారు.

మరికొంతమంది " మాది ఈశ్వరీయ బ్రహ్మకుమారీ సమాజం,
బ్రహ్మచర్యం తప్పనిసరి; ' బిందువు ' మీద ధ్యానం చేయాలి ;
' శివబాబా ' యే ఈ లోకానికి పరమగురువు " అని అంటారు.

మరి కొంతమంది " మేము జిడ్డు కృష్ణమూర్తిని ఫాలో అవుతాం ;
అన్నిటినీ ఇచ్ఛారహితంగా గమనిస్తూ వుంటాం ;
ఆయన పుస్తకాలు చదువుతూ ఉంటాం " అని అంటారు.

కొంతమంది " మేము షిరిడీసాయికి అంకితమయ్యాం ;
జన్మాంతం ఆయన భజన చేయడం మా కర్తవ్యం ;
సర్వ కష్టాలనూ దూరం చేసేవాడూ,
మోక్షం ప్రసాదించేవాడూ ఆయనే " అంటూ వుంటారు.

కొంతమంది ' మేము స్వామి అయ్యప్ప భక్తులం ;
జ్యోతిని చూసి తరిస్తూ వుంటాం ;
సంవత్సరాని కొకసారి శబరిమలై యాత్ర తప్పనిసరి " అంటూ వుంటారు.

ఈ విధంగా . . . . . . ఎంతో మంది . . . . . . ఎన్నో రకాలుగా . . . . . .
చక్కగా . . . . . చక్కచక్కగా . . . .
వారి వారి మతాలను 'పూర్ణం'గా, 'పరిపూర్ణం'గా జీవించేస్తున్నారు !
అయితే,
ఇంతకీ,

మరి క్రొత్తగా పుట్టిన
ఈ " కర్నూలు స్పిరిచ్యువల్ సొసైటీ " వారు,
" తిరుపతి స్పిరిచ్యువల్ సొసైటీ " వారు,
" అనంతపురం పిరమిడ్ ధ్యాన కేంద్రం " వారు,
" గుంతకల్ స్పిరిచ్యువల్ సొసైటీ " వారు,
" ప్రొద్దుటూరు స్పిరిచ్యువల్ సొసైటీ " వారు,
" ఉరవకొండ స్పిరిచ్యువల్ సొసైటీ " వారు,
" ధర్మవరం స్పిరిచ్యువల్ సొసైటీ " వారు,
పీలేరు, చిత్తూరు, ఆదోని, కదిరి, హిందూపూర్, తెనాలి,
మొదలైన " పిరమిడ్ ధ్యానకేంద్రాల " వారు
ఇంకా . . . . ఇంకా . . . . ఎంతోమంది . . . .
వీరంతా మరి ఏ ' మతాని ' కి చెందినట్లు ?
ఏ సాంప్రదాయానికి ' అమ్ముడు ' పోయినట్లు ?

నిజానికి పై ఏ ఒక్క మతానికీ, అభిమతానికీ ప్రత్యేకంగా చెందరు వీరు !
అయితే అందరి నుంచీ, అందరి మంచీ నేర్చుకునేవాళ్ళు !
అంతేకాదు, వీరు తాముగా సత్యశోధనలో నిమగ్నులయినవారు !

అయినా " అసలు వీళ్ళ పూర్తి మతమేమిటి ?
వీళ్ళ పూర్ణతత్త్వమేమిటి ? . . . . . "
అని బుర్ర గోక్కుంటూ వుంటే ఒక్క మెఱుపు తళుక్కున మెరిసింది -
" వీళ్ళందరిదీ ' తులసీదళ ' మతం " అని !
అవును ! నిక్కచ్చిగా వీరందరిదీ " తులసీదళ " మతమే !

" తులసీదళ మతం " గురించి చెప్పాలంటే ముందుగా
ఒక చిక్కటి కథ చెప్పాలి . . . . . .

. . . . . . ఒకానొక ఊళ్ళో ఒక స్త్రీ మూర్తి వుండింది.
ఆవిడకు ఉన్నట్లుండి ' పరమసత్యం ' మీద పరమ మోహం కలిగింది.
వెంటనే దానిని పొందాలని, " త్యాగమే దానికి మార్గం " అనుకుని,
తనకు ఇష్టాతియిష్టమైన వజ్రాలహారం మెడలోంచి తీసి త్రాసులో పడవేసింది.

ఊహూ . . . . ఏమీ ప్రయోజనం కనిపించలేదు !
' పరమసత్యం ' కొంచెం కూడా చిటుక్కుమనలేదు !
' చాలదేమో ' అని తన సర్వాభరణాలనూ నిలువు దోపిడీ ఇచ్చింది -
అయినా ఏమీ కాలేదు !
ఇంట్లో ఉన్న వెండి, బంగారు పాత్ర లన్నింటినీ తీసుకొచ్చి వేసింది ;
షరా మామూలే !
' పరమసత్యం ' కనుచూపు మేరలో కనిపించలేదు !
అప్పడు గుర్తుకు వచ్చింది " ఒకటి మరచిపోయాను " అని ;
అదే, తనకు ప్రాణాతిప్రాణమైన మణి,
' శమంతకమణి ', ఇంకా మిగిలివుందని.

ఎంతో ఉత్సాహంతో దాన్ని తీసుకొచ్చి వేసింది.
ప్చ్ ! పాపం ! ఏమీ కాలేదు !
' పరమసత్యం ' అణుమాత్రమైనా కదలలేదు !
ఆ భామ కు చెమటలు పట్టాయి ;
పాపం, ఇంకేమీ తోచక నిశ్చేష్టురాలైంది !

ఆ పరిస్థితిలో నెమ్మదిగా మరో తరుణీమణి విచ్చేసి,
చిరునవ్వు నవ్వుతూ, వయ్యారంగా ఒక తులసీదళాన్ని ' అలా ' ఉంచింది -
అంతే . . . . . .
' పరమసత్యం ' హఠాత్తుగా కదిలింది . . . . !
' పరమసత్యం ' పూర్తిగా బట్టబయలైంది . . . . !

. . . . కనుక,

దేనివల్లనైతే పరమసత్యం వెంటనే గ్రాహ్యమవుతుందో,
వెంటనే దృగ్గోచరమవుతుందో, వెంటనే అనుభవానికి వస్తుందో,
. . . అదే . . . . . అదే,
" ' తులసీదళ ' మతం ".

" తులసీదళా " నికి ఒక చిన్ని కొమ్మ, రెండు ఆకులు వుంటాయి.
ఒక ఆకు పేరు " నీ వాస్తవాన్ని నీవే సృష్టించుకుంటున్నావు "
అన్న జ్ఞాన సూత్రం.
రెండవ ఆకు పేరు " ఆనాపానసతి - విపస్సన " అనే ధ్యాన సూత్రం.
మొదటి ఆకు " జ్ఞానాగ్ని " కి మూలం ;
రెండవ ఆకు " ధ్యానాగ్ని " కి నాంది.
మొదటిది మన ' జ్ఞాన చక్షువు ' ను పూర్ణంగా వికసింపచేసి,
' సేత్ ' * జ్ఞానం లాంటి పరిపూర్ణ విజ్ఞానాన్ని మనకు అందచేస్తుంది.
రెండవది మన ' దివ్యచక్షువు ' ను ఉత్తేజింపచేసి,
' బుద్ధత్వం ' అనే పరిపక్వమైన యోగ స్థితిని మనకు కలుగచేస్తుంది.
ఈ రెంటి కలయికే " తులసీదళ మతం ".

మొదటి ఆకు గురించి విపులంగా చెప్పాలంటే -
శ్రీకృష్ణుడి దగ్గరకు వెళ్ళాలి -
ఆయన ప్రకారం
" ఉద్ధరేదాత్మనాత్మానం, ఆత్మానమవసాదయేత్ ;
ఆత్మైవహ్యాత్మనో బంధుః ఆత్మైవ రిపురాత్మనః "
అంటే,
" ఎవరూ ఇంకొకరికి ఏమీ చేయలేరు,
ఎవరిని వారే ఉద్ధరించుకోవాలి.
ఎవరికి వారే బంధువులు ; ఎవరికి వారే శత్రువులు "
ఎవరికి వారే తమ తమ కష్టసుఖాలను సృష్టించుకుంటున్నారు.
అందరూ తమ తమ జనన-మరణ చక్రం లోపలా, బయటా,

అంటే, ఇహ, పరలోకాలలో స్వేచ్ఛగా విహరిస్తున్నవారే !
అందరూ,
ఏది కావాలంటే ఎప్పటికప్పడు, ఎక్కడి కక్కడ,
సమకూర్చుకోగల సర్వసమర్థత కలిగి వున్నవారే.
ఇదే పరమ సత్యం
ఇదే వికసిత జ్ఞానచక్షు పూర్ణ సారాంశం.

ఇక రెండవది, " ఆనాపానసతి-విపస్సన ".
" ఆనాపానసతి " అంటే, " ఉచ్ఛ్వాస నిశ్వాసలను గమనించడం "
అన్నమాట.
దీనివలన దృష్టి నాసికాగ్రంలో,
అంటే, భ్రూమధ్యంలో, తనంతట తాను సహజంగానే స్థితమవుతుంది.

క్రమక్రమంగా మూడోకన్ను తెరుచుకుంటుంది ;
దివ్యదృష్టి లభిస్తుంది.
దీనినే ' విపస్సన ' అంటాం.
క్రమక్రమంగా సూక్ష్మశరీరం విడివడుతుంది ;
ఇతర లోక సంచారం సంభవమవుతుంది.
వీటన్నిటి వలన ' పరమ సత్యం ' ప్రత్యక్షంగా గోచరమవుతుంది.
' ఆనాపానసతి-విపస్సన ' యే చేయవలసిన ఒక్కగానొక్క పరమక్రియ.
ఇది తప్ప చేయవలసింది మరొకటి ఏమీ లేదు.
మిగతావన్నీ అర్థరహితాలు !

. . . . " మూర్తి పూజ మెట్టు కాదు, అగడ్త " అన్నారు -
ఆర్యసమాజ స్థాపకులు స్వామి దయానంద సరస్వతి.
కరెక్ట్! బహు కరెక్ట్!! పరమ కరెక్ట్!!!
భజనలు తాత్కాలిక మానసిక ఆనందాన్ని మాత్రమే కలిగిస్తాయి.
దానికి మాత్రమే భజనలను ఉపయోగించుకుంటే ఫరవాలేదు.
అంతేకానీ పూజలూ, భజనలూ ' ముక్తిమార్గాలు ' కాలేవు.

స్తోత్రాలు మూర్ఖపు రాజకీయ నాయకులకు కావాలి.
వాటిని దైవాలు కోరుతారా? కోరేవారు ' దైవాలు ' అవుతారా ?

కేవల పారాయణాల వల్ల లాభం సున్న.
చేయవలసింది శాస్త్రీయ పంథాలో జ్ఞాన మథనం ; సరియైన తీవ్ర యోగ సాధన.
తీర్థయాత్రలు మాని యోగుల దగ్గరకూ, జ్ఞానుల దగ్గరకూ చేరాలి.
గుండ్లు కొట్టించుకోవడాలూ, కాషాయాలు ధరించడాలూ,
ముద్రలు వేసుకోవడాలూ, తిలకాలు దిద్దుకోవడాలూ,
విభూతి పూసుకోవడాలూ మొదలయినవన్నీ
తమ్ము తాము హీనపరచుకునే, కుంచింప చేసుకునే చర్యలే.

జపమాల త్రిప్పడం వల్ల, మంత్రోచ్చారణ వల్ల
అమూల్యమైన సమయం నిరుపయోగం అవుతుందే తప్ప
దుఃఖవిముక్తి ఎంత మాత్రం కలుగదు, నిర్వాణం ప్రాప్తించదు.
అమితంగా ఉపవాసాలు ఉండడం, పడిపడి గురు పాదపూజలు
చేయడం అన్నవి పూర్ణ మూర్ఖతలు.

సంసారం వదలి సన్యాసదీక్ష తీసుకోవడం
ధర్మానికీ, సత్యానికీ, ఆనందానికీ దూరంగా పోవడమే.

శుష్క తర్కవాదాలన్నవి, మతాభిమానాలన్నవి, మిడిమిడి జ్ఞానుల వ్యర్థవేదనలు.
యజ్ఞయాగాదుల వల్ల ధనసంపద నష్టం అవుతుందే కానీ,
జ్ఞాన నిష్ఠ కలుగదు . . . . సత్యదర్శనం సంభవించదు !

కనుక,

ఇవన్నీ సంపూర్ణంగా త్యాజ్యనీయం.
సర్వ దేశ కాల పరిస్థితులలోనూ
గుర్తుంచుకోవలసిన
పరమసత్య మొక్కటే -
“ ఉద్ధరేదాత్మనాత్మాన ” మని ;
చేయవలసిన పరమక్రియ ఒక్కటే -
అదే, “ ఆనాపానసతి-విపస్సన ”.

ఇదే “ కర్నూలు స్పిరిచ్యువల్ సొసైటీ ” వారి,
“ తిరుపతి స్పిరిచ్యువల్ సొసైటీ ” వారి,
“ అనంతపురం పిరమిడ్ ధ్యాన కేంద్రం ” వారి,
“ గుంతకల్ స్పిరిచ్యువల్ సొసైటీ ” వారి,
“ ప్రొద్దుటూరు స్పిరిచ్యువల్ సొసైటీ ” వారి,
“ ఉరవకొండ స్పిరిచ్యువల్ సొసైటీ ” వారి,
“ ధర్మవరం స్పిరిచ్యువల్ సొసైటీ ” వారి,
‘ పీలేరు ’, ‘ చిత్తూరు ’, ‘ ఆదోని ’, ‘ కదిరి ’, ‘ హిందూపూర్ ’, ‘ తెనాలి ’,. . . .
మొదలైన ‘ పిరమిడ్ ధ్యానకేంద్రాలు ’ . . . . . .
ఇంకా . . . ఇంకా . . . మిగతా పిరమిడ్ స్పిరిచ్యువల్ సొసైటీల వారి
పూర్తి మతం, పూర్ణతత్త్వం !
నిజానికి సృష్టి సమస్తంలో ఉన్నది ఒకే ఒక ఆధ్యాత్మిక శాస్త్రం;
వున్నది ఒకే ఒక స్పిరిచ్యువల్ సైన్స్
ఏ లోకంలో నైనా, ఏ కాలంలో నైనా . . . . . . !

. . . . . తుమ్మెద ప్రతి పువ్వు నుంచీ మకరందం గ్రోలినట్లు,
ప్రతి ఒక్కరి దగ్గరి నుంచీ మనం విధిగా జ్ఞానాన్ని సమీకరించుకోవాలి.
ప్రతి పువ్వులోనూ ఇంతో, అంతో మకరందం వుంటుంది ; అదే విధంగా
ప్రతి మనిషిలోనూ స్వల్పంగానో, అధికంగానో జ్ఞానం వుంటుంది.
కాబట్టి ఏ ఒక్కరినీ విస్మరించరాదు.
ప్రతి ఒక్కరి దగ్గర నుంచీ నేర్చుకోవాలి, తెలుసుకోవాలి.
[illegible] అనుభవించినదీ తక్షణం అందరికీ చెప్పాలి.

ఏ ఒక్కరినీ వదలరాదు.
తెలుసుకోవలసిన, తెలియచేయవలసిన ' పరమసత్య ' మొక్కటే !
చేయవలసిన, చేయించవలసిన ' పరమక్రియ ' ఒక్కటే !
ఇవే తులసీదళం లోని ' రెండు ఆకులు ' . . . .

. . . . . ఈ విధంగా భావ పరంపర ముగిసింది.

. . . . వెంటనే ప్రక్కనే వున్న కంచి రఘురాం గారికి
" ఇప్పడే చక్కని భావన పుట్టింది " అని అంతా వివరించి,
" వెంటనే ప్రక్కవాళ్ళకు చెప్పండి " అన్నాను.
తరువాత " తులసీదళం " గురించి
ఆ రోజు పీలేరు ధ్యానం క్లాసు లోనూ,
మరుసటి రోజు అనంతపురం క్లాసు లోనూ,
మర్నాడు ఉరవకొండ లోనూ, గుంతకల్ లోనూ,
ఆ మర్నాడు కర్నూలు పిరమిడ్ ధ్యానకేంద్రం లోనూ,
అందరికీ చెప్పడం జరిగింది.

అందరూ ఈ భావన గురించి విని,
" మీరు వ్రాస్తున్న ' వన్ డే స్పిరిచ్చువల్ బ్రెయిన్ వాష్ ' అనే
పుస్తకానికి ఈ పేరే పెట్టండి " అన్నారు.
. . . . . అలా పుట్టింది ఈ "తులసీదళం".

" తులసీదళం " ఇప్పడు మీ చేతుల్లో వుంది ;
ఇంక మీ యిష్టం !

" యధా ఇచ్ఛసి తథా కురు ! "

కర్నూలు — సుభాష్ పత్రి
జూలై, 1995

* * *

లోపల ...

పేజీ నెం.	విషయం	పేజీ నెం.	విషయం
1.	ఆధ్యాత్మిక శాస్త్రజ్ఞులు	27.	ఓషో రజనీష్
2.	ఆధ్యాత్మిక శాస్త్రం	28.	లోబ్‌సాంగ్ రాంపా
3.	ఆధ్యాత్మిక శాస్త్ర విభాగాలు	29.	రిచార్డ్ బాక్
4.	ధ్యానం	30.	డాన్ యువాన్
5.	దివ్యజ్ఞానప్రకాశం	31.	ముముక్షువు యొక్క శత్రువులు
6.	నిత్యజాగ్రత	32.	సేత్
7.	మనోశక్తి	33.	లిండా గుడ్‌మాన్
8.	ధ్యానం వలన లాభాలు	34.	జీసస్ (ఏసుక్రీస్తు)
9.	కొన్ని ఆధ్యాత్మిక పరమ సత్యాలు	35.	మహమ్మద్
10.	చైతన్యమే మూలం	36.	జొరాస్టర్
11.	మెడిటేషన్ - 1	37.	జలాలుద్దీన్ రూమీ
12.	మెడిటేషన్ - 2	38.	గోథే
13.	యద్భావం తద్భవతి	39.	కన్‌ఫ్యూషియస్
14.	ఏకైక సత్యం	40.	ప్లేటో
15.	జీవిత పరమార్థం	41.	చువాంగ్ ట్జు
16.	త్రివిధ ఆనందాలు	42.	అన్నమయ్య
17.	అంతిమ ధ్యేయాలు	43.	గౌతమ బుద్ధుడు
18.	రోజూ ఏం చేయాలి ?	44.	నాలుగు ఆర్య సత్యాలు
19.	అక్షరాభ్యాసం	45.	అష్టాంగ మార్గం
20.	తక్షణ కర్తవ్యం	46.	సరియైన దృక్పథాలు
21.	ప్రజల్ప రాహిత్యం	47.	మధ్యే మార్గం
22.	క్రియా యోగం	48.	బ్రహ్మ విహారాలు
23.	స్వాధ్యాయం	49.	ధమ్మపదం లో
24.	ఒక యోగి ఆత్మకథ	50.	అత్తా హి అత్తనో నాథో
25.	హిమాలయ యోగులు	51.	బుద్ధుని ప్రకారం బ్రాహ్మణుడు
26.	సంభోగం నుండి సమాధి	52.	నారదుని సలహా

పేజీ నెం.	విషయం
53.	మహదవధానం
54.	తాపత్రయం
55.	జ్ఞానాన్ ముక్తిః
56.	పంచ వింశతి
57.	తీర్థయాత్ర - తరించటం
58.	తీర్థంకర గోత్ర బంధం
59.	ధీరులు
60.	మహావాక్యాలు
61.	వృద్ధుడు
62.	పునర్జన్మ
63.	పండితుడు
64.	సత్యమేవ జయతే
65.	ఆత్మా దృశ్యతే సూక్ష్మదర్శిభిః
66.	అయం లోకో నాస్తి పరః
67.	శ్రేయస్సు - ప్రేయస్సు
68.	ధ్యానం - మోక్షానందం
69.	సూక్ష్మశరీర యానం
70.	తస్మాత్ ! యోగీ భవ !
71.	బ్రహ్మజ్ఞానం - ఇంద్రియవశం
72.	ధర్మం
73.	ధర్మం - అధర్మం
74.	ధర్మో రక్షతి రక్షితః
75.	త్రయీ ధర్మం
76.	చతుర్వర్ణాలు
77.	తమో రజో సత్వ గుణాలు
78.	నాలుగు యోగాలు
79.	మూఢభక్తి
80.	భక్తియోగం

పేజీ నెం.	విషయం
81.	వర్ణాశ్రమ ధర్మం
82.	సంసారం
83.	సన్యాసం
84.	గృహస్థాశ్రమం
85.	బ్రహ్మచర్యం
86.	కోరికలను అణచవద్దు !
87.	అధర్మయుక్తమైన కర్మలు ?
88.	అయితే, స్వప్నావస్థలో !
89.	కర్మబద్ధుడు
90.	నష్టో మోహః
91.	మా గా మోహావేశం
92.	కారణం - కార్యం
93.	అదృష్టం
94.	వసిష్ఠ గీతలో అదృష్టం
95.	పురుష ప్రయత్నం
96.	స్వేచ్ఛ - యాదృచ్ఛికం
97.	పాపం-పుణ్యం-జ్ఞానం
98.	వ్యాధులు
99.	లలాట లిఖితం
100.	అజ్ఞుడు -అల్పజ్ఞుడు - విజ్ఞుడు
101.	ఆచార్యుడు
102.	మనఃప్రలోభం - అంతరాత్మ ప్రభోధం
103.	సూత్రప్రాయం - ప్రబంధప్రాయం
104.	నిధి చాలా సుఖమా ?
105.	సత్సంగం - సజ్జన సాంగత్యం
106.	రాక్షసులు - మానవులు - దేవతలు

పేజీ నెం.	విషయం
107.	జీవహింస
108.	చేత - వ్రాత
109.	యోగి
110.	ఉత్తమ గురువులు
111.	తనువు - ఆత్మ
112.	చిరంజీవత్వం
113.	ఏ న్యూనమూ లేదు !
114.	డూ ఆర్ డై !
115.	సరియైన నడవడిక
116.	మాంసపిండం - మంత్రపిండం
117.	ఆస్తికులు - నాస్తికులు
118.	గురువు - లఘువు
119.	ఆస్తికులలో నాలుగు వర్గాలు
120.	మూఢభక్తుడు - శిష్యుడు
121.	గురువు - పరమగురువు
122.	నిర్వాణం తర్వాత ?
123.	గురువులెప్పుడూ వున్నారు
124.	సాధనా చతుష్టయం
125.	వేదాంత ఘోష
126.	యోగ సాధన
127.	పతంజలి అష్టాంగ యోగం
128.	యమ నియమాలు
129.	చిత్తవృత్తి నిరోధం
130.	ఆనాపానసతి
131.	విపస్సన
132.	ఉపాసన - విపస్సన
133.	కుండలినీ జాగరణం
134.	నాడీమండల శుద్ధి

పేజీ నెం.	విషయం
135.	షట్చక్రాలు - సహస్రారం
136.	దివ్యచక్షువు
137.	సవికల్ప సమాధి
138.	నిర్వికల్ప సమాధి
139.	ఆత్మజ్ఞానం - బ్రహ్మజ్ఞానం
140.	మాయ
141.	మూడు అడుగులు
142.	మూషిక వాహనుడు
143.	ఆహారం - వ్యవహారం
144.	ఆహార - వ్యవహారాలలో జాగ్రత వహించాలి
145.	అశోక వనం
146.	సవిరామ పరిశ్రమ
147.	మేనకా ప్రయోగం
148.	దత్తాత్రేయ
149.	ఏడుకొండలవాడు
150.	పుత్రుడు - పున్నామనరకం
151.	చతుర్ముఖేన బ్రహ్మః
152.	దుష్ట చతుష్టయం - నాలుగు యోగాలు
153.	చిత్రగుప్తుడు
154.	దర్పదః - దర్పహః
155.	గరళకంఠుడు
156.	త్రిపుర సుందరి
157.	అహమేవ శరణం మమ
158.	శేషశయనుడు
159.	శివుడు - మూడో కన్ను
160.	కృష్ణ

పేజీ నెం.	విషయం	పేజీ నెం.	విషయం

161. దశరథుడు - అయోధ్య
162. ఇంద్రుడు - ఐరావతం - వజ్రాయుధం
163. కల్పతరువు - కామధేనువు - చింతామణి
164. గురూపదేశం - ఉపనయనం
165. బ్రాహ్మణులు - ద్విజత్వం
166. యజ్ఞోపవీతం
167. నిత్యాగ్నిహోత్రుడు
168. సంధ్యావందనం
169. అంశాత్మ - పూర్ణాత్మ
170. మానస పుత్రులు
171. చావు - నిద్ర - ధ్యానం
172. నిద్రావస్థ
173. భ్రోగి - భ్యోగి
174. గతం - అవగతం - విగతం
175. అప్పో దీపో భవ !

అనుబంధం - 1 181

- నా దారి ఎడారి
- నాస్తిక / ఆస్తిక మూర్ఖ అభిప్రాయాలు

" ఆధ్యాత్మిక శాస్త్రజ్ఞులు "

ఎందరో మహానుభావులు - -

శివుడు,

హెర్మిస్,

కృష్ణుడు,

మహావతార్ బాబాజీ,

మహావీరుడు,

బుద్ధుడు,

లావో ట్జు,

జోరాస్టర్,

జీసస్,

మానీ,

మహమ్మద్,

మిలారెపా,

గురునానక్,

సేత్,

డాన్ యువాన్,

లోబ్‌సాంగ్ రాంపా,

ఓషో రజనీష్ - -

అందరికీ వందనములు !

ఇలా,

ఇంకా . . . ఇంకా . . . ఎందరో . . . .,

విశ్వవిఖ్యాతి గాంచిన వాళ్ళూ

మరి అంతగా ఎవరికీ తెలియని వాళ్ళూ,

అందరూ మహా యోగులే !

అందరూ గొప్ప ఆధ్యాత్మిక శాస్త్రజ్ఞులే !

అందరూ స్పిరిచ్యువల్ సైంటిస్టులే !

▲ **మనం కూడా పై వారిలా కావాలి.**

* * *

" ఆధ్యాత్మిక శాస్త్రం "

అందరూ

తప్పనిసరిగా, విధిగా,

ప్రప్రథమంగా నేర్చుకోవలసిన శాస్త్రం ఒక్కటే.

అదే -

" ఆధ్యాత్మిక శాస్త్రం " ;

అంటే,

" స్పిరిచ్యువల్ సైన్స్ " -

Spiritual Science.

అంటే,

జీవిత సత్యాల గురించి చెప్పే శాస్త్రం.

అదే అన్నిటికీ మూలం.

▲ ఆధ్యాత్మిక శాస్త్రం అందరికీ తప్పనిసరి.

▲ మిగిలిన శాస్త్రాలూ, కళలూ, విద్యలూ అన్నీ ముఖ్యమే ;
అయితే, ఇవన్నీ ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానం తరువాతే
సంపాదించుకోవలసినవి.

* * *

" ఆధ్యాత్మిక శాస్త్ర విభాగాలు "

ఆధ్యాత్మిక శాస్త్ర పరిజ్ఞానంలో
నాలుగు మౌలిక విభాగాలు ఉన్నాయి :

ధ్యానం	- - - -	Meditation
దివ్యజ్ఞానప్రకాశం	- - - -	Enlightenment
నిత్యజాగ్రత	- - - -	Awareness
మనోశక్తి	- - - -	Thought Power

▲ ధ్యానం ద్వారానే దివ్యజ్ఞానప్రకాశానికి మనం అర్హులమవుతాం.

▲ దివ్యజ్ఞానప్రకాశం వల్లనే మనలో నిత్యజాగ్రత అన్నది సుస్థిరమవుతుంది.

▲ ధ్యానం, దివ్యజ్ఞానప్రకాశం, నిత్యజాగ్రత -
ఈ మూడింటి వల్లనే మన మనోశక్తి అన్నది ప్రబలమవుతుంది.

▲ ప్రబలమైన మనోశక్తి ద్వారా సాధించలేనిది ఏదీ - ఏ లోకంలోనైనా,
ఏ కాలంలోనైనా - ఉండనే ఉండదు.

* * *

" ధ్యానం "

ధీ + యానం = ధ్యానం
" ధీ " = " సూక్ష్మశరీరాది సముదాయం "
అంటే, " ఆస్ట్రల్‌బాడీ కాంప్లెక్స్ " అన్నమాట.
" యానం " = " ప్రయాణం "

కనుక,

" ధ్యానం " అంటే,
" సూక్ష్మశరీరాది సముదాయంతో చేసే ప్రయాణం "
అన్నమాట ;
దీనినే "ఆస్ట్రల్ ట్రావెల్" అంటాం.

▲ ధ్యానం ద్వారానే సర్వలోకాలూ తిరగగలుగుతాం.
▲ ధ్యానం ద్వారానే సర్వలోకవాసులనూ కలుసుకోగలుగుతాం.
▲ ధ్యానం ద్వారానే సర్వలోక రహస్యాలనూ తెలుసుకోగలుగుతాం.
▲ ధ్యానం ద్వారానే సర్వలోక ఆనందాలూ పొందగలుగుతాం.

* * *

" దివ్యజ్ఞానప్రకాశం "

" మనం ఏమిటి ? "

" మనం ఎవరం ? "

" ఎక్కడి నుండి వచ్చాం ? "

" ఎక్కడికి పోతున్నాం ? "

" ఎందు కోసం పుట్టాం ? "

" చనిపోయిన తరువాత ఏమౌతుంది ? "

" అసలు, ' సంఘటన 'లు ఎలా జరుగుతున్నాయి ? "

" ఈ జనన-మరణ చక్ర పరమార్థం ఏమిటి ? "

" 'దైవం' అంటే ఏమిటి ? "

" ఈ అద్భుత సృష్టిక్రమం అంతా ఎలా సాగుతోంది ? " -

-ఈలాంటి ప్రశ్నలన్నింటికీ
పరిపూర్ణమైన సమాధానాలు స్వానుభవంతో తెలుసుకుని
తదనుగుణంగా జీవించటమే " దివ్యజ్ఞానప్రకాశం కలిగివుండడం " అంటే!

▲ ధ్యానం ద్వారా ప్రత్యక్షంగా -
మరి ధ్యానుల అనుభవాలు వినడం ద్వారా,
ధ్యానుల పుస్తకాలు చదవడం ద్వారా పరోక్షంగా -
అందరికీ పరిపూర్ణ దివ్యజ్ఞానప్రకాశం అనతికాలంలో కలుగుతుంది.

* * *

" నిత్యజాగ్రత "

" నిత్యజాగ్రత "
అనేది ధ్యానం ద్వారానే,
దివ్యజ్ఞానప్రకాశం ద్వారానే,
మనకు లభ్యమయ్యే స్థితి.

ఈ స్థితిలో " సదా మెళకువ "తో
వుండడం జరుగుతూ ఉంటుంది.
ఎప్పుడూ " వర్తమాన స్ఫూర్తి "ని కలిగి వుంటాం.
భూత భవిష్యత్ కాలాల ఛాయలు వర్తమానం మీద
కావాలంటేనే పడతాయి ; అనుకుంటేనే వుంటాయి.

ఒకానొక ఆధ్యాత్మిక శాస్త్ర విద్యార్థి,
ధ్యానంలో నిష్ణాతుడైన తరువాత,
దివ్యజ్ఞానప్రకాశం కలిగిన తరువాత,
పూర్ణ ఆధ్యాత్మిక శాస్త్రజ్ఞుడైన తరువాత,
నిరంతరం అభ్యాసం చేయవలసిన స్థితే
" నిత్యజాగ్రత (Awareness) ".

మన " లోపలి " పరిస్థితులు కానీ, మన " బయటి " పరిస్థితులు కానీ,
క్షణక్షణం రూపాంతరం చెందుతూనే ఉంటాయి.
ఏదీ స్థిరమైనది కాదు, ప్రతీదీ తాత్కాలికమే ;
ప్రతీదీ చైతన్యవంతమే, ప్రతీదీ రూపుమారేదే.

▲ **నిరంతరంగా మారే లోకంలో, ప్రస్తుత సందర్భాన్నీ ,**
ప్రస్తుత సమస్యనూ గుర్తించి దానికి అనుగుణంగా ప్రతిక్షణమూ
జాగరూకతతో మెలగడమే నిత్యజాగ్రత స్థితి .

* * *

" మనోశక్తి "

" మనకున్న శక్తి అనంతం "
అని తెలుసుకుని దానిని సదా ఉపయోగించుకోవాలి !
మనం ఏది అనుకుంటే అది జరిగి తీరాలి !

అయితే,

" మనోశక్తి "
అన్నది
ధ్యానం ద్వారానే,
దివ్యజ్ఞానప్రకాశం ద్వారానే,
నిత్యజాగ్రత ద్వారానే తప్ప,
మరే పద్ధతిలోనూ వుత్పత్తి కాజాలదు; ప్రబలం కాలేదు.

▲ పరిణతి చెందిన " పూర్ణాత్మలు (Overselves) "
అంటే " సహసృష్టికర్తలు (Co-Creators) "
ప్రబలమైన తమ మనోశక్తి ద్వారానే నూతన అంశాత్మల సృష్టి,
మరి ప్రత్యేక లోకాల సృష్టి చేస్తూ వున్నారు.

* * *

" ధ్యానం వలన లాభాలు "

ధ్యానం ద్వారా
మనకు ఆరు విధాల లాభాలు చేకూరుతాయి :

అవి ,

1) శారీరక ధార్ఢ్యం
2) మానసిక ప్రశాంతి
3. బుద్ధి సునిశిత
4) ఆర్థిక సంక్షేమం
5) సుమిత్ర ప్రాప్తి
6) ఆధ్యాత్మిక విజ్ఞానం

" ధ్యానయోగం " అన్నది తెలియని వారికి
ఆధ్యాత్మిక సత్యాలు దృగ్గోచరం కావడం అన్నది అసంభవం ;
కనుక, వారు అనేక విధాల ప్రమత్తులై వుంటారు.
పర్యవసానం -
ఏ విధమైన స్వస్థతా వాస్తవానికి వారికి వుండదు.

▲ ధ్యానులు కాని వారికి శారీరక దుర్బలత , మానసిక అశాంతి , ఆధ్యాత్మిక అజ్ఞానం అన్నవి తప్పవు .

▲ ధ్యానులు కానివారికి ' సుమిత్ర శూన్యత ', అంటే ' సంఘంలో మంచి మిత్రులు లేకపోవడం ' అన్నది వుంటుంది .

▲ ధ్యానులు కాని వారికి " ఆధ్యాత్మిక అజ్ఞానం ", అంటే "మనం ఎవరమో, ఎందుకు జీవిస్తున్నామో అన్నవి బొత్తిగా తెలియకపోవడం ", అన్నది తప్పదు.

* * *

" కొన్ని ఆధ్యాత్మిక సత్యాలు "

- సృష్టిలో కోటానుకోట్ల లోకాలు ఉన్నాయి.

- మనకు ఎన్నో దేహాలు ఉన్నాయి.

- మూలచైతన్యం నుంచి ' వర్షం 'లా ఎప్పుడూ ఆత్మల సృష్టి జరుగుతూనే వుంది, వుంటుంది.

- పూర్ణాత్మలు అంటే పరిణితి చెందిన ఆత్మలు,
  కూడా తమలోంచి నూతన అంశాత్మలను
  సృష్టిస్తూ వుండడం జరుగుతూ వుంటుంది.

- మూలచైతన్య ఆత్మలు కానీ, పూర్ణాత్మల నుంచి
  వచ్చిన అంశాత్మలు కానీ, అన్నీ - రకరకాల అనుభవాలను
  జనన - మరణ చక్రంలో కానీ, దాని బయట కానీ -
  విధిగా సంపాదించుకోవాలి;
  శిశు ఆత్మలన్నీ విధిగా పరిణామ క్రమంలో పూర్ణపరిణితి చెందాల్సిందే.

- అన్ని ఆత్మలకూ ఎప్పుడూ పూర్తి స్వేచ్ఛ వుంటుంది.

- తమ తమ ఇచ్ఛా స్వేచ్ఛ వల్ల రకరకాల కర్మలను చేస్తూ, చేస్తూ,
  వాటి వాటి ఫలితాలను అనుభవిస్తూ, అనుభవిస్తూ ఎన్నో
  పాఠాలను నేర్చుకుంటూ, నేర్చుకుంటూ ఉండడం అన్నది సదా
  జరుగుతూ, జరుగుతూ ఉంటుంది.

▲ . . . . . ఇటువంటి సత్యాలు ఇంకా, ఇంకా ఎన్నో వున్నాయి.
అన్నీ ఎప్పటికప్పుడు, ఎక్కడికక్కడ తెలుసుకుంటూ వుండాలి.

* * *

" చైతన్యమే మూలం "

చైతన్యం

(Consciousness)

↓

చైతన్య శకలాలు

(Units of Consciousness)

↙ ↘

ప్రాణశక్తి శకలాలు	చైతన్య శకలాలు
(Electro-Magnetic) Energy Units)	(Consciousness-Units)
↓	↓
పదార్థం (Matter)	దేహి (Entity)

↘ ↙

సజీవ దేహాలు

(Embodied Entities)
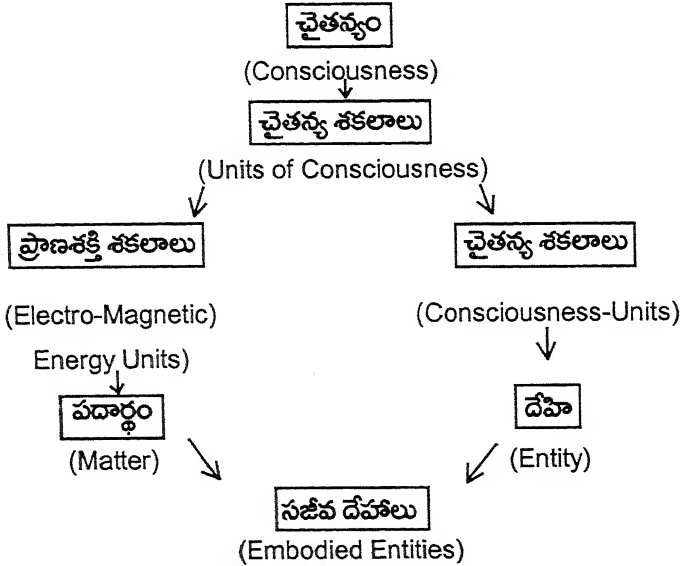
- సృష్టికి మూలాధారమే " మూలచైతన్యం ".
- మనం ఈ " మూలచైతన్యం " యొక్క శకలాలం.
- కొన్ని చైతన్య శకలాలు " ప్రాణశక్తి శకలాలు " గా రూపాంతరం చెందుతాయి.
- ఈ ప్రాణశక్తి శకలాల సముదాయమే " మూలప్రకృతి ".
- ఈ మూలప్రకృతే క్రమక్రమంగా " స్థూలప్రకృతి " గా అంటే- పాంచభౌతికంగా రూపాంతరం చెందుతూ వుంటుంది.

▲ పాంచభౌతిక పదార్థ పరిణామక్రమంలో ' దేహాల ' ఉత్పత్తి జరిగినప్పుడు మూల చైతన్య శకలాలు ' దేహి ' గా రంగ ప్రవేశం చేస్తాయి.

“ మెడిటేషన్ ” అనే పదం
ఎన్నో విశేషాలను చెప్తుంది.

M	Meditation	ధ్యానం
E	Energy-Conservation	శక్తిని కూడగట్టుకోవడం
D	Detachment	నిస్సంగం
I	Intent	దీక్ష, ఏకాగ్రత
T	Third Eye	దివ్యచక్షువు
A	Astral Travel	సూక్ష్మశరీర యానం
T	Thought Power	మనోశక్తి
I	Intellect	బుద్ధికుశలత
O	Overself Contact	పూర్ణాత్మ జ్ఞానం
N	Nirvana	దుఃఖరాహిత్యం, ముక్తి, మోక్షం

M-E-D-I = “ మెడి ” = అనేవి చేయవలసినవి - INPUTS (ఇన్‌పుట్స్)
T-A-T-I-O-N = “ టేషన్ ” = అనేవి పొందబడేవి - OUTPUTS (అవుట్‌పుట్స్)

(డాక్టర్ G. యుగంధర్,
కర్నూలు స్పిరిచ్యువల్ సొసైటీ, వారి
ధ్యాన సందేశం)

▲ **చేయవలసినవి చేస్తే పొందగలిగేవి ‘ ఆటోమాటిక్ ’ గా పొందుతాం.**

* * *

" M.E.D.I.T.A.T.I.O.N. - II "

M	- Mind	మైండ్
E	- Eternally	ఇటర్నల్లీ
D	- Directed	డైరెక్టెడ్
I	- In	ఇన్
T	- Tuning	ట్యూనింగ్
A	- And	అండ్
T	- Taming	టేమింగ్
I	- In	ఇన్
O	- Only	ఓన్లీ
N	- Nirvana	నిర్వాణ

▲ అందువల్ల,
బుద్ధిని నిర్వాణం వైపు మాత్రమే శాశ్వతంగా మరల్చి,
అందులోనే శృతిచేసి వుంచండి; అందులోనే సదా
మనుగడ సాగించడమే ' ధ్యానం ' అంటే.

(N.C. సంపత్‌కుమార్
పిరమిడ్ ధ్యానకేంద్రం, అనంతపురం, వారు
శ్రీ గణపతి మాస్టర్ ద్వారా పొందిన ధ్యాన సందేశం)

* * *

" యద్భావం తద్భవతి "

ఎప్పుడూ,

మన భావనా ధోరణే మన భౌతిక వాస్తవంగా మారుతుంది!

కనుక

మనకు మన

వినాశకర ధోరణి (Disastrous Thinking)	వలన	వినాశకర ఫలితాలు (Disastrous Results)
నిరాశాజనక ధోరణి (Negative Thinking)	వలన	విపరీత ఫలితాలు (Negative Results)
ఆశాజనక ధోరణి (Positive Thinking)	వలన	సత్ ఫలితాలు (Positive Results)
అద్భుతకర ధోరణి (Miraculous Thinking)	వలన	అద్భుత ఫలితాలు (Miraculous Results)

లభిస్తాయి.

▲ " తీవ్రంగా వాంఛించినదీ, త్రికరణశుద్ధితో నమ్మినదీ,
నిశితంగా యోచన చేసినదీ, ఉత్సాహంతో ప్రయత్నం చేసినదీ,
ఏదైనా సరే, అది తప్పనిసరిగా అయి తీరుతుంది . "

= సైబిల్ లీక్ యొక్క మాతామహి

* * *

“ మన వాస్తవాన్ని మనమే సృష్టించుకుంటున్నాం ” -
ఇదే ఏకైక సత్యం.

“ ఉద్ధరేదాత్మనాత్మానం, ఆత్మానమవసాదయేత్
ఆత్మైవహ్యాత్మనో బంధుః ఆత్మైవరిపురాత్మనః ”

అంటున్నది భగవద్గీత.

“ మనలను మనమే ఉద్ధరించుకోవాలి ;
అంతేకానీ, మనలను మనం పతనం చేసుకోరాదు.
మనకు మనమే బంధువులం ;
మనకు మనమే శత్రువులం .”

అంతేకానీ,
మరెవ్వరూ మనకు సహాయం చేయలేరు.
మరెవ్వరూ మనకు హాని చేయలేరు.

▲ **మన తీవ్ర పురోగతికి కానీ , మన మంద పురోగతికి కానీ , లేక మన తిరోగతికి కానీ సదా మనమే కారకులం .**

* * *

“ జీవిత పరమార్థం ”

ఈ

జీవితం

వున్నది - -

అన్ని వస్తువులనూ, అన్ని విషయాలనూ అనుభవించడానికి !

సకల కళలనూ, సకల విద్యలనూ అభ్యసించడానికి !

ఆధ్యాత్మిక శాస్త్రం గురించి పూర్తిగా, క్షుణ్ణంగా తెలుసుకునేందుకు !

ముఖ్యంగా ఆత్మశక్తులను శక్తిమేరకు సంతరించుకునేందుకు !

కనుక,

జీవిత పరమార్థాలు - నాలుగు :

▲ భుక్తి --- విషయానందం ద్వారా

▲ రక్తి --- కళలు, ఆటలు, పాటలు ద్వారా

▲ ముక్తి --- ఆధ్యాత్మిక విజ్ఞానం ద్వారా

▲ శక్తి --- యోగ సాధన ద్వారా

* * *

మూడు రకాల
ఆనందాలు ఉన్నాయి . . .

అవి . . .

1) విషయానందం
2) భజనానందం
3) బ్రహ్మానందం

మన జీవితం
ఉన్నది - -

▲ అన్నమయకోశం ద్వారా విషయానందం పొందడం కోసం
▲ మనోమయకోశం ద్వారా భజనానందం పొందడం కోసం .
▲ విజ్ఞానమయ, ఆనందమయకోశాల ద్వారా బ్రహ్మానందం పొందడం కోసం .

* * *

" అంతిమ ధ్యేయాలు "

మనం
" త్రికాల జ్ఞానులం అవ్వాలి " -
మనం " త్రిలోక సంచారులం అవ్వాలి " -
" ఈ మాంసపిండాన్ని మంత్రపిండం చేయాలి " -

ఇవే,
ప్రతి వ్యక్తి జీవితం యొక్క అంతిమ ధ్యేయాలు.
ఇవన్నీ జన్మ పరంపరలో సుసాధ్యాలు.

ఏ జన్మలో ఈ అంతిమ ధ్యేయాలను
సాధించడానికి పూనుకుంటామో,
ఆ జన్మ " ఆఖరి జన్మ " అయి తీరుతుంది.

" యద్భావం తద్భవతి "
" యా మతిః సా గతిర్భవేత్ "

అంటే,
" మన ' మతి ' ఎలా వుంటుందో మన ' గతి ' కూడా అలాగే వుంటుంది ".
మన ' మతి ' లో ఈ ధ్యేయాలు పెట్టుకుని
దీక్షతో సాధన కొనసాగిస్తే మన ' గతి ' కూడా తప్పకుండా అలాగే
వుంటుంది.

▲ అంతిమ ధ్యేయాలే లక్ష్యాలుగా పెట్టుకుందాం.
▲ ఈ జన్మను ఆఖరు జన్మగా చేసుకుందాం.

* * *

" రోజూ 'తప్పనిసరిగా' ఏం చేయాలి? "

రోజూ

' తప్పనిసరిగా '

కనీసం ,

- ▲ ఒక గంట -- ధ్యానం
- ▲ ఒక గంట -- స్వాధ్యాయం
- ▲ ఒక గంట -- సజ్జన సాంగత్యం

చేసి తీరాలి.

▲ మిగతా సమయంలో ,

సంతోషంగా ఉంటూ , సదా , అన్ని కోణాలలోనూ , జీవితాన్ని అనుభవించాలి !

" B.H.E.L."
" Be Happy and Enjoy Life "

* * *

" అక్షరాభ్యాసం "

అ + క్షరం = అక్షరం

" క్షరం " కానిది " అక్షరం ".

" క్షరం " అంటే " నశించేది ".

" అక్షరం " అంటే " నశించనిది " అని అర్థం.

" చైతన్యం " అంటే "Consciousness";

చైతన్యం అన్నది అక్షరం; అది నశించని వస్తువు.

" మనం చేతనామయ ఆత్మలం " -

అన్న సత్యాన్ని

ఎప్పుడూ అభ్యాసంలో వుంచడమే

నిజమైన " అక్షరాభ్యాసం " అన్నమాట.

- ▲ ధ్యానం చేయడమే ' అక్షరాభ్యాసం ' చేసుకోవడం అంటే.
- ▲ ఆత్మజ్ఞాన సముపార్జనే ' అక్షరాభ్యాసం '.
- ▲ మనం పుట్టిందే ' అక్షరాభ్యాసం ' కోసం.
- ▲ ' అక్షరాభ్యాసం ' పూర్తి అయ్యేవరకు,
  " పునరపి జననం, పునరపి మరణం " అన్నది తప్పదు.

* * *

" తక్షణ కర్తవ్యం "

తత్ + క్షణం = తక్షణం
" తక్షణం " అంటే " ప్రస్తుత క్షణం " అన్నమాట.
" కర్తవ్యం " అంటే " అనివార్యంగా చేయవలసినది ".

ప్రతి క్షణంలోనూ " చేయగలిగినవి " ఎప్పుడూ ఎన్నో వుంటాయి.
కానీ, " చేయవలసింది " వాటిల్లో ఎప్పుడూ ఒక్కటే!
చేయగలిగిన వాటిలో అనివార్యంగా చేయవలసిన దానిని గుర్తించి
ఆ పనిలో సంపూర్ణంగా నిమగ్నం అవుతున్నవాడే సరియైన కర్తవ్యనిష్టుడు.

" తక్షణ కర్తవ్య " మంటే -
" ఈ ప్రస్తుత క్షణంలో చేయవలసిన పని " అన్నమాట.
మన, మరి ఇతరుల మానసిక పరిస్థితులు కానీ,
బయటి వాతావరణ పరిస్థితులు కానీ,
క్షణక్షణం రూపాంతరం చెందుతూనే వుంటాయి ;
అలా రూపాంతరం చెందుతూ వుండే ప్రతిక్షణం లోనూ,
ప్రతి పరిస్థితిలోనూ, తగిన కర్తవ్యనిష్టను కలిగి వుండాలి.

" నడిచేటప్పుడు నడవాలి, తింటున్నప్పుడు తినాలి " అని ఓ సందర్భంలో
బుద్ధుడు చెప్పాడు.
అంటే, చేతిలో వున్న పనిని వదలి మనస్సు ఒక్క క్షణమైనా
' పరధ్యాస 'లో వుండరాదు.

▲ దివ్యజ్ఞానప్రకాశం ద్వారానే మన ' వర్తమాన-ధ్యాస ' స్థితమవ్వుతుంది.
▲ ' పరధ్యాస ' రహిత స్థితే ' వర్తమాన-ధ్యాస ' స్థితి.
▲ వర్తమాన-ధ్యాస వున్నవాడే నిత్యజాగరూకుడు.
▲ నిత్యజాగరూకుడే తక్షణ కర్తవ్య నిష్టుడు కాగలడు.
▲ తక్షణ కర్తవ్య నిష్టుడే అద్భుత ప్రగతిని సాధించగలడు.

* * *

" ప్రజల్ప రాహిత్యం "

మనిషి
శారీరకంగా కానీ,
మానసికంగా కానీ,
ఆధ్యాత్మికంగా కానీ,
హీన స్థితి నుంచి ఉన్నత స్థితికి పోవాలంటే
కావలసిన తప్పనిసరి గుణమే " ప్రజల్ప రాహిత్యం !"

" ప్రజల్పం "
అంటే
" అసందర్భపు ప్రేలాపన ",
" పనికిరాని మాటలు మాటలాడటం " అన్నమాట.

ప్రజల్పం అన్నదానిని కట్టిపెట్టాలి.
ప్రజల్పమే మనిషిని తినివేసే కాన్సర్ వ్యాధి !
నోట్లోంచి ఒక్క అనవసరపు మాట కూడా రాకూడదు !
అప్పుడు బోలెడంత శక్తిని
మనలో కూడగట్టుకోవడం జరుగుతుంది.
" ప్రజల్ప రాహిత్యం " అంటే " శక్తిని పొదుపు చేయడం " అన్నమాట.
ఆ శక్తే మన శారీరక, మానసిక,
ఆధ్యాత్మిక శుద్ధతకూ, వికాసానికీ, పరాకాష్టకూ క్రమక్రమంగా
దోహదపడుతుంది.

- **ప్రజల్ప సహితుడు ఎప్పుడూ నిర్వీర్యుడే.**
- **ప్రజల్ప రహితుడు ఎప్పుడూ వీర్యుడే.**
- **భోగకామికి కానీ, మోక్షకామికి కానీ, ప్రజల్ప రాహిత్యం అన్నది అనివార్యం.**

* * *

" క్రియ " అంటే " చేయవలసినది ".

" యోగం " అంటే " సాధన ".

కనుక, " క్రియా యోగం " అంటే

" చేయవలసిన సాధన ".

" తపః స్వాధ్యాయ ఈశ్వరప్రణిధానేన క్రియాయోగః " -

ఇది పతంజలి మహర్షి చెప్పిన యోగ సూత్రాలలో ఒకటి.

తపస్సు, స్వాధ్యాయం, ఈశ్వరప్రణిధానం -

అనబడే మూడు ప్రక్రియలూ కలిసి

" క్రియా యోగం " అవుతుంది.

కనుక,

చేయవలసినది -

▲ **" తపస్సు " అంటే శారీరక అవసరాలను క్రమక్రమంగా తగ్గించుకుంటూ రావడం.**

▲ **" స్వాధ్యాయం " - అంటే**
100% ఆత్మవికాసానికి పనికొచ్చే పుస్తకాలను సతతం చదువుతూ వుండడం.

▲ **" ఈశ్వర ప్రణిధానం " - అంటే**
" అంతా దైవమయం " అన్న ఎఱుకను సదా కలిగివుండడం.

* * *

" స్వాధ్యాయం "

" ధ్యానం "
అన్నది
ఎంత ముఖ్యమో
" స్వాధ్యాయం " అన్నది కూడా
అంతే ముఖ్యం;
అంత కన్నా ముఖ్యం.

ధ్యానుల అనుభవాలు పుస్తకరూపం పొందినప్పుడు-,
అవి అన్నింటికన్నా ఉత్కృష్టమైన గ్రంథాలు అవుతాయి ;
ఆ గ్రంథాలను చదవడం అన్నది చాలా, చాలా ముఖ్యం.

▲ **స్వాధ్యాయం మనిషి యొక్క**
నాలుగవ శరీరాన్ని అంటే విజ్ఞానమయకోశాన్ని
శుద్ధి చేస్తుంది , అభివృద్ధి చేస్తుంది .

* * *

" ఒక యోగి ఆత్మకథ "

శ్రీ యోగానంద పరమహంస
వ్రాసిన
మహత్తరమైన పుస్తకం
" ఆటోబయోగ్రఫీ ఆఫ్ ఎ యోగి
(Autobiography of A Yogi) " ;
అదే తెలుగులో
" ఒక యోగి ఆత్మకథ " ;
" మహావతార్ బాబాజీ " గురించి చెప్పిన పుస్తకం.
మహావతార్ బాబాజీ అంటే ఈ భూమిని పర్యవేక్షిస్తున్న
పరమ గురువుల్లో అగ్రగణ్యుడు అన్నమాట.

ఈ పుస్తకంలో ముఖ్యంగా -
యుక్తేశ్వర్ గారి " పునరుత్థానం "
అనే అధ్యాయం -
మొత్తం పుస్తకానికే తలమానికమైనది !
చనిపోయిన తరువాత శ్రీ యుక్తేశ్వర్ గారు
సశరీరులుగా తిరిగి వచ్చి శ్రీ యోగానంద గారికి
మరణాంతర జీవితం గురించి
వివరించి చెప్పిన అద్భుత అధ్యాయం !

▲ " ఒక యోగి ఆత్మకథ " పుస్తకం
చదివినవాడు నిస్సంశయంగా జిజ్ఞాసువుగా వెంటనే మారి తీరుతాడు.

* * *

" హిమాలయ యోగులు "

(స్వామీ రామా అనుభవాలు)

స్వామీ రామా
వ్రాసిన
అసమానమైన యోగ పుస్తకం -
" లివింగ్ విత్ ది హిమాలయన్ మాస్టర్స్
(Living with the Himalayan Masters) " ;

ఆ పుస్తకాన్ని
కర్నూలు స్పిరిచ్యువల్ సొసైటీకి చెందిన
స్వర్గీయ డాక్టర్ V.V. బాలకృష్ణ గారు
" హిమాలయ యోగులు " గా
తెలుగులోకి అద్భుతంగా అనువదించారు.

హిమాలయ పర్వతశ్రేణుల్లో వున్న
పరమ గురువుల యోగసిద్ధుల గురించీ,
వారి అపార జ్ఞాన సంపద గురించీ,
స్వామీ రామా స్వానుభవాలు యదాతథంగా వున్న పుస్తకం.

ఆధ్యాత్మిక లోకానికి స్వామీ రామా
చేసిన ఎనలేని సేవగా ఆచంద్రతారార్కం నిలిచిపోతుంది ఇది.

▲ యోగసాధకులు తప్పక చదువ వలసిన పుస్తకం .
▲ ఎన్నో ఆధ్యాత్మిక పాఠాలు నేర్పించే పుస్తకం .

* * *

" సంభోగం నుండి సమాధి "

" సంభోగం "
అన్నది
భౌతిక ఆనందాలలో పరాకాష్ఠ.
అయితే,
దానికన్నా పరమమైనది
ధ్యాన - సమాధి స్థితిలో పొందబడే
ఆత్మపరమైన శాశ్వతమైన " బ్రహ్మానందం ".

అయితే " సంభోగం " సమాధికి అడ్డు కాదు !
" ధ్యాన-సమాధి " స్థితి సంభోగాని కి అడ్డు రాదు !

మానవుడు కేవలం సంభోగానందం అభిలషిస్తున్నాడే కానీ,
పరమానందకరమైన ధ్యాన - సమాధి స్థితిని కోరుకోవడం లేదు.

" అందరూ విధిగా ధ్యానం ద్వారా
దివ్యజ్ఞానప్రకాశం ద్వారా,
జన్మపరమార్థమయిన
ధ్యాన - జ్ఞాన - సమాధి స్థితిని కూడా పొంది తీరాలి "
- - అన్నదే ఓషో రజనీష్ యొక్క పరమ సందేశం.

▲ " ఫ్రమ్ సెక్స్ టు సూపర్ కాన్షియస్‌నెస్
(From Sex to Super-Consciousness) " -
. . తెలుగులో అనువదింపబడిన మొట్టమొదటి అద్భుత రజనీష్ పుస్తకం ఇది.

* * *

" ఓషో రజనీష్ "

ఓషో !
వారేవా !
వాట్ ఎ గ్రేట్ మాస్టర్ !

రజనీష్ పుస్తకాలు
చదివితేనే జీవితం !
అవే వినోదం - వినోదం !
అవే ఆనందం - ఆనందం !
అవే జ్ఞానం - విజ్ఞానం !

ప్రపంచంలో వున్న అందరు జ్ఞానుల గురించీ,
వారి సహజ జీవిత విధానాల గురించీ,
ధ్యానానుభవాలను గురించీ,
పరిధి లేని ఆత్మవికాసం గురించీ,
వేలకొద్దీ చిరు జ్ఞానకథలనూ, చిన్ని చిన్ని కథానికలనూ ఉదహరిస్తూ
" న భూతో న భవిష్యతి " అన్న విధంగా
సుమారు 650 పుస్తకాల్లో విస్తృతంగా
విశ్లేషించిన
అద్భుత జ్ఞాని ఓషో రజనీష్ !

- ▲ నూతనం, నిస్సంకోచం, నిర్భయం, నిత్యానందమయం అయిన జీవితశైలి ని ' దివి ' నుంచి ' భువి ' కి దించ సాహసించిన దివ్యమూర్తి రజనీష్.
- ▲ ' రజనీష్ ' అంటేనే దురభిప్రాయం పెట్టుకున్నవారు, ఆయన పుస్తకాలేవీ చదవకుండానే ఆయనను నిందించేవారు, మహా ముదనష్టపు జాతకులు.

* * *

" లోబ్‌సాంగ్ రాంపా "

శ్రీ లోబ్‌సాంగ్ రాంపా
1979లో నన్ను తట్టి లేపిన
కారుణ్యమూర్తి !
20 వ శతాబ్దపు
సాటిలేని గొప్ప టిబెట్ యోగి
లోబ్‌సాంగ్ రాంపా !

1983 లో దేహ విరమణ చేసినవాడు ;
20వ శతాబ్దపు ఆధ్యాత్మిక శాస్త్ర అధ్యాపకులలో అగ్రగణ్యుడు ;
" యూ ఫరెవర్ (You Forever) " అనే పుస్తకం
నా చేత చదివించి,
నా జీవిత లక్ష్యాన్ని నాకు ఎఱుక పరచిన
నా ప్రధమ ప్రియతమ ఆధ్యాత్మిక గురువు.
శ్రీ లోబ్‌సాంగ్ రాంపా !

సూక్ష్మశరీర యానం గురించీ,
దివ్యచక్షువు గురించీ,
ఆకాశ రికార్డుల గురించీ,
మరణాంతర జీవితం గురించీ,
తన స్వానుభవాల సహాయంతో తిరుగులేని విధంగా
వివరించిన మహాయోగి,
శ్రీ లోబ్‌సాంగ్ రాంపా !

▲ ఇరవై అద్భుత పుస్తకాల రచయిత .
▲ ఈలాంటి పుస్తకాలన్నీ చదివితేనే
మనకు ఆధ్యాత్మిక శాస్త్రం సుపరిచయం అయ్యేది .

* * *

" రిఛార్డ్ బాక్ "

పూర్ణ ఆధ్యాత్మిక వికాసానికి సంపూర్ణ ప్రతిరూపం
రిఛార్డ్ బాక్.

ఆయన పుస్తకాలు - " జొనాథన్ లివింగ్స్టన్ సీగల్ (Jonathan - Livingston Seagull) " ; " ఇల్యూషన్స్ (Illusions) " ;
" బ్రిడ్జ్ అక్రాస్ ఫరెవర్ (Bridge Across Forever) " ;
" వన్ (One) "; " రన్నింగ్ ఫ్రమ్ సేఫ్టీ (Running from Safety) " -
మొదలైనవి అసమాన ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానమణులు!
ఉదాహరణకు, " ఇల్యూషన్స్ "
అనే పుస్తకం లోంచి ఒక ఆణిముత్యం -

" ది మార్క్ ఆఫ్ యువర్ ఇగ్నొరెన్స్ ఈస్ ది
డెప్త్ ఆఫ్ యువర్ బిలీఫ్ ఇన్ ఇన్‌జస్టిస్ అండ్ ట్రాజెడీ!"
అంటే,
" ' అన్యాయం ', ' విషాదం ' అనేవి వున్నాయని మీరు ఎంత ప్రగాఢంగా నమ్మితే, వాస్తవానికి అంత ' అజ్ఞానం ' మీకు వుందన్న మాట ! " - అని దీని అర్థం.

▲ **తింటే గారెలే తినాలి ;**
చదివితే రిఛార్డ్ బాక్ పుస్తకాలే చదవాలి .

* * *

" కాస్టానెడా / డాన్ యువాన్ "

ఆధునిక ఆధ్యాత్మిక శాస్త్రజ్ఞులలో,
ఆధ్యాత్మిక శాస్త్ర అధ్యాపకులలో,
ప్రప్రథమశ్రేణి వారు కాస్టానెడా/డాన్ యువాన్‌లు.

డాన్ యువాన్ చెప్పిన ఒక సూత్రం ;
" జిజ్ఞాసువు ముముక్షువు అయినప్పుడు
అచిరకాలంలోనే అతడు జ్ఞానిగా మారి
సాధనా పరిసమాప్తి ద్వారా చివరికి ' ద్రష్ట ' అవుతాడు ."

- జిజ్ఞాసువు (Apprentice)
  - ముముక్షువు (Warrior)
    - జ్ఞాని (Knower)
      - ద్రష్ట, ఋషి (Seer)

" జిజ్ఞాసువు" అంటే సత్యసిద్ధి ప్రాప్తికి ప్రప్రథమంగా కృతనిశ్చయుడైనవాడు.
" ముముక్షువు " అంటే ఇక సత్యశోధనలో, సాధనలో పూర్తిగా
నిమగ్నుడైనవాడు.
" జ్ఞాని " అంటే చివరికి సత్యసిద్ధి పొందినవాడు.
" ద్రష్ట ", " ఋషి ", అంటే దివ్యచక్షువు కలిగినవాడు.

▲ **డాన్ యువాన్ గురించీ మరి అతని ఇతర గురువుల, సహచరుల, యోగ సిద్ధుల గురించీ, వారి పరిపక్వ ఆత్మజ్ఞానం గురించీ, అతని శిష్యుడు కార్లోస్ కాస్టానెడా వ్రాసిన అద్భుత పుస్తకాలు చదివి తీరాలి, అధ్యయనం చేసి తీరాలి.**

* * *

" ముముక్షువు యొక్క శత్రువులు "

నాలుగు రకాల శత్రువుల నుంచి
" ముముక్షువు " అనబడేవాడు
తనను తాను రక్షించుకోవాలి. అవి -

1) భయం 2) పరిమిత జ్ఞానం 3) సిద్ధులు 4) వృద్ధత్త్వపు భావనలు

" భయం " ముముక్షువు యొక్క మొదటి శత్రువు.
ముముక్షువు ముందుగా అన్ని రకాలయిన భయాలనూ జయించాలి.
అప్పుడే " జ్ఞానం " అన్నది మొలకెత్తుతుంది.
అయితే, ప్రాథమిక, పరిమిత, జ్ఞానాన్నే ' పూర్ణజ్ఞానం ' అనుకునే
ప్రమాదం ఎప్పుడూ ఉంటుంది.
" పరిమిత జ్ఞానమే " ముముక్షువు యొక్క రెండవ శత్రువు.

ఆ గండం నుంచి తప్పించుకోగలిగితే సిద్ధులు సంక్రమిస్తాయి.
సిద్ధులు సంక్రమించి గర్వం సంభవిస్తే అది తిరిగి పతనానికి దారి తీస్తుంది !
సిద్ధులను సంపాదించి తీరాలి ; అయితే గర్వం రాకుండా మనల్ని మనం కాపాడుకోవాలి.
" సిద్ధుల ద్వారా వచ్చే గర్వ " మే ముముక్షువు యొక్క మూడవ శత్రువు.

అది జయించిన తరువాత కూడా చిట్ట చివరి వరకూ, అంటే జీవితంలో
ఆఖరి శ్వాస తీసుకునే వరకూ, ' అలసట ' కు -అంటే ' వృద్ధత్వ భావన 'లకు
ఎప్పుడూ లోను కారాదు.
" వృద్ధత్వపు భావన " అనేది ముముక్షువు యొక్క అంతిమ శత్రువు.

▲ **భయం, పరిమిత జ్ఞానం , సిద్ధులు సృష్టించే గర్వం , వృద్ధత్వ భావన . . అనే శత్రువులను నాల్గింటినీ , వరుస క్రమంలో , చకచకా జయించాలి.**

* * *

ఆధునిక భౌతిక శాస్త్రజ్ఞులలో
" ఐన్‌స్టీన్ (Einstein) "
ఎలాంటివాడో
ఆధునిక ఆధ్యాత్మిక శాస్త్రజ్ఞులలో అటువంటివాడు - " సేత్ (Seth)".
జేన్ రాబర్ట్స్ మరి రాబర్ట్ F. బట్స్
ఆధ్యాత్మిక జంట దంపతుల భగీరథ ఆధ్యాత్మిక ప్రయత్న ప్రసాదమే
" సేత్ జ్ఞానం " అన్న " ఆకాశ గంగ ".

' సేత్ ' అంటే ఒకానొక ఊర్ధ్వలోక పూర్ణాత్మ.
జేన్ రాబర్ట్స్ అనే ఆవిడ ద్వారా 1965 నుండి 1985 వరకు
' ఛానెలింగ్ ' అనే ప్రక్రియ ద్వారా పూర్ణ జ్ఞానాన్ని భూలోకానికి
అందించిన మహాత్ముడు.
' సేత్ ' పుస్తకాలు తెలుగులో లేవు మరి;
ఏం చేస్తాం ? అయితే -
ఇన్ని రోజులకు " అవిదిత యదార్థం " అన్న పేరిట ఒక్క చిన్ని పుస్తకం
మటుకు వచ్చింది -
భవిష్యత్‌లో ఆయన పుస్తకాలన్నీ మన దేశ భాషలన్నింటిలో అనువాదం
కావాలనే కలలు కంటున్నాను !
అయితే, అర్జెంటుగా, ఇప్పుడే
" సేత్ జ్ఞానం " తెలుసుకోవాలంటే ఆంగ్లం వచ్చిన వారిని ఆశ్రయించక
తప్పదు !

▲ సేత్ చెప్పినదే ఈ భూమి మీద ఇప్పుడు వున్న
అత్యంత అసాధారణమైన పరిపూర్ణ ఆధ్యాత్మిక విజ్ఞానప్రకాశం .

* * *

" లిండా గుడ్‌మాన్ "

లిండా గుడ్‌మాన్

అసాధారణ యోగిని ;

అసాధారణ ఆధ్యాత్మిక శాస్త్రవేత్త !

మొన్నమొన్ననే సుమారు 300 సంవత్సరాల భౌతిక శరీరాన్ని

త్యజించింది !

ఆమె అద్భుత రచన " స్టార్ సైన్స్ (Star Signs) " అన్న గ్రంథం.

' స్పిరిచ్యువల్ సైన్స్ ' గురించి సర్వస్వం వున్న ఒక్కగానొక్క సాటిలేని

చక్కటి, చిక్కటి పుస్తకం;

పై చిత్రం అందులోనిదే.

' మెదడు ' అన్నది మాంస శరీరానికి సంబంధించినది.

' దివ్యచక్షువు ' అన్నది సూక్ష్మశరీరానికి సంబంధించినది.

' మనస్సు ' మెదడుకు మూలం.

' అంశాత్మ ' దివ్యచక్షువుకి మూలం.

అన్నిటికీ మూలం పూర్ణాత్మ.

▲ ధ్యానం ద్వారా ఈ క్రమం గురించి స్వానుభవపూర్వకంగా

తెలుసుకోవచ్చు .

అప్పుడు మనమూ ' లిండా ' అంతటి ఆధ్యాత్మిక

శాస్త్రవేత్తలమవ్వుతాం .

* * *

"జీసస్"

జీసస్

అన్నారు

" నా తండ్రి సృష్టిలో ఎన్నో లోకాలున్నాయి ."

జాన్ (14:2)

" మీరు ఇంకొకరికి ఏ విధంగా చేస్తారో,
అదే విధంగా మీకూ ఇతరులచే జరుగబడుతుంది ."

మార్క్ (4:21)

" ఎప్పుడైతే మీకు దివ్యదృష్టి లభిస్తుందో,
అప్పుడు మీ సూక్ష్మశరీర సముదాయం అంతా
తేజోమయమవుతుంది ."

లూకా (2:34 - 37)

" ఈ ప్రపంచంలోని సంపదల కోసం ఆరాట పడవద్దు ;
వాస్తవానికి ఊర్ధ్వలోకాల సంపదలను పొంద ప్రయత్నించాలి ."

మాథ్యూ (6:519:20)

▲ **జీసస్ చెప్పినట్లే చేద్దాం.**
ఏసు ప్రభువు జీవించినట్లు జీవిద్దాం.
చాలు ! ఇంకేమీ వద్దు !

* * *

" మహమ్మద్ "

" మిమ్మల్ని భూమి నుంచి మొక్కలాగా పైకి రావాలని అల్లా చేసాడు ;
ఇక మీదట మళ్ళీ మిమ్మల్ని భూమిలోకి పంపుతాడు ;
క్రొత్తగా మరోసారి పైకి తీసుకువస్తాడు ."

ఖురాన్ (సురా :71:17-18)

" మనం ఈ లోకానికి మళ్ళీ మళ్ళీ రావాల్సి వుంటుంది " -
అనే పునర్జన్మ సిద్ధాంతమే దీని అంతరార్థం !

మహమ్మద్
మక్కా పట్టణం సమీపంలో వున్న
' హీరా ' అనబడే కొండ గుహలలో ధ్యానం చేసుకుంటూ వుండేవాడు ;
అప్పుడు ' గాబ్రియేల్ ' అనే ఆస్ట్రల్ మాస్టర్ ద్వారా,
యోగ సిద్ధి పొంది, అన్ని లోకాలనూ దర్శించి,
సత్యాన్నంతటినీ ప్రత్యక్షంగా పరిశోధించినవాడు !

- మహమ్మద్ ఓ మహా యోగి, ఓ మహా ప్రవక్త .
- ఆయన అడుగుజాడల్లో నడుస్తూ ,
  ఆయన లాగా కర్తవ్య నిష్ఠులవడమే మన లక్ష్యం .

* * *

జొరాస్ట్రియన్ మత స్థాపకుడైన
జొరాస్టర్
మహా ఋషి, మహా ద్రష్ట !

ఆయన చెప్పిన ఒక ఆణిముత్యం :

" మీకున్న దానితో (వస్తు సముదాయాలతో)
ఎప్పుడూ సంతృప్తులై వుండండి ;
కానీ, ' మీ 'తో అంటే, ' మీ ఆత్మాభివృద్ధి 'తో మాత్రం
ఎప్పుడూ సంతృప్తులు కాబోవద్దు ! "

మరొక ముత్యం :

" మీ ' ఆత్మ ' అనబడే ' నదీ ప్రవాహాల 'ను శోధించండి ;
మీ పరిణామక్రమాల గురించి ఆలోచించండి. "
అంటే,
" మీ గతజన్మల గురించీ, పూర్ణాత్మ గురించీ,
మీరు పరిశోధించండి " -
అన్నదే జొరాస్టర్ సందేశం.

▲ **జొరాస్టర్ లాంటి పరమ ఆచార్యులందరూ**
తెలిపేవే పరమసత్యాలు ; అవే పరమ ఆచారాలు.

▲ **ఆచార్యుడు చెప్పిందే ' ఆచరణీయం ', ' ఆచారం '!**

* * *

పర్షియా దేశీయుడైన
జలాలుద్దీన్ రూమీ
గొప్ప సూఫీ మాస్టర్ !

ఆయన చెప్పిన ఒకానొక సత్యవాక్కు :

" నేను ఖనిజంలా చనిపోయి మొక్కగా మారాను ;
మొక్కగా చనిపోయి జంతువులా పుట్టాను ;
జంతువుగా చనిపోయి మనిషిగా అవతరించాను ;
ఇంక దేనికి భయపడాలి నేను ?
చనిపోవడం వలన నేనెప్పుడు నష్టపోయాను ?
అంతేకాదు, మనిషి లాగా కూడా చస్తాను ;
చనిపోయి ' దేవత ' గా దేవలోకాలకు వెళ్తాను ;
అక్కడి నుంచి కూడా ఇంకా ఇంకా పై లోకాలకు వెళ్ళవచ్చు !
ఇంకా పైపైకివెళ్ళి, ఎవ్వరూ ఊహించలేనంతటి
స్థితికి చేరుకుంటానేమో ! "

- ▲ ఎన్నో జన్మలు ! మరెన్నో లోకాలు ! ఇంకెన్నెన్నో అనుభవాలు !
- ▲ ' జీవితం ' అనేది అనంతమైన , శాశ్వతమైన పరిధులు లేని , వినోద , విజ్ఞాన యాత్ర !
- ▲ - ఇదీ రూమీ జీవిత అనుభవసారం !

* * *

" గోథే "

" ' చనిపోవడం, మళ్ళీ పుట్టడం ' - అనే పరిణామక్రమ ధర్మం
గురించి మీకు తెలియనంత కాలం
ఈ భూమి మీద మీరు గమ్యం తెలియని అతిధులు "

అని అన్నాడాయన !

" మీకు చావే లేదు ! మీరు చచ్చినా చావరు ! -
ఇది తెలుసుకుని
ఈ భూమి మీద ' మారాజు 'లా బ్రతుకండి ! "

అన్నది
ఆయన మనకిచ్చిన మరో సందేశం.

▲ **జర్మనీ దేశ మహాపండితుడు ,**
ఆధునిక ఆధ్యాత్మికవేత్తలలో అగ్రగణ్యుడు గోథే .

* * *

కన్‌ఫ్యూషియస్
6 వ శతాబ్దం B.C. నాటి
చైనా దేశపు మహాజ్ఞాని.

" మీ దేశం గొప్పతనాన్ని ప్రపంచానికి చూపించాలంటే, ముందుగా
రాష్ట్రాలను చక్క బెట్టాలి ;
రాష్ట్రాలను చక్కబెట్టాలంటే ముందుగా కుటుంబాలను కుదుటపరచాలి ;
కుటుంబాలు కుదుటపడాలంటే ముందుగా ' వ్యక్తిగత జీవితం ' సరిదిద్దబడాలి;
వ్యక్తిగత జీవితం సరిదిద్దబడాలంటే ముందుగా వ్యక్తి తన ' బుద్ధిమాంద్యా ' న్ని
పోగొట్టుకోవాలి ;
బుద్ధిమాంద్యం పోవాలంటే ముందుగా ' శ్రద్ధ ', ' దీక్ష ' అన్నవి అవసరం ;
శ్రద్ధ,దీక్ష అన్నవి కుదరాలంటే, ' జ్ఞాన విస్తరణ ' అవసరం ;
జ్ఞాన విస్తరణ జరగాలంటే, ' అన్నింటినీ పరిశోధించడం ' అన్న ప్రక్రియ
తప్పనిసరి " - అన్నాడాయన.

1. " వస్తుతత్వ పరిశోధన ద్వారానే జ్ఞాన విస్తరణ జరుగుతుంది ."
2. " జ్ఞాన విస్తరణ ద్వారానే శ్రద్ధ, దీక్ష అన్నవి అకుంఠితమవుతాయి ."
3. " శ్రద్ధ, దీక్ష అన్నవి అకుంఠితమవ్వడం ద్వారానే బుద్ధిమాంద్యం పోతుంది ."
4. " బుద్ధిమాంద్యం పోవడం ద్వారానే వ్యక్తిగత జీవితం సరిదిద్దబడుతుంది ."
5. " వ్యక్తిగత జీవితాలు సరిదిద్దబడడం ద్వారానే కుటుంబాలు కుదుటబడతాయి."
6. " కుటుంబాలు కుదుటపడడం ద్వారానే రాష్ట్రాలు చక్కబడతాయి ."
7. " రాష్ట్రాలు చక్కబడడం ద్వారానే దేశం గొప్పగా అవుతుంది ."
8. " అప్పుడే మీ దేశం యొక్క గొప్పతనాన్ని ప్రపంచానికి చాటగలరు ."

▲ ఈ ఎనిమిది అంశాల సారాన్నే
" ది గ్రేట్ లెర్నింగ్ " అంటే " మహాజ్ఞానం " అని చైనాలో అంటారు.

* * *
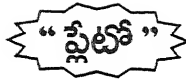
ప్లేటో

క్రీపూ. 5 వ శతాబ్దపు

గ్రీకు దేశపు అతిముఖ్య తత్త్వవేత్త, సొక్రటీసు శిష్యుడు.

ప్లేటో సూక్తులు కొన్ని :

" ' భగవంతుడు ' అంటే విశ్వమంతా ఆవరించి వున్న వివేకం - బుద్ధి ."

" ఆత్మకు అమృతత్త్వం వుంది. "

" మనిషి లౌకిక వ్యవహారాలలో తలమునకలుగా మునిగిపోయి తన
రెక్కలు కోల్పోయాడు; అంతకు ముందు అతను ఆధ్యాత్మ ప్రపంచంలో
దేవతలతో సమంగా నివసిస్తూ వుండేవాడు ;
ఆ ప్రపంచంలో అంతా యదార్థమూ - పవిత్రమూనూ ."

" మనిషి ఇంకా రూపుకట్టుకోక ముందు కేవలం తేజోరూపంతో
వ్యవహరిస్తూ వుండేవాడు ."

" సూర్యుడు అమృతమయుడయిన సజీవమూర్తి ."

" జీవయాత్ర ఉద్దేశ్యం యిదే - దివ్యత్వాన్ని పొందడం ;
జ్ఞానంతో సరితూగుతూ పవిత్రంగా వుండడం ."

" ఆత్మ అన్నది శరీరం కన్నా ముందుగానే ఆవిర్భవించింది ;
శరీరం ఉపాంగం ; అనుషంగికం కూడా ;
ఆత్మకు అనుయాయిగా వుండడం తప్ప దానికి మరొక పని లేదు ."

" అంతా పూర్వస్మృతే ."

" మనిషి క్రమక్రమంగా పరిపూర్ణుడయి , దివ్యజ్ఞాన జలధిలో
ప్రయాణం చేయగలుగుతాడు ."

▲ ప్లేటో వ్రాసిన " రిపబ్లిక్ ", " డయలాగ్స్ " అన్న పుస్తకాలు ప్రతి ముముక్షువూ
చదివి తీరాల్సిందే ! లేకపోతే బుద్ధి వికాసం అన్నది అసంభవం !

* * *

" చువాంగ్ ట్జు "

చైనా దేశపు అత్యుత్తమ ఋషి,
ఆధ్యాత్మిక తత్త్వవేత్త " చువాంగ్ ట్జు "
ఆయన చెప్పిన కొన్ని సూక్తులు :

" ' జీవితం ' ఉంటే ' చావు ' ఉంటుంది ;
అలాగే ' చావు ' వుంటే మళ్ళీ ' జీవిత ' మూ వుంటుంది ."

" బుద్ధి కుశలురు మాత్రమే ' ఈ ఉన్నదంతా ఒకటే !' అని తెలుసుకుంటారు. "

" ఉత్తమ పురుషుడు ఎప్పుడూ ఆధ్యాత్మిక విజ్ఞానే !
అతనికి చావు పుట్టుకలంటవు; అలాంటివాడిని ప్రాపంచిక లాభనష్టాలేమీ చేయలేవు. "

" జనన-మరణ చక్రం గురించీ, ' కాలం ' గురించీ, శుభాశుభాల గురించీ మరిచిపోండి ; అనంతత్త్వంలో విశ్రాంతి పొందండి ."

" నిజమైన జ్ఞానం దొరకాలంటే మనిషి ముందుగా త్రికరణశుద్ధి కలిగి వుండాలి."

" జ్ఞానులు, ' తమ శరీరాలు వేరు, తాము వేరు ' అని తెలుసుకున్నవారు ."

" జ్ఞానికి శారీరక నాశనమే వుంది కానీ ఆత్మనాశనం లేదు ;
' స్థల మార్పిడి ' వుంది కానీ ' నిజమైన నాశనం ' లేదు ."

▲ " చువాంగ్ ట్జు ", " లావో ట్జు " లాంటి
మహాజ్ఞానుల పుస్తకాలు చదివితేనే సుజ్ఞానం .

* * *

అన్నమయ్య
గొప్ప యోగి, గొప్ప జ్ఞాని.
కనుకనే ఈ క్రింది విషయాలు చెప్పగలిగాడు -

“ చూచే చూపొకటి, సూటి గురి యొకటి,
తాచి రెండూ నొకటైతే దైవమే సుండీ !”

“ భావమే జీవాత్మ, ప్రత్యక్షము పరమాత్మ ;
తావు మనోగోచరుడు దైవమే సుండీ !”

‘ చూచే చూపు ’ అంటే ‘ లోచూపు ’ - దివ్యదృష్టి
‘ సూటి గురి ’ అంటే ‘ బ్రహ్మజ్ఞాన’మనే లక్ష్యం.
‘ తాచి రెండూ నొకటైతే ’ అంటే ‘ దివ్యదృష్టి ద్వారా బ్రహ్మజ్ఞానం పొందినప్పడు’.
‘ దైవమే సుండీ ’ అంటే ‘ అప్పడు మనమే దైవాల ’ మని.
‘ నేను ’ అనే భావమే జీవాత్మ ; ప్రకృతి అంతా పరమాత్మ.
అనంతకోటి బ్రహ్మాండాలను ప్రత్యక్షంగా దివ్యదృష్టితో చూడగలిగే
‘ మనోగోచరుడు ’ అయినవాడే ‘ దైవం ’ అనబడతాడు !

అన్నమయ్య చెప్పిన మరికొన్ని సూక్తులు :

▲ “ కాయపుటూపిరిలోనే గని యున్నది .”

▲ “ ఊపిరి లో దేవుడున్నాడు యోగీంద్రులకు .”

▲ “ చిత్తమంతర్ముఖము సేసుకొననేర్చినా
అత్తల నతడు ‘ యోగి ’ యనబడును ;
సత్తసత్తనెడి సువిచారంబు గలిగినా
‘ వుత్తమ వివేకి ’ యని వూహింపబడును .”

* * *

ధమ్మపదంలో
బుద్ధుడు
ఈ విధంగా చెప్పాడు :

" నిరయం పాప కమ్మినో
సగ్గం సుగతినో యన్తి, పరినిబ్బన్తి అనాసవా "

- (" నిరయం పాప కర్మిణీ
స్వర్గం సుగతయో యాన్తి, పరినిర్వాన్త్యనాస్రవావ : ") (సంస్కృతం)

" పాప పనులు చేసేవారు నరకాన్నీ,
పుణ్యాత్ములు స్వర్గాన్నీ పొందుతారు ;
మనస్సులో మాలిన్యం లేని మహాత్ములు పరినిర్వాణాన్ని పొందుతారు ."

అలాగే,

" నాకన్నా ముందు ఎంతో మంది బుద్ధుళ్ళు వచ్చారు ;
నాకన్నా తరువాత కూడా ఎంతో మంది బుద్ధుళ్ళు వస్తారు " -
అని కూడా అన్నాడు గౌతమ బుద్ధుడు.

▲ ' బుద్ధుళ్ళుగా కండి '
అన్నదే బుద్ధుడు మనందరికీ ఇచ్చే సందేశం .

* * *

" నాలుగు ఆర్య సత్యాలు "

బుద్ధుడు
నాలుగు అద్భుత సత్యాలను కనుక్కున్నాడు,
అవి :

1. దుఃఖం అంతటా ఉంది.
2. ఈ దుఃఖం ' తృష్ణ ' వల్లనే ఏర్పడుతుంది.
3. తృష్ణ ' అవిద్య ' వలన వస్తుంది.
4. అష్టాంగ మార్గమే అవిద్యానాశకారి.

అష్టాంగ మార్గాన్ని అవలంబించడమే ఏకైక శరణ్యం.
దానివల్లనే శాశ్వతమైన దుఃఖ-రాహిత్యం కలుగుతుంది.

- ' తృష్ణ ' అంటే శృతికి మించిన రాగం !
- ' తృష్ణ ' అంటే లయకు మించిన తాళం !
- ' తృష్ణ ' అంటే మితికి మించిన మోతాదు !

' తృష్ణ ' అన్నదే సదా దుఃఖానికి ప్రత్యక్ష కారణం.
' తృష్ణా-రాహిత్యం ' వల్లనే దుఃఖ-రాహిత్యం కలుగుతుంది.
దుఃఖ-రాహిత్యమే నిర్వాణం.

▲ **' నిర్వాణ ' మన్నా , ' ముక్తి ' అన్నా , ' మోక్షం ' అన్నా ' నిఃశ్రేయస్సు ' అన్నా ' అపవర్గం ' అన్నా అన్నీ ఒక్కటే ! అదే దుఃఖ-రాహిత్యం !**

* * *

" అష్టాంగ మార్గం "

బుద్ధుడు
మనకిచ్చిన " అష్టాంగమార్గం " -
ఎనిమిది అంగాలు కలిగిన మార్గం
ఇది -

1. సమ్మా దిట్ఠి	--	సరియైన దృక్పథాలు
2. సమ్మా సంకప్పో	--	సరియైన సంకల్పాలు
3. సమ్మా వాచా	--	సరియైన వాక్కు
4. సమ్మా కమ్మంతో	--	సరియైన కర్మ
5. సమ్మా జీవో	--	సరియైన జీవనోపాయం
6. సమ్మా వాయామో	--	సరియైన శ్రద్ధ
7. సమ్మా సతి	--	సరియైన ఏకాగ్రత
8. సమ్మా సమాధి	--	సరియైన ధ్యానం

అష్టాంగమార్గ అనుష్టానం వల్లన అవిద్య మాయమవుతుంది.
అవిద్య దూరమవడం వలన తృష్ణ పోతుంది.
తద్వారా శాశ్వత దుఃఖ నిర్మూలనం జరుగుతుంది.

అష్టాంగ మార్గంలో ' ప్రజ్ఞ ', ' శీలం ', ' సమాధి ' అన్న మూడింటి మౌలిక విషయాలకు సంబంధించిన శిక్షణ చూపబడింది.

▲ ప్రజ్ఞ = సరియైన దృక్పథాలు ; సరియైన సంకల్పాలు (కోరికలు)
▲ శీలం = సరియైన వాక్కు ; సరియైన జీవనోపాయం ; సరియైన కర్మ (నడవడిక)
▲ సమాధి = సరియైన శ్రద్ధ ; సరియైన ఏకాగ్రత ; సరియైన ధ్యానం

* * *

" సరియైన దృక్పథాలు "

" సరియైన దృక్పథాలు "
అంటే
ఈ క్రింది లాంటివి:

' నేను ' అనేది ' శక్తి ', ' చైతన్యం ', ' జ్ఞానం ' అనే మూడింటి సముదాయం !
భౌతిక శరీరం అన్నది చైతన్యం వల్ల వచ్చిందే కానీ, చైతన్యం అన్నది భౌతిక శరీరం వల్ల జనించలేదు !
చైతన్య విస్తరణకు అవధులు ఎప్పుడూ లేవు ;
చైతన్యానికి అసాధ్యమన్నది లేనే లేదు !
ప్రతీదీ తాత్కాలికమే !
మన వాస్తవాన్ని మనమే ఎప్పటికప్పుడు, ఎక్కడికక్కడ స్వంత ఇచ్ఛతో సృష్టించుకుంటున్నాం !
' భూతకాలం ', ' భవిష్యత్ కాలం ' అనేవి లేనే లేవు; ఉన్నది ఎల్లప్పుడూ ఒక్క వర్తమానకాలమే !

ఇలాగే ఇంకా, ఇంకా .... ఎన్నో .... ఎన్నో ....

▲ ' సరియైన దృక్పథాలు ' బుద్ధత్వ ప్రాప్తికి అంకురాలు.

▲ ' సరికాని దృక్పథాలు ' బుద్ధత్వ శూన్యతకు నిదర్శనాలు.

* * *

' గీత ' మధ్యేమార్గాన్నే సదా బోధిస్తుంది -

మితం గా భోజనం,

మితం గా విహారం,

మితం గా విద్యుక్త ధర్మం,

మితం గా నిద్ర

మితం గా ధ్యానం ఉండాలి.

ఎప్పుడూ మధ్యేమార్గమే అవలంబించాలి.

మధ్యేమార్గం వల్లనే దుఃఖం పోతుంది.

" యుక్తాహార విహారస్య యుక్తచేష్టస్య కర్మసు,

యుక్త స్వప్నావభోధస్య యోగో భవతి దుఃఖహా :"

' అవబోధస్య ' అంటే ధ్యానం ;

ధ్యానం కూడా గంటలు గంటలు చేయరాదు !

ధ్యానం కూడా యుక్తం గానే ఉండాలి; మితం గానే ఉండాలి ;

ధ్యానం అన్నది వారి ఇహలోక ధర్మాలకూ, నిత్యావసరాలకూ అడ్డు కాకూడదు.

" అతి సర్వత్ర వర్జయేత్ !"

ధ్యానంలో కూడా ' అతి ' పనికిరాదు.

▲ మధ్యేమార్గం గౌతముని అత్యంత ప్రధానమైన ఆధ్యాత్మిక సూత్రం.

▲ " బ్రహ్మచర్యం " అంటే కూడా నిజానికి " సాంసారిక సుఖాలను సరియైన పాళ్ళల్లో అనుభవించే మధ్యేమార్గమే ".

* * *

బుద్ధుడు
నిర్దేశించిన సరైన ప్రవర్తనా సూత్రాలివి,
ఒక బ్రహ్మజ్ఞాని సమాజంలో చరించే పద్ధతులు తెలిపే సూత్రాలివి :

1. మైత్రి :- మనకన్నా ఆర్థికంగా
ఉన్నత స్థాయిలో ఉన్నవారి పట్ల

2. కరుణ :- మనకన్నా ఆర్థికంగా
తక్కువ స్థాయిలో ఉన్నవారి పట్ల

3. ముదితం :- మనకన్నా ఆధ్యాత్మికంగా
ఉన్నత స్థాయిలో ఉన్నవారి పట్ల

4. ఉపేక్ష :- మనకన్నా ఆధ్యాత్మికంగా
తక్కువ స్థాయిలో ఉన్నవారి పట్ల

▲ ఏ లోకంలోనైనా, ఏ కాలంలోనైనా,
బుద్ధుళ్ళు, ఆత్మజ్ఞానులు ఒకే విధంగా చరిస్తారు.
వారి శాస్త్రీయ సంఘ వ్యవహార పద్ధతులే బ్రహ్మ విహారాలు.

* * *

" 'ధమ్మపదం' లో "

ధమ్మపదం లో

బుద్ధ మహాత్ముడు చెప్పిన కొన్ని అమృత పలుకులు :

" అభిత్థరేథ కల్యాణే !"

- (" అభిత్వరేత కల్యాణే ") (సంస్కృతం)

▲ **" మంగళదాయకమైన కర్మలను చేసేందుకు త్వరపడాలి !"**

" ఆరోగ్య పరమా లాభా, సంతుట్ఠీ పరమం ధనం

విస్సాస పరమా జఞ్ఞాతిః, నిబ్బానం పరమం సుఖమ్ "

- (ఆరోగ్య పరమో లాభః సన్తుష్టిః పరమం ధనమ్

విశ్వాస పరమో జ్ఞాతిః నిర్వాణం పరమం సుఖమ్) (సంస్కృతం)

▲ **" ఆరోగ్యమే పరమ లాభం ; సంతుష్టత అనేదే పరమ ధనం ;**
విశ్వాసమే పరమ బంధువు ; నిర్వాణమే పరమ సుఖం ."

" సుఖా మత్తెయ్యతా లోకే, అథోపెత్తెయ్యతా సుఖా

సుఖా సామఞ్ఞతా లోకే, అథో బ్రమ్హతా సుఖా " (పాళి)

- (" సుఖా మాత్రీయతా లోకేథ పిత్రీయతా సుఖా

సుఖా శ్రమణతా లోకేథ బ్రాహ్మణతా సుఖా ") (సంస్కృతం)

▲ **" ఈ లోకంలో మాతృత్వం ధన్యం ; పితృత్వం కూడా ధన్యమే !**
శ్రమణత్వం ధన్యం ; బ్రాహ్మణ్యం ధన్యం. "

" అప్పమత్తోహి ఝాయన్తో, పప్పోతి విపులం సుఖం "

- (అప్రమత్తో హి ధ్యాయాన్, ప్రాప్నోతి విపులం సుఖమ్) (సంస్కృతం)

▲ **" అప్రమత్తుడై ధ్యానించేవాడు విపులమైన సుఖాన్ని పొందుతాడు ."**

" అప్పమాదో అమతపదం, పమాదో మచ్చునోపదం "

- (అప్రమాదో అమృతపదం, ప్రమాదో మృత్యోఃపదమ్) (సంస్కృతం)

▲ **" అప్రమత్తతే అమృతత్వం ; ప్రమత్తతే మృత్యువృతో సమానం. "**

* * *

" అత్తా హి అత్తనో నాథో "

ధమ్మపదంలో

బుద్ధుడు

ఇంకా ఇలా చెప్పాడు.

" అత్తనా చోదయత్తానం, పటిమాసే అత్తమత్తనా "

- (ఆత్మనాచోదయే దాత్మానం, ప్రతివసేదాత్మనమాత్మనా) (సంస్కృతం)

▲ **" శ్రమణుడా ! నిన్ను నీవే నడిపించుకో, నిన్ను నీవే పరీక్షించుకో ."**

" సుద్ధి అసుద్ధి పచ్చత్తం, నాఞ్ఞో అఞ్ఞం విసోదయే "

- (శుద్ధి రశుద్ధిః ప్రత్యాత్మం, నాన్యోన్యం విశోధయేత్) (సంస్కృతం)

▲ **" శుద్ధి, అశుద్ధి అనేవి తనకు సంబంధించినవే.**

ఒకరు మరొకరిని శుద్ధి చేయలేరు ."

" అత్తాహి అత్తనో నాథో, అత్తాహి అత్తనో గతి "

- (ఆత్మావ్యాత్మనో నాథః ఆత్మావ్యాత్మనో గతిః) (సంస్కృతం)

▲ **" ఆత్మకు ఆత్మే ప్రభువు ; ఆత్మకు ఆత్మేగతి ."**

అంటే, " ఎవరికి వారే ప్రభువు, ఎవరికి వారే గతి " అని.

* * *

" బుద్ధుని ప్రకారం 'బ్రాహ్మణుడు' "

నిర్వాణ స్థితి
పొందినవాడే బ్రాహ్మణుడు.

బుద్ధుడు ధమ్మపదంలో 'బ్రాహ్మణు' ణ్ణి
ఈ క్రింది విధంగా నిర్వచించాడు:

" న చాహం బ్రామ్హణం బ్రూమి, యోనిజం మత్తిసంభవం "
- (న చాహం బ్రాహ్మణం బ్రనీ, యోనిజం మాత్య సంభవమ్) (సంస్కృతం)

▲ **" కేవలం బ్రాహ్మణి ఐన తల్లి గర్భంలో జన్మించిన వానిని నేను**
'బ్రాహ్మణు' డనను ."

" పుబ్బే నివాసం యో వేది, సగ్గాపాయఞ్చ పస్సతి
అథో జాతిక్ఖయం పత్తో, అభిఞ్ఞావోసితో ముని
సబ్బవోసితవోసానం, తమహం బ్రూమి బ్రామ్హణం "
- (పూర్వ నివాసం యో వేద, స్వర్గా పాయఞ్చ పశ్యతి
అథ జాతిక్షయం ప్రాప్తో, అభిజ్ఞావ్యవసితో ముని
సర్వవ్యవసితావసానం, తమహం బ్రవీమి బ్రాహ్మణమ్) (సంస్కృతం)

▲ **" పూర్వజన్మ జ్ఞానం కలవాడు ;**
జ్ఞాననేత్రంతో స్వర్గాన్నీ నరకాన్నీ చూసేవాడు ;
జన్మరాహిత్యం పొందినవాడు ;
అభిజ్ఞా (దివ్యజ్ఞాన) పరాయణుడు,
ముని, కృతకృత్యుడు అయినవాడినే
నేను 'బ్రాహ్మణు' డని అంటాను. "

* * *

" నారదుని సలహా "

నారదుడన్నాడు :

" ' నాకు అనుభవం కాలేదు కనుక అది అవాస్తవం ' అని
ఎప్పుడూ అనవద్దు !
అధ్యయనం చేస్తేనే వాస్తవం తెలుస్తుంది ;
వాస్తవం తెలిస్తేనే పరిస్థితులు అవగాహనకొస్తాయి ;
పరిస్థితులు అవగాహనకొస్తేనే సరియైన నిర్ణయాలకు రాగలం !"

అందుకే,

జీసస్ కూడా అన్నాడు :
" judge ye not " అని
అంటే,
" ఎప్పుడూ త్వరపడి ఏ నిర్ణయానికీ రావద్దు ".
అని.

▲ ఏ విషయంలోనైనా నిజమైన అవగాహన అన్నది దివ్యచక్షువుతోనే సాధ్యం.
▲ యోగులే దేని గురించైనా సరియైన విధంగా తీర్పునివ్వగల సమర్థులు .
▲ యోగులు కాని వారు సమయోచిత తీర్పు ఎప్పటికీ చెప్పలేరు .

* * *

" మహదవధానం "

" మహత్ " అంటే గొప్ప ;
" అవధానం " అంటే " చదువు ",
కనుక " మహదవధానం " అంటే
" అన్నిటికన్నా గొప్ప చదువు " అన్నమాట.

శంకరాచార్యుల వారి భజగోవిందంలోని ఒక శ్లోకం:
"ప్రాణాయామం ప్రత్యాహారం నిత్యానిత్య వివేక విచారం -
జాప్యసమేత సమాధి విధానం - కుర్వవధానం మహదవధానం ."

" ప్రాణాయామం " అంటే, " ఉచ్ఛ్వాసనిశ్వాసలను గమనించడం ".
" ప్రత్యాహారం " అంటే, " బహిరేంద్రియాలు అంతర్ముఖం చేయడం ;
తద్వారా అంతరేంద్రియం ఉత్తేజితం కావడం".
" నిత్యానిత్య వివేక విచారం " అంటే, " ఏది నిత్యం ? ఏది అనిత్యం ?"
అనేది స్పష్టంగా తెలుసుకోవడం ".
"జపం" అంటే "అభ్యాసం", " తిరిగి తిరిగి అదే పనిని చేయడం " అన్నమాట.
'జాప్యసమేత' అంటే, ' జపంతో కూడుకుని వున్న '.

"జాప్యసమేత సమాధి విధానం" అంటే,
"ప్రాణాయామం; ప్రత్యాహారం; నిత్యానిత్య వివేక విచారం -
అనే మూడింటినీ ఎప్పటికప్పుడు, మళ్ళీ మళ్ళీ విధిగా అభ్యాసం చేస్తూ వుండటం"
అన్నమాట.
అదే 'సమాధి విధానం', అంటే 'సమాధి స్థితికి దారి'.

- ▲ "కురు అవధానం" అంటే "ఈ చదువు చదువు" అని.
- ▲ యోగవిద్యయే, బ్రహ్మవిద్యయే అన్నింటికన్నా
  'గొప్ప చదువు', అంటే 'మహదవధానం'.

" తాపత్రయం "

' తాపం ' అంటే దుఃఖం ;
' త్రయం ' అంటే మూడు.

త్రివిధ దుఃఖాలే " తాపత్రయం ".
తాపాలు మూడు రకాలు :

1) ఆధ్యాత్మిక తాపం :
మనలోని కామ, క్రోధ, లోభ, మోహ, మద, మాత్సర్యాలు అనబడే
అరిషడ్వర్గాల వలన మనకు కలిగే బాధలనే ' ఆధ్యాత్మిక తాపాలు ' అంటాం.
ప్రతి మనిషికీ ఉండే బాధల మొత్తంలో
నిజానికి 90% ఈ విధంగా ఎవరికి వారు కల్పించుకున్న
మరి కల్పించుకుంటున్న బాధలే!

2) ఆదిభౌతిక తాపం :
ఇతర ప్రాణికోటి వలన కలిగే తాపాలను ' ఆదిభౌతిక తాపాలు ' అంటాం.
మన ప్రమేయం లేకుండా ఇతరుల అజ్ఞాన, అక్రమ చర్యల వలన
మనకు కలిగే బాధలు అన్నమాట.
ప్రతి మనిషికీ 9% బాధలు మాత్రమే ఈ కోవకు చెందినవి.

3) ఆదిదైవిక తాపం :
ప్రకృతి సహజమైన మార్పుల వలన కలిగే తాపాలను
' ఆదిదైవిక తాపాలు ' అంటాం.
ఉదాహరణకు: అతివృష్టి, అనావృష్టి, భూకంపాలు మొదలైనవి.
ప్రతి మనిషికీ 1% బాధలు మాత్రమే ఈ కోవకు చెందినవి.

▲ **బద్ధపురుషుడికి తాపత్రయాలుంటాయి.**
▲ **ముక్తపురుషుడికి తాపత్రయాలుండవు.**
▲ **తాపత్రయాలు లేని స్థితే ముక్త స్థితి.**

" ముక్తి " అంటే " విడుదల ".

దేని నుంచి విడుదల ?
" తాపత్రయం " నుంచి.

కపిల మహాముని చెప్పిన సాంఖ్య సూత్రమిది :

" త్రివిధ దుఃఖ అత్యంత నివృత్తిః రత్యంత పురుషార్థః "

త్రివిధ దుఃఖాలే తాపత్రయాలు.
ఈ మూడు రకాల దుఃఖాల నుంచి పూర్తిగా
విడివడటమే ' అత్యంత ముఖ్యమైన పురుషార్థం ' -
అంటే ' మోక్షం ', ' ముక్తి ' అన్నమాట.

కపిల మహాముని ఇంకా ఇలా అన్నారు:
" జ్ఞానాన్ ముక్తిః " అని.
అంటే,
జ్ఞానం వల్లనే ముక్తి వస్తుంది ;
అన్యధా శరణం నాస్తి !

▲ తాపత్రయ రహిత స్థితే ' ముక్తి '.

▲ ఆత్మజ్ఞానం వల్లనే ముక్తి సంప్రాప్తిస్తుంది.

* * *

" పంచ వింశతి "

' వింశతి ' అంటే వందలో ఐదవ భాగం.

' పంచ ' అంటే అయిదు.

కనుక, ' పంచ వింశతి ' అంటే ' ఇరవై అయిదు '.

పురుష-ప్రకృతిల కలయికే ' సృష్టి '.

ఇరవై అయిదు తత్వాలతో కూడుకుని వుంది ఈ ' సృష్టి '.

' పురుషుడు ' అంటే మూలచైతన్యపు శకలం- అంటే ' జీవుడు '.

అంటే, ' జీవాత్మ ' లేక ' అంశాత్మ ' అన్నమాట.

పురుషుడి యొక్క సంఖ్య - ఒకటి.

ఇరవై నాలుగు తత్వాలతో కూడుకుని వున్నది ' ప్రకృతి '.

ప్రకృతిలో ప్రవేశిస్తూ జీవుడు మూడు తొడుగులను ధరిస్తాడు - అవి :

1) కారణ శరీరం 2) సూక్ష్మశరీరం 3) స్థూల శరీరం.

కారణ శరీరం యొక్క సంఖ్య - 2 ; అవి = ' చిత్తం ' + ' అహంకారం '.

సూక్ష్మశరీరం యొక్క సంఖ్య - 17 ; అవి = పంచ తన్మాత్రలు + పంచ జ్ఞానేంద్రియాలు + పంచ కర్మేంద్రియాలు + మనస్సు + బుద్ధి.

(' తన్మాత్ర ' లు అన్నవి పంచ మహాభూతాల యొక్క సూక్ష్మరూపాలు)

స్థూల శరీరం యొక్క సంఖ్య - 5 ; అవే పంచ మహాభూతాలు.

కనుక, ఈ భౌతిక లోకంలో భౌతిక దేహధారి అయిన జీవుడి సంఖ్య ' పంచ వింశతి ' = 1+2+17+5=25.

మనిషి భౌతికపరంగా చనిపోయినప్పుడు అతని సంఖ్య= 25-5=20 అవుతుంది.

సూక్ష్మలోకాల నుండి కారణ లోకాలకు పోయినప్పుడు అతని సంఖ్య = 20 -17 = 3 అవుతుంది.

ఆత్మజ్ఞానం కలిగినప్పుడు - అంటే, అహంకారం నశించి చిత్తం పరిశుద్ధమయినప్పుడు అతని సంఖ్య = 3 - 2 = 1 అవుతుంది.

అప్పుడు ఇక హాయిగా అద్వైతంగా, పురుషోత్తముడిగా, పరమాత్ముడిగా, శాశ్వతంగా విలసిల్లుతాడు.

▲ **ఇదే కపిల మహాముని ప్రణీత సాంఖ్యయోగ సారాంశం.**

" తీర్థయాత్ర - తరించటం "

" జనులు దేనివల్ల తరిస్తారో " అదే
" తీర్థం ".
తరింపచేసుకునే ప్రయత్నాలే
" తీర్థయాత్రలు " అన్నమాట !

" జనాః యై స్తరంతి తాని తీర్థాని "
అన్నారు స్వామి చయానంద సరస్వతి.

' తరించడం ' అంటే ?
' తీరం ' దాటడం.
ఏ తీరం ?
' తాపత్రయం ' అనే తీరం నుంచి
' తాపత్రయ రహితం ' అనే తీరాన్ని చేరుకోవడమే ' తరించడం '.

ధమ్మపదంలో బుద్ధుడు ఇలా చెప్పాడు :
" అప్పకా తే మనుస్సేసు యే జనా పారగామినో
అథాయం ఇతరా పజా, తీరమేవాను ధావతి "
" ఆవలి తీరం చేరేవారు మనుష్యులలో కొందరు మాత్రమే ;
ఇతరులు తీరం వెంబడే పరుగెత్తుతున్నారు " అని.

▲ ' సత్సంగం ', అంటే ' ధ్యాన ' మే , ప్రత్యక్షంగా ' తీర్థయాత్ర '.

▲ సజ్జన సాంగత్యం , సద్గ్రంథ పఠనం -
ఇవి రెండే పరోక్షంగా ' తీర్థయాత్రలు ' అనిపించుకుంటాయి .

* * *

" తీర్థంకర గోత్ర బంధం "

" తీర్థంకరుడు " అంటే " ఆధ్యాత్మిక అధ్యాపకుడు ".
' గోత్రం ' అంటే ' కోవ ' అన్నమాట.
కనుక, " తీర్థంకర గోత్ర బంధం " అంటే,
" ఆధ్యాత్మిక అధ్యాపకులకు సంబంధించిన బంధ " మన్నమాట.

అంతా నేర్చుకున్న తరువాత,
చివరిగా, ఇతరులకు నేర్పించడానికి మళ్ళీ పుడతాం.
అంటే, మనం స్వయంగా ముక్తపురుషులమైనా, ముక్తి గురించి
ఇతరులకు నేర్పించవలసిన ధర్మం, కర్తవ్యం అన్నవి ఇంకా మిగిలే
వుంటాయి.
అదే " తీర్థంకర గోత్ర బంధం ".

ప్రతి యోగీ
తాను గురువు అయిన తరువాత
మిగిలిన వారిని కూడా గురువులుగా తీర్చిదిద్దడానికి
కంకణం కట్టుకుంటాడు.
అలా కొందరినైనా గురువులుగా తయారు చేయగలిగినప్పుడు,
" తీర్థంకరగోత్ర బంధం " నుంచి విముక్తుడయ్యాడన్నమాట.

▲ **తీర్థంకరగోత్ర బంధం నుంచి విడివడినప్పుడే**
జన్మరాహిత్య పదవి సిద్ధిస్తుంది ;
ఇక తిరిగి ఈ భూలోకంలోకి రానవసరం వుండదు.

* * *

" ధీరులు "

" సీరా యుంజతి కవయో యుగా వితన్వతే పృథక్,
ధీరా దేవేషూ సుమ్నయా. "

= యజుర్వేదం (12-67)

కవయః	=	విద్వాంసః, క్రాంత దర్శనాః క్రాంత ప్రజ్ఞా వా ;
ధీరాః	=	ధ్యానవంతో యోగినః ;
పృథక్	=	విభాగేన ;
సీరాః	=	యోగాభ్యాసోపాసనార్థం నాడీర్ యుంజంతి, అర్థాత్ తాసు పరమాత్మానా జ్ఞాతు మభ్యస్యన్తి. తథ్ ;
యుగా	=	యుగాని యోగయుక్తాని కర్మణి ;
వితన్వతే	=	విస్తారయంతి, య ఏవం కుర్వంతి తే ;
దేవేషూ	=	విద్వత్సు యోగిషూ ;
సుమ్నయా	=	సుఖేనైన స్థిత్వా పరమానందం ;
యుంజంతి	=	ప్రాప్నువంతే త్యర్థః

= దయానంద వ్యాఖ్య

" విద్వాంసులూ, యోగులూ, ధ్యానులూ అయినవారు
భిన్న భిన్న నాడులను ఉపాసనాయోగం కోసం ఉపయోగిస్తారు ;
పరమాత్మ సాక్షాత్కారం కోసం ఉపాసనాయోగాన్ని అభ్యసిస్తారు ;
యోగాన్ని నిరంతరం విస్తరింపచేస్తారు ; యోగాభ్యాసులతో
ప్రశంసలు పొంది పరమానందభరితులౌతారు."

= పండిత గోపదేవ్ ఆధారంగా

▲ **యజుర్వేదం ప్రకారం - యోగాభ్యాసం స్వంతంగా చేస్తూ, అందరిచేతా చేయిస్తూ ఉండే వారే నిజమైన ' ధీరులు '.**

* * *

" మహా వాక్యాలు "

ఈ క్రింది
ఉపనిషత్ వాక్యాలను
" మహావాక్యాలు " అంటాం :

1) " ప్రజ్ఞానం బ్రహ్మ "
ప్రజ్ఞానం అంటే పరిపూర్ణ జ్ఞానం ;
మూలచైతన్య అవగాహనే పరిపూర్ణ జ్ఞానం.
ప్రజ్ఞానమే ' బ్రహ్మ ' అనబడుతుంది.

2) " అహం బ్రహ్మాస్మి "
' నేను ' అనే పదార్థమే ఆ ప్రజ్ఞానం ;
' నేను ' అన్నదే ఆ మూలచైతన్యం, ఆ విశ్వాత్మ, ఆ ' బ్రహ్మ '.

3) " అయం ఆత్మా బ్రహ్మ "
ఈ నా ఆత్మే ఆ ' విశ్వాత్మ ' అయి వుంది.

4) " తత్వమసి "
' నువ్వు ' కూడా అదే, ఆ విశ్వాత్మే, ఆ ప్రజ్ఞానమే !

5) " సర్వం ఖల్విదం బ్రహ్మ "
ఈ ఉన్నదంతా ఆ విశ్వాత్మమయమే -
ఆ ప్రజ్ఞానమే - ఆ బ్రహ్మమే !

▲ ద్రష్టలైన ఋషులు తమ ధ్యాననిష్ఠలో తాము తెలుసుకున్న అనుభవాలన్నింటినీ క్రోడీకరించి అర్థం చేసుకుని చెప్పిన అఖండ సత్య సూత్రాలివి.

* * *

"వృద్ధుడు"

" అజ్ఞో భవతి వై బాలః పితా భవతి మంత్రదః
అజ్ఞం హి బాలమిత్యాహుః పితత్యేన తు మంత్రదమ్ "
= మనుస్మృతి

" నూరేళ్ళ వయస్సు కలవాడైనా విద్యా విజ్ఞానాల నిచ్చేవాడైతే
బాలుడైనా వృద్ధుడని అంగీకరించాలి ;
ఎందుకంటే సకల శాస్త్రాలూ, ఆప్త విద్వాంసులూ
అజ్ఞానిని ' బాలకు ' డనీ, జ్ఞానిని ' పిత ' అనీ అంటారు ."
= దయానంద - గోపదేవ్ ఆధారంగా

ధమ్మపదంలో బుద్ధుడు ఇలా చెప్పాడు :
" న తేన థేరో సోహుతి, యేన స్స పలితం సిరో: "
" తల నెరిసినంత మాత్రాన మనిషి థేరుడు కాజాలడు " అని .

▲ వయస్సుతో వృద్ధుడెవడైనా అవుతాడు ;
దాని వల్ల ఏమీ లాభం లేదు ; కావలసింది జ్ఞాన వృద్ధత్వం !

* * *

" పునర్జన్మ "

' నిరుక్తం '
అన్నది
ఒక ముఖ్యమైన వేదాంగం ;

అది పునర్జన్మ గురించి ఇలా చెప్తోంది :

" మృతశ్చాహం పునర్జాతో జాతశ్చాహం పునర్ మృతః
నానా యోని సహస్రాణి మయోషితాని యానివై "

= నిరుక్తం

▲ **" జ్ఞాని అయినవాడు -**
' నేను చాలాసార్లు పుట్టాను, మరణించాను ;
ఎన్నో యోనులలో నివసించాను ' అని తెలుసుకుంటాడు ."

" ఆహారా వివిధా భుక్తా పీతా నానావిధా స్తనాః ;
మాతరో వివిధ దృష్టా పితరః సుహృదస్తథా "

= నిరుక్తం

▲ " జ్ఞాని అయిన వాడు -
' ఆ యోనులలో ఎన్నో రకాల ఆహారాలు తిన్నాను ;
ఎంతో మంది తల్లుల పాలు తాగాను ;
ఎంతో మంది తండ్రులను, సహృదయులను చూశాను '
అని అర్థం చేసుకుంటాడు. "

= దయానంద - గోపదేవ్ ఆధారంగా

* * *

“ ఆత్మజ్ఞానం సమారంభ స్తితిక్షా ధర్మ నిత్యతా,
యమర్థా నాపకర్షన్తి స వై పండిత ఉచ్యతే. ”

= వ్యాస మహాభారతం

ఆత్మజ్ఞానం కలవాడు -
నిష్కర్మత, ఆలస్యం లేక పనుల నారంభించేవాడు -
సుఖదుఃఖాలు, హానిలాభాలు,
మానావమానాలు, నిందాస్తుతులు వీటన్నింటినీ పొంది కూడా
హర్ష శోకాలకు లోనుకానివాడు -
ధర్మంలోనే నిత్యం నిశ్చయంగా ఉండేవాడు -
ఉత్తమోత్తమ పదార్థాల, విషయ వస్తువుల
ఆకర్షణకు లొంగని మనస్సు కలవాడే ‘ పండితుడు ’.

= దయానంద - గోపదేవ్ ఆధారం గా

▲ ‘ పండితు ’ డంటే వ్యాసుని దృష్టిలో
కేవలం శాస్త్రపఠనం చేసి శ్లోకాలు వల్లెవేయగలిగినవాడు కాదు ;
అతడు ఆత్మజ్ఞాని , యోగి , సకల గుణరాశి .

* * *

" సత్యమేవ జయతే! "

" సత్యమేవ జయతే నానృతం, సత్యేన పంథా వితతో దేవయానః
యేనాక్రమన్తి ఋషయో హ్యాప్తకామా, యత్ర తత్ సత్యస్య పరమం విధానం "

= ముండకోపనిషత్ (3-6)

సత్యమేవ జయతే	=	సత్యం (ఆత్మ) మాత్రమే జయిస్తుంది నిత్యమైనదే సత్యం. నిత్యం కానిది అసత్యం
నానృతం	=	అనాత్మ ఎప్పుడూ జయించదు
సత్యేన దేవయానః	=	ఆత్మజ్ఞానం చేతనే ఊర్ధ్వలోక ప్రాప్తి
పంథా వితతః	=	మార్గం ఏర్పడి ఉన్నది
యేన	=	దేనిచేతనైతే
ఆప్తకామాః ఋషయః	=	కోరికలు తీరిన ఋషులు (ధ్యాన యోగులు)
యత్ర	=	ఎక్కడైతే
సత్యస్య	=	సత్యం (ఆత్మ తత్త్వం) యొక్క
తత్పరమం విధానం	=	ఆ పరమ పదం
(ఆస్తి = ఉన్నదో; తత్ర	=	అక్కడికి)
అక్రమంతి హి	=	చేరుకుంటారు.

- ▲ కోరికలన్నీ తీరిన ఋషులు ధ్యానమార్గం ద్వారానే, సత్యనిలయమైన పరమపదాన్ని చేరుకుంటారు ; దేవయానం చేస్తారు.
- ▲ దేవయానం వేరే, పితృయానం వేరే.
- ▲ ఆత్మజ్ఞానం ద్వారా ఊర్ధ్వలోకప్రాప్తి లభిస్తుంది.
- ▲ ఆత్మజ్ఞానం లేకపోతే లభించేది కేవలం పితృయానమే ; దానివల్ల పునరపి జననమే !

* * *

" ఆత్మా దృశ్యతే సూక్ష్మదర్శిభిః "

" ఏష సర్వేషు భూతేషు గూఢోత్మాన ప్రకాశతే
దృశ్యతే త్వగ్ర్యయా బుద్ధ్యా సూక్ష్మయా సూక్ష్మదర్శిభిః "

= కఠోపనిషత్ (3-12)

సర్వేషు	=	అన్ని
భూతేషు	=	జీవులలో
గూఢః	=	దాగి వున్న
ఏషః	=	ఈ
ఆత్మా	=	ఆత్మ
న ప్రకాశతే	=	ప్రకాశించదు (అందరికీ)
సూక్ష్మదర్శిభిః	=	సూక్ష్మవిషయాలను దర్శించగలిగే ఋషుల చేత
అగ్ర్యయా	=	తీక్షణమైన, ఏకాగ్రమైన
సూక్ష్మయా	=	సూక్ష్మమైన
బుద్ధ్యా	=	బుద్ధిచేత; (ఏషః ఆత్మా = ఈ ఆత్మ)
తు	=	కానీ
దృశ్యతే	=	సాక్షాత్కరింపబడుతుంది

▲ " అన్ని జీవులలోనూ గుప్తమైవున్న ఈ ఆత్మ అందరికీ ప్రకటితం కాదు ; సూక్ష్మదర్శులైన ఋషులు మాత్రమే తీక్షణమైన , ఏకాగ్రమైన తమ బుద్ధి ద్వారా ఈ ఆత్మను సాక్షాత్కరించుకోగలరు ."

(= రామకృష్ణ మిషన్ ప్రచురణ)

* * *

" అయం లోకో నాస్తి పరః "

" న సాంపరాయః ప్రతిభాతి బాలం
ప్రమాద్యంతం విత్తమోహేన మూఢమ్ ;
అయం లోకో నాస్తి పర ఇతిమానీ
పునః పునర్వశమాపద్యతే మే "

= కఠోపనిషత్ (2-6)

సాంపరాయః	=	ఉత్తమ గతులు
విత్తమోహేన	=	ధన మదం చేత
మూఢమ్	=	సమ్మోహితులైన వారికీ
ప్రమాద్యంతమ్	=	జాగ్రత లేని వారికీ
బాలమ్	=	బాలునికీ (వివేకం లేని వారికీ)
న ప్రతిభాతి	=	కనిపించనే కనిపించవు
అయమ్ లోకః	=	ఈ లోకం (అస్తి = ఉన్నది)
పరః	=	పర లోకం; న అస్తి = లేదు ;
ఇతి	=	అని; మానీ = భావించేవాడు ;
పునః పునః	=	మళ్ళీ మళ్ళీ ;
మే	=	నా యొక్క (మృత్యువుయొక్క)
వశమ్	=	అధీనంలో ; ఆపద్యతే = పడిపోతాడు

▲ " జాగ్రత్త లేని ' బాలుడి ' కీ ; ధనమదంతో మతిపోయినవానికీ ;
శ్రేయోమార్గం ఎన్నటికీ కన్పించదు ;
' ఉన్నది ఈ లోకమే, మరో లోకం లేనే లేదు ' -
అనుకునేవాడు మళ్ళీ మళ్ళీ నా (మృత్యువు) చేతిలో పడుతూ ఉంటాడు "-
అని యముడు నచికేతునితో కఠోపనిషత్ లో అంటాడు.

(= రామకృష్ణ మిషన్ ప్రచురణ)

* * *

" శ్రేయస్సు - ప్రేయస్సు "

" శ్రేయశ్చ ప్రేయశ్చ మనుష్యమేత
స్తౌ సంపరీత్య వివినక్తి ధీరః ;
శ్రేయోహి ధీరోభిప్రేయసోవృణీతే
ప్రేయోమందో యోగక్షేమాత్ వృణీతే "

= కఠోపనిషత్ (2-2)

" శుభకరమైనదీ, సుఖకరమైనదీ - ఈ రెండూ మానవుని సమీపిస్తాయి.
బుద్ధిమంతుడు రెండింటినీ చక్కగా పరిశీలించి వివేచిస్తాడు.
సుఖకరమైన దానికంటే శ్రేయస్కరమైనదే మేలని ఎన్నుకుంటాడు.
కానీ, బుద్ధిహీనుడు లోభం చేతా, ఆసక్తి చేతా సుఖకరమైన
దానినే కోరుకుంటాడు. "

(= రామకృష్ణ మిషన్ ప్రచురణ)

ప్రతిక్షణమూ మనకు రెండు మార్గాలు ఎదురవుతూ వుంటాయి.
అవే శ్రేయో, ప్రేయో మార్గాలు.
' శ్రేయస్సు ' అంటే ' శ్రేయస్కరమైనది ' ;
' ప్రేయస్సు ' అంటే ' ప్రియమైనది '.

▲ శ్రేయస్సులో సదా నిమగ్నుడైన వాడే ఉత్తముడు , ధీరుడు .

▲ ప్రేయస్సులో సదా నిమగ్నుడైన వాడే మందబుద్ధి కలవాడు .

▲ కేవల ప్రేయస్సులో శ్రేయస్సు శూన్యం ;
కానీ శ్రేయస్సు ఎప్పుడూ ప్రేయోసహితమైనదే !

* * *

" ధ్యానం - మోక్షానందం "

" తస్య యోనిం పరిపశ్యంతి ధీరాస్తస్మిన్హ
తస్థుర్ భువనాని విశ్వా "

= యజుర్వేదం (31-19)

తస్య	=	పరబ్రహ్మణో
యోనిం	=	సత్య ధర్మానుష్టానం వేద విజ్ఞానమేవ ప్రాప్తికారణం
ధీరా	=	ధ్యానవంత
తస్మిన్ భువనాని విశ్వా	=	సర్వాణి సర్వేలోకాస్తస్థుడు స్థితిం చక్రిరేహేతి నిశ్చయార్థే
తస్మిన్నేవ	=	పరమే పురుషే
ధీరా	=	జ్ఞానినో మనుష్యా మోక్షానందం ప్రాప్య
తస్థుః	=	స్థిరా భవంతే త్యర్థ

= దయానంద వ్యాఖ్య

▲ " విద్వాంసులు ఆ పరబ్రహ్మప్రాప్తికి కారణాలైన సత్యాచరణనూ, సత్యవిద్యనూ, ధ్యానంతో తెలుసుకుని పరమేశ్వరుని పొందుతారు. ' ఆయన ' లోనే జ్ఞానులు సత్యనిశ్చయంతో మోక్ష సుఖాన్ని పొంది, జనన-మరణ రూపాల రాకపోకల నుండి విడిపోయి ఆనందంలో మునిగి వుంటారు. "

= పండిత గోపదేవ్ ఆధారంగా

* * *

" సూక్ష్మశరీర యానం "

ముండకోపనిషత్తులో
సూక్ష్మశరీర యానం
గురించి చక్కగా చెప్పబడింది :

" యం యం లోకం మనసా సంవిభాతి
విశుద్ధ సత్త్వః కామయతే యాంశ్చ కామాన్,
తం తం లోకం జాయతే తాంశ్చ కామాం . . . . . . "

= ముండకోపనిషత్ (3-10)

విశుద్ధ సత్త్వః = శుద్ధాంతః కరణో మనుష్యః
యం యం లోకం ;
మనసా = ధ్యానేన
సంవిభాతిః = ఇచ్ఛతి
కామయతే యాంశ్చ కామాన్ = యాంశ్చ మనోరథా నిచ్ఛతి తం తం లోకం
తాంశ్చ కామాన్
జాయతే = ప్రాప్నోతి

▲ **" పరిశుద్ధమైన మనస్సు వున్న మనిషి ధ్యానంలో ఏ లోకాలను కోరుకుంటాడో ఆ లోకాలను చూస్తాడు ."**

= దయానంద - గోపదేవ్ ఆధారంగా

అలాగే ' ధమ్మపదం ' లో కూడా బుద్ధుడు ఇలా చెప్పాడు :
" ఆకాసే యన్తి ఇద్ధియా " - అంటే

▲ **" యోగులు యోగసిద్ధి బలంతో ఆకాశం లో పయనిస్తారు " - అని బుద్ధుడి వచనం.**

* * *

" తస్మాత్ యోగీ భవ! "

భగవద్గీతలో
కృష్ణుడు ఇలా అన్నాడు :

" తపస్విభ్యోధికో యోగీ జ్ఞానిభ్యోపి మతోధికః
కర్మిభ్యశ్చాధికో యోగీ తస్మాత్ యోగీ భవార్జున "

= గీత (6-16)

అంటే,
" తాపసి కన్నా యోగి అధికుడు,
జ్ఞాని కన్నా యోగి అధికుడు అని నేను అనుకుంటున్నాను ;
కర్మలు చేసేవాడికన్నా అధికుడు యోగి ;
కనుక, ఓ అర్జునా ! యోగివి కా ! " అని.
' తాపసి ' అంటే
ఉపవాసాలూ, వ్రతాలూ మొదలయిన వాటి ద్వారా
తన్ను తాను తపించుకునేవాడు.
' జ్ఞాని ' అంటే
శాస్త్రాధ్యయనపరంగా సత్యం తెలుసుకున్నవాడు.
' యోగ ' మంటే ధ్యానం. ' యోగి ' అంటే ధ్యాని ; అంటే దివ్యదృష్టి కలవాడు.
' కర్మలు ' అంటే నిత్య, నైమిత్తిక, యజ్ఞ యాగాది కర్మలు.
కనుక, కృష్ణుడి దృష్టిలో
మంచి కర్మల కన్నా, వేదాంత జ్ఞానం కన్నా,
ఉపవాసాది చర్యల కన్నా, ధ్యాన యోగమే గొప్పది.

▲ ఒక యోగీశ్వరుడు అందరినీ ఏమని ఆదేశిస్తాడు ?
" బాబూ, నువ్వు కూడా యోగివి కా " అని.
మరి చేద్దామా మనమందరం ధ్యానం ?
అవుదామా మనమూ యోగులం ?

" బ్రహ్మజ్ఞానం-ఇంద్రియవశం "

" రుచం బ్రహ్మం జనయంతో దేవా అగ్రే తదబ్రువన్,
యస్త్వైవం బ్రాహ్మణో విద్యాత్తస్య దేవా అసన్ వశే. "

= యజుర్వేదం (31-21)

రుచం	=	ప్రీతికరం
బ్రాహ్మం	=	బ్రహ్మణోపత్య మివ బ్రహ్మణః సకాశా జ్ఞాతం జ్ఞానం
జనయంత	=	ఉత్పాదయంతో
దేవా	=	విద్వాంసః
వాబ్రువన్	=	బ్రువంతూపదిశంతుచ
యస్త్వై	=	మమునా ప్రకారేణ తద్ బ్రహ్మ
బ్రాహ్మణో	=	విద్యాత్ పశ్చాత్ స్త్వైవ
బ్రహ్మవిదో	=	బ్రాహ్మణస్య
దేవా	=	ఇంద్రియాణి
వశే	=	అసన్ భవంతి నాన్యస్యేతి

▲ " బ్రహ్మజ్ఞానం ఆనందదాయకం.
అది మనుష్యులకు బ్రహ్మం లో రుచి ని పెంచుతుంది.
ఆ బ్రహ్మజ్ఞానాన్నీ, దాని సాధనాలనూ,
విద్వాంసులు ఇతర మానవ్యులకుపదేశించి వారినీ
ఆనందింప చేస్తారు ;
ఏ మనుష్యుడీవిధంగా బ్రహ్మంను తెలుసుకుంటాడో
అలాంటి విద్వాంసుడికి
మనస్సు మొదలయిన ఇంద్రియాలన్నీ వశం లో ఉంటాయి ;
ఇతరులకుండవు. "

= దయానంద - గోపదేవ్ ఆధారం గా

" ధర్మం "

షడ్దర్శనాలలో
ఒకటయిన వైశేషికంలో
" ధర్మం "
గురించి చక్కటి నిర్వచనం వుంది :

" యతోభ్యుదయ నిఃశ్రేయస సిద్ధిః స ధర్మః "

యతో	=	దేని వలన
అభి	=	పూర్తి ; ఉదయం వృద్ధి (అభ్యుదయం రెండు విధాలు : 1. ఆముష్మికం 2. ఐహికం ' ఆముష్మికం ' అంటే ' చనిపోయిన తరువాత ', ' ఐహికం ' అంటే ' ఈ లోకంలో వున్నప్పుడూ ')
నిఃశ్రేయస్సు	=	అంతిమ శ్రేయస్సు, ముక్తి (నిఃశ్రేయస్సు ; ముక్తి ; మోక్షం ; అపవర్గం ; నిర్వాణం ; జీనత్వం -- ఇవన్నీ పర్యాయపదాలే)
సిద్ధిః	=	సిద్ధిస్తుందో
స	=	దానిని
ధర్మః	=	' ధర్మం ' అంటారు

▲ " దేనివల్లనైతే వెంటనే ఇహ, పరలోకాల్లో అభ్యుదయమూ
పరంపరగా శాశ్వత మోక్షమూ కలుగుతాయో -
దానిని ' ధర్మం ' అంటారు. "

* * *

" ధర్మం "
అంటే ?

ఏ కర్మల వలన, ఏ చర్యల వలన
ఇహలోకంలో సుఖమూ, పరలోకాలలో సుఖమూ -
అంతేకాక,
క్రమక్రమంగా అంతిమ మోక్షమూ -
అన్నీ లభిస్తాయో, అన్నీ సిద్ధిస్తాయో -
ఆ కర్మాచరణం
" ధర్మం " అని అనిపించుకుంటుంది.

అలాగే,
ఏ కర్మల వలన, ఏ చర్యల వలన,
ఇహలోకంలో గానీ, పరలోకాలలో గానీ దుఃఖం సంభవించి
ఆత్మజ్ఞానాంకురణకు ఆస్కారం ఎప్పుడూ కలుగదో -
ఆ కర్మాచరణం
" అధర్మం " అని అనిపించుకుంటుంది.

▲ **ధర్మాచరణ మనకే లాభకరం , కనుక పరిగ్రహించవలసినది .**

▲ **అధర్మాచరణ స్వంతానికే హానికరం , కనుక పరిత్యజించవలసినది .**

* * *

" ధర్మో రక్షతి రక్షితః "

" ధర్మ ఏవ హతో హన్తి ధర్మో రక్షతి రక్షితః
తస్మాద్ధర్మో న హన్తవ్యో మా నో ధర్మో హతోవధీత్ "

మనుస్మృతి

" చంపబడిన ధర్మం అ ధర్మాన్ని చంపినవాణ్ణి చంపుతుంది.
రక్షింపబడిన ధర్మం అ ధర్మాన్ని రక్షించినవారిని రక్షిస్తుంది.
కనుక, ధర్మమెప్పడూ చంపబడకుండా ఉండేందుకు
మనం ధర్మాన్ని రక్షించాలి. "

▲ **జ్ఞానం అన్నది ప్రత్యక్షంగా మోక్షసాధనం.
ధర్మం అన్నది పరోక్షంగా మోక్షసాధనం ; అంతేకాక,
ముక్తపురుషుల తదుపరి కర్తవ్యం.**

▲ **అయితే, మనిషి జ్ఞానకామిగా వెంటనే కాలేకపోయినా,
తాను నమ్మిన ధర్మాచరణను మాత్రం ఎట్టి పరిస్థితులలోనూ
వీడరాదు.**

▲ **కనుకనే, బుద్ధ ధర్మం ప్రకారం -
" ధర్మం శరణం గచ్ఛామి ".**

* * *

" త్రయీ ధర్మం "

" త్రయీధర్మమనుప్రపన్నా గతాగతం కామకామా లభంతే "
అని వుంది భగవద్గీతలో.
మనకు
" మూడు ధర్మాలు "
నిర్దేశించబడి ఉన్నాయి.

అవి :

- మన శరీరం పట్ల ధర్మం.
- మన ఆత్మ పురోగతి పట్ల ధర్మం.
- మన చుట్టూ ఉన్న ఇతర ప్రాణుల పట్ల ధర్మం.

వీటిలో,
ప్రతి ఒక్కటీ దేనికదే ముఖ్యం.

కనుక,

▲ తనకు మాలిన ధర్మం పనికి రాదు .
▲ దేహానికి మాలిన ధర్మం పనికి రాదు .
▲ కుటుంబానికి మాలిన ధర్మం పనికి రాదు .

* * *

“ చతుర్వర్ణాలు ”

గుణాలను బట్టి, కర్మలను బట్టి
నాలుగు రకాలుగా ప్రజలనందరినీ విభజింపవచ్చును :

పురుషార్థాలు	కామ	- అర్థ	- ధర్మ	- మోక్ష
ఉపాధి	శరీరం	- మనస్సు	- బుద్ధి	- ఆత్మ
వర్ణం	శూద్ర	- వైశ్య	- క్షత్రియ	- బ్రాహ్మణ
గుణాలు	తమో	- రజో	- సత్త్వ	- నిర్గుణం
రామాయణం	కుంభకర్ణ	- రావణ	- విభీషణ	- రామ
కీటక దశలు	అండ దశ	- లార్వా దశ	- ప్యూపా దశ	- సీతాకోకచిలుక దశ
యోగాలు	భక్తియోగం	- కర్మయోగం	- జ్ఞానయోగం	- ధ్యానయోగం
గీతాశ్లోకం	ఆర్తుడు	- అర్థార్థి	- జిజ్ఞాసువు	- జ్ఞాని

మనిషి తన జన్మపరంపరలో క్రమక్రమంగా ఈ నాలుగు పరిస్థితులనూ
అనుభవించి, జనన-మరణ చక్రంలోంచి చివరికి విముక్తుడవుతాడు.
ఎన్ని తక్కువ జన్మలలో పాఠాలన్నీ నేర్చుకుంటాడనేది
వారి వారి తెలివితేటలను బట్టి వుంటుంది.

▲ “ జన్మనా జాయతే శూద్రః
కర్మణా జాయతే ద్విజ ” అని మనుస్మృతి .
“ పుట్టుకతో ఎవడైనా శూద్రుడే ; చేసే పనుల (కర్మలు) ద్వారా
మాత్రమే ద్విజుడౌతాడు ” అని అర్థం .

▲ “ న జచ్చాపహోతి బ్రాహ్మణో ” అన్నాడు బుద్ధుడు .
అంటే , “ జన్మ ద్వారా ఎవ్వడూ బ్రాహ్మణుడు కాడు ” అని .

* * *

" తమో రజో సత్త్వ గుణాలు "

' గుణం ' అంటే ' అంతర్ పరిస్థితి ' ;
' కర్మ ' అంటే ' బహిర్ కార్యకలాపం '.
మన గుణాన్ని బట్టే మన కర్మలు ఉంటాయి.
కర్మల వల్ల గుణాలు మారుతూ ఉంటాయి.

' గుణం ', ' కర్మ ' - ఇవి రెండూ
పెనవేసుకున్న రెండు పాముల లాంటివి.

అంతర్ పరిస్థితిని బట్టి మనుష్యులను
తమోగుణప్రధానులుగా, రజోగుణప్రధానులుగా, సత్త్వగుణప్రధానులుగా,
శుద్ధసాత్త్వికులుగా, నిర్గుణులుగా విభజించవచ్చు.

తమోగుణప్రధానులు ' కుంభకర్ణు ' డి లాగా కేవలం
శారీరక అవసరాలకు మాత్రమే ప్రాముఖ్యత నిచ్చేవారు.
కామమే ముఖ్యధ్యేయంగా వున్నవారు; కష్టాలు వస్తే ఆర్తనాదాలు చేసేవాళ్ళు.

రజోగుణప్రధానులు ' రావణాసురు ' డి లాగా కీర్తికాముకులు ;
అంతులేని సుఖాలను వాంఛించే వారు ;
అందుకు ఎంతటి అధర్మానికైనా తెగించే వారు.

సత్త్వగుణప్రధానులు ధర్మాభిలాషులు,
'విభీషణు'డి లాగా బుద్ధిజీవులు, జ్ఞానయోగ జిజ్ఞాసువులు.
ఇక, శుద్ధసాత్త్వికులు, నిర్గుణులు - మోక్షసామ్రాజ్యాన్ని యేలేవారు
పరిణతిచెందిన సీతాకోకచిలుకలు - శ్రీరాముడి లాంటి జ్ఞానులు, సిద్ధులు.

▲ **మన ధ్యేయం శుద్ధసాత్త్వికులుగా, నిర్గుణులుగా త్వరగా మారడమే.**

* * *

ప్రతి జీవీ
తన పరిణామక్రమంలో
అన్ని దశలనూ విధిగా దాటాల్సిందే.

' భక్తియోగం ' వల్ల తమోగుణం క్షీణిస్తుంది.
కర్మయోగం వల్ల రజోగుణం క్షీణిస్తుంది.
జ్ఞానయోగం వల్ల సత్త్వగుణం ప్రధానమవుతుంది.

ధ్యానయోగం వల్ల సత్త్వగుణప్రధాని క్రమక్రమంగా
శుద్ధసత్త్వుడు, నిర్గుణుడు అవుతాడు.

కనుక,

భక్తియోగం ' ప్రాథమిక ' విద్యార్థులకు,
అంటే, ఆత్మపరంగా శైశవదశలోనూ మరి బాల్యావస్థలోనూ ఉన్నవారికి వర్తిస్తుంది.
కర్మయోగం ' మాధ్యమిక ' విద్యార్థులకు,
అంటే, ఆత్మపరంగా యువావస్థలో ఉన్నవారికి వర్తిస్తుంది.
జ్ఞానయోగం తరువాత ఆత్మపరంగా వృద్ధావస్థలో వచ్చేదే ధ్యానయోగం.

▲ చివరి అధ్యాయమే ధ్యానయోగం .

▲ ధ్యానం వల్లనే జ్ఞానం - జ్ఞానం వల్లనే ముక్తి .

* * *

" మూఢభక్తి "

" భక్తి " అనేది
రెండు దశలలో వస్తుంది.
ఒకటి జీవాత్మ యొక్క శైశవదశలో;
రెండోసారి జీవాత్మ యొక్క పరిణామక్రమంలో అంతిమదశగా.

' ప్రాథమిక ' విద్యార్థులకు ' మూఢభక్తి ' తప్పనిసరి.
" మూఢభక్తి " అంటే " దేవుడు ఎక్కడో వున్నాడ " ని అనుకోవటం ;
ఆ రాముణ్ణీ, ఆ అల్లానూ, ఆ యెహోవానూ కొలవటం ;
రామకోటి వ్రాయడం, వ్రతాలు చేయడం ;
' పూజలు ', ' ప్రార్థనలు ' అని అనడం ;
' అభిషేకాలు ', ' అర్చనలు ', ' తద్దినాలు ' అని అనడం ;
దేవాలయ ప్రదక్షిణలు, తీర్థయాత్రలు చేయడం ;
వాస్తవానికి ఇవన్నీ శైశవదశలోని తమోగుణాన్ని తీసివేసే చర్యలే గానీ
" ముక్తి దాయకాలు " ఎంత మాత్రం కావు.

శైశవదశలో ' ముక్తి ' అనేదే అనవసరం !
తమోగుణప్రధానులకు పైవన్నీ తప్పనిసరి.
" తమోగుణ ప్రధానులు " అంటే " బుద్ధి ఇంకా వికసించనివారు ".
బుద్ధిజీవులు, అంటే ఆత్మపరంగా శైశవదశ దాటినవారు, కూడా
ఇంకా పై క్రియలే చేస్తూ వుంటే వారిని ' భక్తిరోగులు ' అంటారే కానీ
' భక్తియోగులు ' అని అనరు.

- **కర్మకాండలు , అంటే ' రిచ్యువల్స్ ', అనేవి ఒకింత తెలివి వస్తూనే వదలి పెట్టేయాలి .**
- **బొత్తిగా తెలివిహీనులకే అవి ఒకింత ఓకే .**
- **ఒకింత తెలివి వస్తూనే , ఆ తెలివిని పదును పెట్టడానికీ , అభివృద్ధి చేయడానికీ , జ్ఞాన-రాజయోగాలే శరణ్యం .**

" 'భక్తి' యోగం "

" యోగం "
అంటే
ఏదేని " సాధన ".

నిజానికి ' భక్తియోగం ' అనేది లేనే లేదు.
' భక్తి ' అనేది ఓ సాధనా విషయం కాదు.
' భక్తి ' అది సిద్ధ స్థితి.
' కర్మయోగం ' వుంది.
' జ్ఞానయోగం ' వుంది.
' రాజయోగం ' వుంది.
కానీ, ' భక్తియోగం ' లేదు.

జ్ఞానయోగ సాధన చేయాలి.
రాజయోగ సాధన చేయాలి.
పరిపక్వ జ్ఞాని అయిన తరువాత,
పరిపక్వ యోగి అయిన తరువాత,
ఆ సిద్ధపురుషుడి సహజ మనోస్థితే ' భక్తి '.

' భక్తి ' అనేది ఆత్మయొక్క పరిణామక్రమంలో అంతిమదశ యొక్క నిజస్థితి.
ఈ స్థితిలో ' నేను ', ' నా ' అనేవి వుండవు.

▲ ' భక్తి ' అంటే -
అన్నింటిలో మనల్ని మనం చూసుకునే స్థితి ;
మనలో అంతటినీ చూసుకునే స్థితి ;
' స్వ ', ' పర ' భావనలు శూన్యమైన స్థితి .

▲ యోగసాధనకు ఉపక్రమించక ముందు ' మూఢభక్తి ' -
యోగసాధన పూర్ణమయిన తరువాత ' సద్యోభక్తి '.

" వర్ణాశ్రమ ధర్మం "

" ధర్మం " అంటే " కర్తవ్యం ".
ఇది రెండింటి మీద ఆధారపడి ఉంటుంది :

1. వర్ణం
2. ఆశ్రమం

" వర్ణం " అంటే " రంగు " ;
అంటే, ' ఆరా (జీవకాంతి) ' అన్నమాట.
' ఆరా ' అంటే మనిషి చుట్టూ ఉండే కాంతి వలయం.
ఇది అంశాత్మ యొక్క పరిపక్వతాస్థాయి బట్టి వుంటుంది ;
మన కర్తవ్యం, మన ధర్మం, మన ఆత్మ యొక్క
జ్ఞానాజ్ఞానాల స్థితిని బట్టి వుంటుంది.

" ఆశ్రమం " అంటే ' నిలయం '.
దేహమే మన నిలయం.

మనం ఎప్పుడు, ఏమిటి చేయాలన్నది
కేవలం మన ఆత్మస్థితి ని బట్టే కాక
మన దేహ వయోస్థితి ని బట్టి కూడా ఆధారపడి ఉంటుంది.

▲ కేవలం జ్ఞానులే తమ స్వంత ధర్మం గురించి కానీ ,
ఇతరుల ధర్మం గురించి కానీ , నిజస్వరూపం తెలుసుకోగలరు .

▲ జ్ఞానులు కానివారు తమ స్వధర్మం గురించి తెలుసుకోలేరు ;
ఇతరుల ధర్మం గురించి అంతకన్నా తెలుసుకోలేరు .

* * *

" సంసారం "

" సంసారమే నిర్వాణం "
అన్నాడు
నాగార్జునుడు.

సంసారులకు ఓటమి ఎప్పుడూ లేదు ;
సన్యాసులకు గెలుపు ఎప్పుడూ లేదు.

అందుకే,
పరమపదసోపానంలో కూడా
' పార్వతీపరమేశ్వరు 'లనీ,
' సరస్వతీబ్రహ్మ ' లనీ,
' లక్ష్మీనారాయణు 'లనీ,
సంసారశ్రేష్ఠత గురించి నొక్కి చెప్పబడి వుంది.

సంసారం నుంచి దూరంగా ఎప్పుడూ పరుగెత్తకూడదు ;
సంసారంలో వుండే సమస్యలన్నింటినీ పరిష్కరించుకోవాలి.

" సమస్యలు " అన్నవి మనకు " సవాళ్ళు ";
సవాళ్ళు ఉంటేనే పరిశ్రమిస్తాం ;
పరిశ్రమిస్తేనే మనకి పురోగతి, లేకపోతే అధోగతి.
అంతేకాదు,
సంసారం చేయడం ప్రకృతి సహజం.
సన్యాసం ప్రకృతి విరుద్ధం.

▲ సంసారం ఎప్పుడూ వదిలి పెట్టరాదు .

▲ సంసారంలోనే అసంగత్వాన్ని మేళవించాలి .

* * *

" సన్యాసం "

" సమ్యక్ న్యాసం " = " సన్యాసం "

' సమ్యక్ ' = ' సరియైన ',

' న్యాసం ' = ' వదలి పెట్టడం '.

కనుక, " సన్యాసం " అంటే,

ఏవి అయితే వదలిపెట్టాలో వాటిని వదలి పెట్టడం.

ఏవి అయితే త్యాజ్యనీయమో వాటిని త్యజించడం.

అయితే వేటిని వదలి పెట్టాలి ?

' నేను ఇదే ' అనే భావాన్ని ;

' నేను ఇంతే ' అనే భావాన్ని ;

' నేను వేరే, నువ్వు వేరే ' అనే భావాన్ని ;

' ఇది నాది ' అనే భావాన్ని.

చేయవలసింది " సర్వ ' సంఘ ' పరిత్యాగం " కాదు.

చేయవలసింది " సర్వ ' సంగ ' పరిత్యాగం ".

' సంఘం ' అంటే చుట్టుప్రక్కల వున్న వ్యక్తుల, వస్తువుల సముదాయం.

' సంగం ' అంటే మితిదాటిన ' నా ' అనే భావన.

అంటే ' అన్‌డ్యూ ఎటాచ్‌మెంట్ ' అన్నమాట.

కలసి వుండాలి ' సంఘం ' తో -కానీ ' సంగం ' లేకుండా !

- " పద్మపత్రమివాంభసా "

" తామరాకు మీద నీటిబొట్టు వున్నట్లు " అన్నమాట .

▲ సంఘం వాంఛనీయం ; అది మన పురోగతికి తప్పనిసరి .

▲ ' సంగం ' అవాంఛనీయం ; అది మన పురోగతికి గొడ్డలిపెట్టు .

▲ సర్వ ' సంగ ' పరిత్యాగమే సమ్యక్ న్యాసం .

* * *

" గృహస్థాశ్రమం "

" యస్మాత్ త్రయోస్యాశ్రమిణో
దానేన్నానేవ చాన్వహమ్,
గృహస్థేనైవ ధార్యన్తే
తస్మాజ్జ్యేష్ఠాశ్రమో గృహే "

= మనుస్మృతి

బ్రహ్మచారులు, వానప్రస్థులు, సన్యాసులు -
అనే మూడు ఆశ్రమాల వారికీ
అన్నాదులనిచ్చి గృహస్థులే పోషిస్తున్నారు.

సంపదలను సృష్టించేదీ గృహస్థులే ;
అందరికీ ఆశ్రయం ఇచ్చేదీ గృహస్థులే.

మానవ శరీర నిర్మాణానికి దోహదపడేదీ గృహస్థులే.
భౌతిక శరీరాలు అంశాత్మల పురోగతికి ఎంతో అవసరం.

కనుక,
గృహస్థాశ్రమమే ఎప్పుడూ పరిగ్రహణీయం.

▲ ఉత్కృష్టమైన గృహస్థాశ్రమంలో ఉన్నప్పుడే ముక్తి కూడా సంపాదిస్తే అంతకు మించిన విజయం, సార్థకత లేనేలేదు .

* * *

" బ్రహ్మచర్యం "

" భూరితి బ్రహ్మః "
' భూ ' అంటే ' అన్నింటికంటే గొప్పదైనది '

అన్ని పనులనూ ' యుక్తం ' గా , తగినట్లుగా, చేయడమే
నిజానికి అన్నింటికంటే ' గొప్పదైనది '.

ఏ పనినైనా
ఏ మాత్రం ఎక్కువగా కానీ, ఏ మాత్రం తక్కువగా కానీ ఎప్పుడూ
చేయరాదు.
ఏ పనినైనా ఏ మాత్రం ముందుగా కానీ, ఏ మాత్రం ఆలస్యంగా కానీ
ఎప్పుడూ చేయరాదు.
ఆ విధంగా ఎప్పుడూ ' యుక్తం ' లో చరించడమే,
" బ్రహ్మచర్యం " అంటే.

అంతేకానీ,
బ్రహ్మచర్యమంటే,
" స్త్రీ - పురుష సంపర్క రాహిత్యం " కాదు ;
' దాంపత్య రాహిత్యం ', ' శృంగార రాహిత్యం ' ఎంతమాత్రం కాదు !
శృంగారానికి దూరంగా వుండడం ప్రకృతి విరుద్ధం !
అయితే, దేనిలోనైనా యుక్తంగానే వుండాలి.

▲ అన్నింటిలో యుక్తం గా మెలగటమే బ్రహ్మచర్యం.

* * *

" కోరికలను అణచవద్దు ! "

కోరికలను
ఎప్పుడూ అణచరాదు.

ధర్మయుక్తమయిన కోరికలను కానీ -
అధర్మయుక్తమయిన కోరికలను కానీ !
కోరికలను ఎక్కువగా అణచడం వలన మనం ఆ యా వాటికి
సంబంధించిన పాఠాలను నేర్చుకోలేం.

కర్మలు చేయడం వల్లనే అనుభవం వస్తుంది.
ఎలాంటి కర్మలనయినా సరే చేయాలే గానీ
" అకర్ముడి " గా మాత్రం ఎప్పుడూ ఉండరాదు.

కోరికలే అభివృద్ధికీ, పురోగతికీ మూలకారణాలు.
కోరికలు లేకపోవడం వలనా,
బలహీనమయిన కోరికల వలనా, ఏదీ సాధ్యపడదు.

కోరికల మూలానే విద్యలను అభ్యసిస్తాం.
కోరికల మూలానే కళలను నేర్చుకుంటాం.
కోరికల మూలానే డబ్బును సంపాదిస్తాం.
కోరికల మూలానే సుఖాన్ని సంతరించుకుంటాం.

▲ కోరికలు బలవత్తరంగా వుండాలి ;
నిర్దిష్టంగా వుండాలి ; ధర్మయుక్తంగా వుండాలి .
▲ కోరికలు లేకుండా మటుకు ఎప్పుడూ వుండరాదు .

* * *

ఒకవేళ గనుక,
అధర్మయుక్తమైన కర్మలైనా ' చేయాలి ' అని
విపరీతంగా అనిపిస్తే చేసేతీరాలి.

ఇది రజోగుణ సంబంధమైనది ;
ఒకానొక వ్యక్తికి ఇది కూడా అవసరం కావచ్చు.
ఇది కూడా తీర్చుకునే తీరాలి -
అప్పుడే అభివృద్ధి -
అప్పుడే ముందుకి వెళతాం.

అందుకే వేమన యోగి అన్నాడు :

" కామిగాక మోక్షగామి కాడు " అని.
కోరికలు తీర్చుకోవడంలో ఉద్యుక్తుడైన వాడే " కామి ".

▲ ' అకామి ' మొదట ' కామి ' గా మారాలి .
ఒకవేళ ' దుష్కామి ' అయితే క్రమక్రమంగా
ఆ యా పాఠాలు నేర్చుకోవడం ద్వారా , అచిరకాలంలో ,
' సత్కామి ' గా అయితీరుతాడు .

* * *

" అయితే, స్వప్నావస్థలో ! "

అయితే,
అధర్మయుక్తమైన కోరికలు తీర్చుకుంటూ
తత్సంబంధమైన దుష్ఫలితాలు మనకు
రాకుండా ఉండాలంటే,
" ఒక అద్భుతమైన మార్గం " ఉంది -
అదే - ఆ కోరికలను
స్వప్నావస్థలో తీర్చుకోవడం !

స్వప్నావస్థలో ఏ కోరికలనైనా తీర్చుకోవచ్చు ;
ఏ మాత్రమూ తప్పు లేదు ;
హత్యాప్రయోగాలు కూడా చేయవచ్చు ;
అన్ని రకాల కామవాంఛలనూ తీర్చుకోవచ్చు.

" అసమంజసం "
అనిపించిన అన్ని కోరికలనూ సదా సూక్ష్మశరీరంలో
సూక్ష్మలోకాలలో తీర్చేసుకోవాలి.
అప్పుడవి స్థూల శరీరంలో వుండి భౌతికంగా బాధలనీయవు.

▲ ఎప్పుడూ స్వంత ఇష్ట ప్రకారమే చేయాలి ;
సనేమిరా ఇతరుల ఇష్ట ప్రకారం పోరాదు .

* * *

" కర్మబద్ధుడు "

కర్మలు
చేసే తీరాలి.
అకర్ముడిగా ఎప్పుడూ వుండరాదు ;
ఓడిపోతామని తెలిసినా సరే !

మొదట్లో అపజయం కలిగినా,
" అపజయం కూడా అంతిమ విజయానికి ఒక మెట్టే " అని గ్రహించాలి.

కర్మలు చేసే తీరాలి.
ధర్మాధర్మాలు సరిగ్గా తెలియకపోయినా సరే !
కర్మబద్ధుడైనవాడికి
ధర్మాధర్మ జ్ఞానం క్రమక్రమంగా తప్పక కలుగుతుంది.

కనుక,
ప్రతి ఒక్కడూ కర్మలు చేస్తూనే వుండాలి.
" మా తే సంగోస్త్వకర్మణి " అని కదా అన్నాడు గీతాకారుడు.

సోమరిగా, తమోగుణిగా,
అకర్ముడిగా మాత్రం ఎవ్వరూ ఎప్పుడూ ఉండరాదు.
' రేపు ' అని ఎవ్వరూ ఎప్పుడూ అనరాదు.

▲ కర్మబద్ధుడు ఎప్పుడూ విజయుడే .
▲ అకర్ముడు ఎప్పుడూ చివరివాడే .

* * *

" నష్టో మోహః "

అర్జునుడు
గీతాబోధ అంతా అయిన తరువాత అంటాడు :

" నష్టో మోహః స్మృతిర్ లబ్ధ్వా త్వత్ప్రసాదాన్ మయాచ్యుత !"

అంటే,
" అచ్యుతా ! నీ దయ ద్వారా నా మోహం నశించింది ;
జ్ఞాన స్మృతి లభించింది " అని.

అయితే, అర్జునుడు ఏ మోహం నుంచి విముక్తుడయినట్లు ?
అసలు ఏ మోహంతో హతుడయినట్లు ?

అర్జునుడు పురుషోత్తముడు.
ప్రాపంచిక మోహం అతనిని ఎప్పుడూ అంటలేదు.
ఆ యుద్ధసమయంలో అతనికి ఆధ్యాత్మిక మోహం
కేవలం క్షణమాత్రం ' గ్రహణం ' లా పట్టింది.
అయితే, గీతాబోధ వలన అది మరుక్షణం విడివడింది.

అంటే,
మోహాలలో ' ఆధ్యాత్మికమోహాలు ' కూడా ఉంటాయన్నమాట !

▲ అధములకు ప్రాపంచిక మోహం సహజం ;
అల్పజ్ఞులు దీని నుంచి జాగ్రత్త పడాలి .
▲ ఉత్తములకు ఆధ్యాత్మిక మోహం ప్రతిబంధకం ;
విజ్ఞులు దీనినుంచి తమను తాము రక్షించుకోవాలి .

* * *

" మా గా మోహావేశం ! "

కోరికలుండాలి ;
కోరికలెప్పుడూ సమంజసమే !

' కోరిక ' అన్నది సుఖకారకం.
' మోహం '
అంటే, ' అతి ';
' మితిమీరడం '.
మితిమీరిన కోరికలనే " మోహం " అంటారు.
మోహం అన్నది సర్వవేళలా గర్హించదగినది -
' భజగోవిందం ' లో శంకరాచార్యులవారన్నారు -
" మా గా మోహావేశం " అని.
అంటే
" ' మోహం ', ' ఆవేశం ' అన్నవి ఎప్పుడూ కూడవు నాయనా !" అని.

" అతి సర్వత్ర వర్జయేత్ "
అని కదా లోకోక్తి.

▲ **' అతి ' అనేది ఏ విషయంలో వున్నా అది ప్రమాదకరం ;**
అందువల్ల అన్ని విషయాలలోనూ ' అతి ' ని విడిచిపెట్టాలి ;
' మితి ' ని చేపట్టాలి .

* * *

" కారణం - కార్యం "

వైశేషికంలో

కారణ-కార్య సంబంధం గురించి

కొన్ని సూత్రాలు :

- " కారణభావాత్ కార్య భావః "

  " కారణమున్నప్పుడే కార్యం సంభవిస్తుంది. "

- " కారణ గుణ పూర్వకః కార్యగుణో దృష్టః "

  " కారణంలో ఎటువంటి గుణాలుంటాయో కార్యంలో

  కూడా అటువంటి గుణాలే వుంటాయి. "

- " కారణాభావాత్ కార్యాభావః "

  " కారణం లేకపోతే కార్యం ఉండదు. "

- " న తు కార్యాభావాత్ కారణా భావః "

  " కార్యాభావం వలన కారణాభావం కలుగదు ;

  కార్యం లేనంత మాత్రాన కారణం లేకుండా పోదు. "

  (కుండ లేనంత మాత్రాన మట్టి లేకుండా ఉంటుందా ?)

- పండిత గోపదేవ్ ఆధారంగా

ప్రతిదీ కారణ-కార్యమే.

ప్రతీ కార్యం వెనకాలా ఏదో కారణం ఉండే తీరుతుంది.

కారణం లేకుండా ఏ కార్యమూ జరుగదు.

ఒక్కోసారి కారణం కార్యరూపం ధరించకుండా ఉండగలదు.

కారణానికి మటుకు ' కారణం ' వుండదు !

కారణం ఎప్పుడూ స్వయంసిద్ధం.

▲ **' కారణ - కార్య సంబంధం ' గురించి తెలుసుకోవడమే**

' కర్మ సిద్ధాంతం ' గురించి తెలుసుకోవడం అంటే.

* * *

" అదృష్టం "

దృష్టి	=	చూపు
ద్రష్ట	=	చూసేవాడు
దృష్టం	=	చూడబడేది

అ + దృష్టం = చూడబడనిది ;
" అదృష్టం " అంటే " చూడబడనిది "
అంతేకానీ " లేనిది " అని మాత్రం కాదు.
కారణం కనబడితే " దృష్టం ".
కారణం అగోచరమయితే " అదృష్టం ".

కారణం గత జన్మలోనూ,
కార్యం ఈ జన్మలోనూ
ఉన్నప్పడు ఇక అది సామాన్యులకు కనబడదు.

అలాగే,

కారణం ' శుభప్రదం ' గా ఉన్నప్పడు " అదృష్టం " అనీ
అది ' అశుభప్రదం ' గా ఉన్నప్పడు " దురదృష్టం " అనీ అంటాం.

▲ **కారణం లేకుండా ఏ కార్యమూ ఎప్పుడూ ఉండదు .**

▲ **' అదృష్టం ', ' దురదృష్టం ' అన్నవి కారణ-కార్య సంబంధాలే .**

* * *

" వసిష్ఠ గీతలో 'అదృష్టం' "

" యథా సంయతతే యేన తథా తేనానుభూయతే
స్వకర్మైవేతి చాస్తే న్యా వ్యతిరిక్తా న దైవదృక్ "

- వసిష్ఠ గీత (2-17)

▲ " ఎవడెలా ప్రయత్నిస్తాడో,
దాని ఫలాన్ని అతడు అలాగే అనుభవిస్తాడు.
పూర్వజన్మలలోని తన కర్మలే ఫలావస్థ పొందినప్పుడు
' దైవం ' అనీ, ' అదృష్టం ' అనీ చెప్పబడుతోంది ;
ఆ విధంగా తనకర్మల కంటే వేరైన
' దైవం ' కానీ, ' అదృష్టం ' కానీ ఏమీ లేదు. "

అలాగే ఇంకొక శ్లోకం :

" దోషః శామ్యత్వ సందేహం ప్రాక్తనోద్యతనైర్గుణై
దుష్టాన్తోత్ర హస్తనస్య దోషస్యాద్య గుణైః క్షయః "

- వసిష్ఠ గీత (2-17)

▲ " ఈ జన్మలోని ' శుభ ప్రయత్నం ' ద్వారా పూర్వ జన్మపు
అశుభ పురుష ప్రయాత్నాలన్నీ నిస్సందేహంగా శమించి పోతాయి ;
' గత దినంలోని అజీర్ణాది దోషాలు ఈనాట్టి ఔషధాది
గుణాల ద్వారా నయమవటమే ' ఇక్కడి దృష్టాంతం ."

* * *

" పురుష ప్రయత్నం "

వసిష్ఠ గీతలో

" పురుష ప్రయత్నం " గురించి ఈ విధంగా చెప్పబడింది :

" ద్వాహుడావివ యద్ధ్యేతే పురుషార్థే సమాసమౌ

ప్రాక్తనశ్చైహికశ్చైవ శామ్యత్యత్రాల్ప వీర్యవాన్ "

- వసిష్ఠ గీత (2-19

▲ **" పూర్వ జన్మ యొక్క ఈ జన్మయొక్క సమాన, అసమాన పురుష ప్రయత్నాలు ' రెండు పొట్టేళ్ళ ' లాగా పరస్పరం యుద్ధం చేస్తాయి ; అందులో అల్పబలం కలది ఓడిపోతుంది ."**

" పౌరుషం చ న వానన్తం యత్నమభివాంఛ్యతే

న యత్నేనాపి మహతా ప్రాప్యతే రత్న మశ్మత: "

- వసిష్ఠ గీత (2-36

▲ **" మోక్షప్రాప్తికి అనంతకాలం వరకు పురుష ప్రయత్నం అవసరం లేదు ; ఎక్కువ పరిశ్రమ కూడా అవసరం లేదు. రత్న తత్వ పరీక్షానిపుణులకు శ్రమ లేకయే రాయిలోంచి రత్నం లభిస్తోంది కదా !"**

" ఆలస్యం యది న భవేజ్ఞ గత్యనర్థ:

కోన స్యాద్బహుధనకో బహుశ్రుతో వా "

▲ **" ఈ ప్రపంచంలో అనర్థకారణమైనట్టి ' సోమరితనం ' అనేదే లేకపోతే ఎవడు మహాధనికుడిలా, మహావిద్వాంసుడిలా కాకుండా ఉండగలడు ?"**

- వసిష్ఠ గీత (2-41)

- (శ్రీ విద్యాప్రకాశనందగిరి స్వామి)

▲ పురుష ప్రయత్నమే అన్నిటికీ మూలం .
అంతేకానీ ' విధి విలాసం ', ' లలాట లిఖితం ',
' దైవలీల ' - ఇలాంటివన్నీ అర్థరహిత శుష్కపదాలే !

* * *

" స్వేచ్ఛ - యాదృచ్ఛికం "

అంతా " స్వేచ్ఛ " ప్రకారమే
జరుగుతోంది ;
అంతేకానీ,
ఏదీ యాదృచ్ఛికం కాదు.

' ఇచ్ఛ ' అంటే ' కోరిక ' (ఎన్నిక).
' యాదృచ్ఛికం ' అంటే ' ఛాన్స్ ', ' యాధాలాపంగా జరిగినది '.

స్వ + ఇచ్ఛ = స్వేచ్ఛ
' స్వంత ఇచ్ఛ ' అన్నమాట.
ప్రతీదీ స్వంత ఇచ్ఛ తోనే జరుగుతోంది ;
అంతేకానీ, ఇతరమైన దేనివల్లనా కానేకాదు.

" యాదృచ్ఛికం "
అన్నది లేనే లేదు.

" మీ వాస్తవాన్ని మీరే సృష్టించుకుంటున్నారు -
ఎక్కడవెళ్ళినా, ఏ లోకంలో తిరిగినా ", అన్నాడు ' సేత్ '.

▲ **' అంతా స్వేచ్ఛే ' అనే పరమసత్యాన్ని గ్రాహ్యం చేసుకోవాలంటే మనం మన దివ్యచక్షువుని పూర్తిగా ఉత్తేజితం చేసుకునే తీరాలి .**

* * *

ధమ్మపదంలో
బుద్ధుడు చెప్పాడు :

“ ఇధ సోచతి, పెచ్చ సోచతి, పాపకారీ ఉభయత్థ సోచతి -
ఇధ మోదతి, పెచ్చ మోదతి, కతపుఞ్ఞో ఉభయత్థ మోదతి ” (పాళీ)

“ పాపకర్ముడు ఇహపరాలు రెంటిలోనూ దుఃఖిస్తాడు ;
పుణ్యకర్ముడు ఇహపరాలు రెంటిలోనూ సుఖిస్తాడు. ”

పాపం	=	అజ్ఞానం, అధర్మాచరణం వలన,
పుణ్యం	=	ధర్మాచరణం వలన,
దివ్యజ్ఞానం	=	ధ్యానం వలన.

అధర్మాచరణ వలన ఈ లోకంలోనూ, పరలోకాల్లోనూ,
దుఃఖప్రాప్తి, మరి తిరిగి జననం కలుగుతాయి ;
ధర్మాచరణం వలన ఈ లోకంలోనూ, పరలోకాల్లోనూ,
సుఖప్రాప్తి లభిస్తుంది ; అయితే, తిరిగి జననం కలుగుతుంది.
కానీ,
దివ్యజ్ఞానప్రకాశం వలన ఈ లోకంలోనూ, పరలోకాల్లోనూ,
అఖండానంద ప్రాప్తి, అంతేకాక జన్మరాహిత్య స్థితి లభిస్తాయి.

▲ **కనుక , మన దినచర్యలన్నింటిలోనూ ధర్మాచరణాన్ని అవలంబిస్తూ ,
మిగిలిన సమయాన్ని దివ్యజ్ఞాన సంప్రాప్తికి వెచ్చించాలి ;
అలా జీవితం మొత్తం గడపాలి ; అదే సరియైన జీవితం .**

* * *

" వ్యాధులు "

పూర్వజన్మలలో
చేసిన పాపాలే
ఈ జన్మలో వ్యాధులుగా అవతరిస్తాయి.

" పూర్వజన్మ కృతం పాపం వ్యాధిరూపేణ పీడ్యతే "
అని కదా లోకోక్తి.

మనం చేసిన పాపకర్మలే మళ్ళీ మళ్ళీ మన కాళ్ళకు చుట్టుకుంటూ వుంటాయి.
సత్యమేమిటంటే జ్ఞానపాఠాలు నేర్చుకుంటేనే వ్యాధులు మాయమవుతాయి !
స్వాత్మానుభవం ద్వారానే జ్ఞానపాఠాలు నేర్చుకుంటాం.
ధ్యానం ద్వారానే స్వాత్మానుభవం.
అనుభవిస్తున్న వ్యాధుల నుంచి, రాబోయే వ్యాధుల నుంచి
శాశ్వతంగా తప్పించుకోవాలంటే ధ్యానమే ఏకైక శరణ్యం.
ధ్యానం వలన ఆత్మజ్ఞానం వస్తుంది.
" జ్ఞానాగ్ని దగ్ధ కర్మాణం " - అన్నాడు గీతాకారుడు.
ఆత్మజ్ఞానం వలన పాపపు సంచిత కర్మ అంతా దగ్ధం అవుతుంది.
అంతేకానీ, డాక్టర్ల వలన కానీ, మందుల వలన కానీ, వ్యాధులు పోవు గాక పోవు.
నిజానికి మనకు లేని జబ్బులను కూడా ఆ విషతుల్య మందులు తీసుకుని వస్తాయి.
డాక్టర్ల దగ్గరికు వెళ్ళేవారికీ, మందులు మింగేవారికీ ఎన్ని జన్మలకైనా
ఆత్మజ్ఞానం అన్నది అగోచరం, దుస్సాధ్యం, అసంభవం.

▲ రోగ మూలం పాపం ; పాప మూలం అవిద్య ;
అవిద్య ను నాశనం చేసేది ఆత్మజ్ఞానమే .

▲ " మమాత్మా సర్వభూతాత్మా " అని తెలుసుకునేంత వరకూ
మనకు పాపకర్మలూ తప్పవు , రోగాలూ తప్పవు .

* * *

ఏదీ
" లలాట లిఖితం " కాదు.

మనం
ఏది కావాలంటే అది చేయవచ్చు.
మన కోరిక ! మన ఇష్టం !
ఇదే ' సేత్ ' పూర్ణ జ్ఞానసారం !

భూతకాలాన్ని బట్టి వర్తమానం ఎప్పుడూ వుండదు !
వర్తమానమే వర్తమానాన్ని సృష్టిస్తూ వుంటుంది !
ఇంకా చెప్పాలంటే భవిష్యత్తే వర్తమానాన్ని సృష్టిస్తూంటూంది !
ఇది చాలా కష్టం అర్థం చేసుకోవడం !
కానీ, ఉన్న సత్యమిదే !

" అపి చేదసి పాపేభ్య సర్వేభ్య పాప కృత్తమః
సర్వం జ్ఞానప్లవేనైవ వృజినం సంతరిష్యసి "

- భగవద్గీత (4 : 46

అంటే,
" నువ్వు (ఇంతవరకూ) అందరికన్నా హీనాతిహీనమైన
పాపాత్ముడవయినా, ' జ్ఞానం ' అనే తుఫాను వీచడం (ఈ క్షణంలో)
వలన సర్వపాపాలూ, సర్వలోగాలూ క్షణంలో అంతరించిపోతాయి " అని.

▲ **కనుక, గతం ఏమైనా, " వర్తమానం ప్రస్తుతం మన చేతుల్లో వుంది " కనుక , దాన్ని ఎప్పటికప్పుడు చక్కబెట్టుకుంటూంటే చాలు !**

* * *

" అజ్ఞుడు - అల్పజ్ఞుడు - విజ్ఞుడు "

" అజ్ఞుడు "
అంటే, ' అజ్ఞాని ';
' బొత్తిగా జ్ఞానం లేనివాడు, ఏమీ తెలియనివాడు ' అన్నమాట.
' ఇహలోకమే సర్వం ' అని భావించి,
శారీరక వాంఛల తృప్తి కోసమే
సర్వశక్తి యుక్తులనూ ప్రయోగిస్తూ,
ఒకింత సుఖాన్నీ మరి కొండంత దుఃఖాన్నీ
అనుభవించేవాడే ' అజ్ఞుడు '.

" అల్పజ్ఞుడు "
అంటే, ' అల్పజ్ఞాని ';
పరలోకాలున్నాయని తెలుసుకున్నా, గ్రహించినా,
ఇహలోక విషయాలకే ఎక్కువ ప్రాధాన్యత ఇస్తూ,
ఆధ్యాత్మిక ప్రగతికి ఇవ్వవలసినంత విలువను ఎంతమాత్రం ఇవ్వకుండా
సుఖదుఃఖాలను విభిన్న మోతాదులలో
' పగలు-రాత్రి ' లాగా అనుభవించేవాడే ' అల్పజ్ఞుడు '.

" విజ్ఞుడు "
అంటే ' విజ్ఞాని. '
ఆధ్యాత్మికోన్నతికి అత్యధిక ప్రాధాన్యత ఇస్తూ,
ఇహలోక విషయాలకు తగినంత మాత్రమే విలువనిచ్చేవాడు.

▲ **విజ్ఞుడే దుఃఖరహితమైన , అవిచ్ఛిన్నమైన ఆనందాన్ని సర్వదా అనుభవిస్తూ వుంటాడు .**

▲ **విజ్ఞులుగా అవడమే మనందరి లక్ష్యం .**

* * *

" ఆచార్యుడు "

" యః యాచినోతి, ఆచరతి, ఆచారయతి చ సః ఆచార్యః "
అని " ఆచార్య " ని యొక్క నిర్వచనం.

యః	=	ఎవడైతే
యాచినోతి	=	(జ్ఞానాన్ని) యాచిస్తాడో
ఆచరతి	=	ఆచరిస్తాడో
చ	=	మరి
ఆచారయతి	=	ఆచరింపచేస్తాడో
సః	=	అతడు
ఆచార్యః	=	ఆచార్యుడు

" యాచించడం "
అంటే " ఆత్మజ్ఞానాన్ని యాచించడం " అన్నమాట.

ఆచార్యుడన్నవాడు మొదట అనేక గురువుల ద్వారా
ఆత్మజ్ఞానాన్ని సేకరించి, సాధన ద్వారా దానిని తన స్వానుభవంగా మార్చి,
ఆ తరువాత అదే విధమైన ఆత్మాభ్యాసాన్ని
ఇతరుల చేత కూడా ఆచరింపచేస్తూ వుంటాడు.

▲ **ప్రతి ఒక్కడూ " ఆచార్యుడు " కావాలి ;**
ఆచార్యుడు కావడానికి ప్రయత్నం చేయాలి .
ఆచార్యుడుగా అయ్యేంతవరకూ మనం
తిరిగి తిరిగి రావాల్సిందే ; తిరిగి తిరిగి పుట్టాల్సిందే !

* * *

" మనఃప్రలోభం - అంతరాత్మ ప్రభోధం "

మనస్సు
ఏది చెప్పితే అది చేయడమే
" మనఃప్రలోభం " లో పడటం అంటే.

ఇది అధముల లక్షణం.
ఉత్తముడు ఎప్పుడూ అంతరాత్మ ప్రభోధాన్ని గుర్తిస్తాడు.

' అంతరాత్మ ' అంటే ' పూర్ణాత్మ ';
" అంతరాత్మ ప్రభోధం " అంటే,
" పూర్ణాత్మతో సంబంధం నెలకొల్పుకోవడం " అన్నమాట.
దాని ఆధారం గానే కోరికలను హద్దుల్లో
ఉంచుకుంటాడు ఉత్తముడు.

మనఃప్రలోభాలకు ఎంతమాత్రమూ లొంగక అంతరాత్మ ప్రభోధాన్ని ఎప్పటికప్పుడు గమనించేవాడే నిత్యశ్రేయస్సు ను పొందుతాడు.

▲ **' త్రికరణ శుద్ధి ' ఉన్నవాడికే అంతరాత్మ ప్రభోధం స్పష్టంగా తెలుస్తుంది.**

▲ **అదే ' యోగి ' కూడా అయితే ఇక పరమ గురువులతో , అంతరంగంలో ముఖాముఖి సంభాషణ చాలా సహజంగా వుంటుంది .**

* * *

" సూత్రప్రాయం - ప్రబంధప్రాయం "

మన వరకు మనం
" సూత్రప్రాయం " గా,
ధర్మాన్నీ, సత్యాన్నీ, ఆత్మజ్ఞానాన్నీ
తెలుసుకుంటే సరిపోదు.

తదనంతరం,
" ప్రబంధప్రాయం " గా, మరింతగా, ఆత్మానుభవాన్నీ, ఆత్మజ్ఞానాన్నీ
విస్తరించుకోవాలి ;
తదనుగుణంగా మన దైనందిక వాస్తవాన్ని సంపూర్ణంగా సృష్టించుకోవాలి.

అలాగే ప్రతి వ్యక్తికీ,
" సూత్రప్రాయం " గా,
సత్యం గురించీ, ధర్మం గురించీ,
ఆత్మజ్ఞానం గురించీ తెలుపడం మన అనివార్యమైన కర్తవ్యం.

అంతేకానీ,
అందరికీ " ప్రబంధప్రాయం " గా వారి వారి దైనందిన వాస్తవాలను
కల్పించబూనడం మాత్రం అవివేకం.

▲ **ఎవరికి వారే యమునా తీరే !**

▲ **ఎవరికీ పడి పడి చేయరాదు !**

* * *

" నిధి చాలా సుఖమా? "

" నిధి చాలా సుఖమా ?
రాముని సన్నిధి చాలా సుఖమా ? " -
అన్నారు శ్రీ త్యాగరాజ స్వామి.

మనిషికి ఎంత కావాలి సంపద ?
రోజూ పట్టెడన్నం ; ఇంత బట్ట ; కొంత నిద్ర !

అర్థ కామాలను మధ్యమ పక్షంలో వుంచుకుంటూ
ధర్మమోక్షాలను ఉత్తమ పక్షంలో వుంచడమే సదా సుఖదాయకం.

శంకరాచార్యుల వారు కూడా
" అర్థం అనర్థం భావయ నిత్యం, నాస్తి తతః సుఖలేశః సత్యం " అన్నారు.
అంటే, " మితి మీరిన డబ్బు అనర్థాలకు దారి తీస్తుంది,
అందులో సుఖం లేశమాత్రమైనా లేదు " అని.
అలాగే,
" యల్లభసే నిజకర్మోపాత్తం, విత్తం తేన వినోదయ చిత్తం "
అని కూడా ఆయన అన్నారు.
అంటే, " కష్టపడి సంపాయించిన ధనం తో హాయిగా వినోదించు " అని.

" పైసా మే పరమాత్మా నహీ; పర్ పరమాత్మా మే పైసా హై !" -
అన్నది మనం ఎప్పుడూ గుర్తుంచుకోవాలి.
భక్తరామదాసు కు రాముని సన్నిధిలోనే నిధి అక్షరాలా దొరికింది గదా !

▲ **కనుక, కావలసింది " నిధి " కాదు –" తారక రూపుని నిజ తత్త్వం తెలుసుకోవడం ".**

▲ **అది, " తలపులన్నీ నిమిషమైనా నిలిపితేనే " సాధ్యం – అంటే ధ్యానం ద్వారానే !**

" సత్సంగం - సజ్జన సాంగత్యం "

" సత్ + సంగం " = " సత్యం తో కలయిక "
" సత్ " అంటే " నిత్యమైనది ";
అంటే,
" ఏ కాలంలో నైనా చెడకుండా ఉండేది " అన్నమాట.

నిజానికి ఎవరికి వారే సత్యం.
ఒకొళ్ళు ఇంకొకరికి ' సత్యం ' కాలేరు !
ఒకొళ్ళు ఇంకొకరితో సర్వకాల సర్వ అవస్థల్లోనూ ఎప్పటికీ వుండలేరు !
' సత్సంగం ' అంటే, ' సత్యంతో నేరుగా కలయిక '.
అంటే, ' ధ్యానం ' అన్నమాట.
ధ్యానం లో మాత్రమే మనం మనతో కలిసి వుంటాం ;
కనుక, మనతో మనం వుండడమే ' సత్సంగ ' మన్నమాట !

" సత్ + జనులు " = " సత్యం తెలుసుకున్న జనులు ".
కనుక,
" సజ్జన సాంగత్యం " అంటే, " సత్యం తెలుసుకున్న జనుల తో కలవడం " అన్నమాట.
అందుకే శంకరాచార్యులవారు ' భజగోవిందం ' లో అన్నారు -
" త్రిజగతి సజ్జన సంగతిరేకా భవతి భవార్ణవ తరణే నౌకా " - అంటే -
" మూడు లోకాల్లో ఏ లోకానికి పోయినా, యోగులతో కలవాల్సిందే ;
వాళ్ళే అజ్ఞానసాగరంలోంచి మనల్ని తరింపచేయగలరు " అని.

▲ ' సత్సంగ ' మంటే ' సత్యం ' తో సంగమం .
' సజ్జన సాంగత్య ' మంటే ' పరమగురువులతో సంపర్కం '.
▲ కనుకనే , ' సంఘం శరణం గచ్ఛామి ' అనబడింది బుద్ధ ధర్మంలో ;
' సంఘం ' అంటే ' సజ్జన సంఘం ' అన్నమాట .

* * *

" రాక్షసులు - మానవులు - దేవతలు "

మానవులలో మూడు వర్గాల వారున్నారు :

1) రాక్షసులు

2) మానవులు

3) దేవతలు

రాక్షసత్త్వం ఉన్నవారు ' రాక్షసులు '.
" రాక్షసులు " అంటే - ' హింసో పరమో ధర్మః ' అనే వారన్నమాట !
మాంస భక్షకులందరూ ' రాక్షసులే '.
రాక్షసులే ప్రస్తుత భూదారిద్ర్యానికీ, గందరగోళానికీ మూలకారణం.
మన రాక్షసత్త్వమే మనకు అష్టదరిద్రాలూ కలిగిస్తాయి.

" మానవులు " అనబడేవారు అహింసాత్మకులు ;
" అహింసో పరమో ధర్మః " -
అన్న బుద్ధ సూత్రాన్ని దైనందికం లో ఆకళింపు చేసుకున్నవారు.
జీవహింస, మరి మాంసాహార విసర్జనే ' మానవత్త్వం ' అనబడుతుంది.

ఇకపోతే,
" విద్వాంసో హి దేవాః "
అన్న శతపథ బ్రాహ్మణ వేదోక్తి ప్రకారం,
వేదం లో " విద్వాంసు " లకు ' దేవత 'లని పేరు !
విద్వాంసులంటే ఆత్మజ్ఞానులన్నమాట.
' విద్య ' అంటే ' ఆత్మవిద్య '.

▲ **ముందుగా ' రాక్షసత్త్వం ' పోగొట్టుకోవాలి .**
▲ **ఆపైన ' దైవత్త్వం ' సంపాదించుకోవాలి .**

* * *

" జీవహింస "

వేమన
' మహాయోగి ' మాత్రమే కాదు -
మహా సత్యాలను
నిర్మొహమాటంగా, పచ్చిగా, ఖచ్చితంగా, సులభశైలిలో చెప్పిన
' మహా అధ్యాత్మిక శాస్త్ర అధ్యాపకుడు ' కూడా.

జీవహింస గురించి ఆయన ఈ విధంగా చెప్పారు :

" పక్షిజాతి బట్టి పరగ హింసల బెట్టి
కుక్షి నింఢ కూడు కూరుటకును
వండి తినెడివాడు వసుధ చండాలుడు
విశ్వదాభిరామ వినుర వేమ !"

" జీవి జీవి జంపి జీవికి బెట్టగ
జీవితాన బలిసి చెలగుచుండు ;
జీవహింసకులకు జిక్కునా మోక్షంబు ?
విశ్వదాభిరామ వినుర వేమ !"

ఖచ్చితంగా మాట్లాడని వాడు ఎప్పడూ ' అధ్యాపకుడు ' కాలేడు.

వేమన చెప్పినవన్నీ పచ్చి నిజాలే !

▲ **" పక్షి జాతి . . . . వండి తినెడి వాడు . . . . వసుధ ఛండాలుడు."**
▲ **" జీవహింసకులకు చిక్కునా మోక్షము ?"**

* * *

" చేత - వ్రాత "

" వ్రాత వెంట గాని వరమీడు దైవంబు ;
' చేత ' కొలది గాని ' వ్రాత ' రాదు.
వ్రాత కజుడు కర్త, చేతకు దా గర్త ;
విశ్వదాభిరామ వినుర వేమ !"

- వేమన

' వ్రాత ' అంటే ' విధి '.
' చేత ' అంటే ' మన స్వేచ్ఛాకర్మ '.

మనం చేసే కర్మలే మన ' వ్రాత ' గా మారుతాయి.
మన చేతల ప్రకారమే
మనకు ' అదృష్ట ', ' దురదృష్టా ' లు సంభవిస్తాయి.
మన పూర్వకర్మల ప్రకారం
మనం అనుభవించవలసినవి మనం పుట్టే ముందు
మనమే నిర్ణయించుకుని పుడతాం.
అవే ' ప్రారబ్ధ కర్మ ' లు.
దీనినే ' వ్రాత కజుడు కర్త ' అని వేమన నిర్వచించాడు.
' అజుడు ' అంటే ' అజ ' - ' పుట్టక ముందు ' అన్నమాట.
మన చేతలకు ఎప్పుడూ మనమే కారకులం.
మన వర్తమాన కర్మలు ఎప్పుడూ మన చేతులలోనే వుంటాయి.
దీనినే ' చేతకు దా గర్త ' అని వేమన విశదీకరించాడు.

▲ **కనుక , మన ప్రారబ్ధాన్ని సంతోషంగా స్వీకరిస్తూ ,
మన వర్తమానాన్ని ఎప్పటికప్పుడు ధర్మయుక్తంగా , జ్ఞానయుక్తంగా ,
యోగయుక్తంగా ఉండేటట్లు తీర్చిదిద్దుకుంటూ వుండాలి .**

* * *

" యోగి "

' యోగి '
అంటే ఎవరో
యోగి వేమన చక్కగా చెప్పాడు :

> " ఎచట నుండి వచ్చు నెచటికి దాబోవు ?
> నిద్ర చంద మెరుగ నేర్చనేని,
> ఆత్మరాకపోకలతడె పో శివయోగి !
> విశ్వదాభిరామ వినుర వేమ !"

' ఆత్మ ' అంటే
' దేహం ' కన్నా భిన్నంగా వున్న ' దేహి ';
అంటే ' బల్బు ' లో ప్రసరిస్తున్న ' కరెంటు ' లాంటిది.

' ఆత్మ ' ను గురించి తెలియజేసేదే ' యోగవిద్య ' -
' యోగవిద్య ' నెరిగిన వాడే ' శివయోగి '.

" మనం ఏ లోకాల నుంచి వచ్చాం ?"
" చనిపోయిన తర్వాత ఏ లోకాలకు వెళ్తాం ?"
" అసలు నిద్ర అంటే ఏమిటి ?"
" ఆత్మ రాకపోకలెలా జరుగుతాయి ?"
ఇలాంటి వాటన్నిటి గురించీ సక్రమ ధ్యానాభ్యాసం లో
తెలుసుకోవలసిన వాటినన్నింటినీ తెలుసుకున్నవాడే ' యోగి '.

▲ **వేమన మహాయోగి ;**
మనం కూడా మహాయోగులం కావాలి .

* * *

" ఉత్తమ గురువులు "

రకరకాల గురువుల
గురించి వేమన ఇలా చెప్పాడు :

> " కల్ల గురుడు గట్టు కర్మచయంబులు -
> మధ్య గురుడు గట్టు మంత్రచయము ;
> ఉత్తముండు గట్టు యోగ సామ్రాజ్యంబు -
> విశ్వదాభిరామ వినుర వేమ !"

మూర్ఖ గురువులు ప్రజలకు " కర్మలు " చేయడాన్నే ప్రోత్సహిస్తారు ;
" కర్మలు " అంటే " బాహ్యపూజలు " అన్నమాట.

మధ్యమ గురువులు మంత్ర ఉపాసనలకు శిష్యులను పురిగొల్పుతారు ;
' అదే పరమయోగ ' మంటూ ప్రవచిస్తూ వుంటారు.

కానీ,
ఉత్తమ గురువులు ధ్యానయోగాన్ని మాత్రమే
అందరికీ, అన్నివేళలా ప్రభోధిస్తూ వుంటారు.

బాహ్యపూజలు చేయడం మూర్ఖత;
మంత్రజపం ' మూర్ఖత ' కాదు కానీ, ' పరమ యోగం ' కూడా కాదు !
అందులో దొరికేది మనస్సుకు తాత్కాలిక ఉపశమనం మాత్రమే !

▲ ధ్యానమే అసలైన యోగం .
▲ ధ్యానయోగ బోధకులే అసలైన గురువులు .

* * *

" తనువు - ఆత్మ "

" కట్టె యందు నిప్పగానని చందమే
తనువు నందు ఆత్మ తగిలి యుండు ;
మఱుగు దెలిసి పిదప మార్కొనవలెనయా
విశ్వదాభిరామ వినుర వేమ !"

- వేమన

" రెండు కట్టెల ఒరిపిడి వలన నిప్ప రాలుతుంది.
కట్టెలో నిప్ప కనిపించకుండా ఉన్నట్లే
దేహం లో ఆత్మ వుంటుంది.
ఈ రహస్యం తెలుసుకుని ఆత్మతత్త్వం లో మరగాలి " -
అని వేమన బోధ.

కట్టెలు నరికితే నిప్ప అన్నది కనబడుతుందా ?
విత్తనాన్ని విరగగొడితే చెట్టు అన్నది బయటపడుతుందా ?
అట్లాగే,
శరీరాన్ని నరికితే ఆత్మ అన్నది కనబడదు !
చర్మచక్షువులకు కనబడనంత మాత్రాన
ఆత్మ అన్నది దేహం లో వ్యాపించి లేదని కాదు.
" నా కంటికి చూపించు " అని సవాలు చేసేవారు మూర్ఖులు.
కంటికి కనిపిస్తుంది - అయితే ' మూడో కంటి ' కి !

▲ **ఆత్మానుభవానికి దివ్యచక్షువు అన్నది తప్పనిసరి ;
అది ధ్యానం ద్వారానే సిద్ధం .**

* * *

" చిరంజీవత్వం "

" చిరంజీవత్వం " అన్నది సాధ్యమే !
ఎందరో మహనీయులు దానిని సాధించారు !

దానిని గురించి వేమన చెప్పినది :

" అకారణ విధ మెరుగుచు
జేకొని యా మూలధనము జెందుచు నున్నన్
ఆకల్పాంతమును, సదా,
యే కాలము పిన్న వయసు ఇహమున వేమా !"

' అకారణం ' అంటే ' దేనికైతే కారణం లేదో ' -
అంటే ' మూల చైతన్యం ' అన్నమాట.
' అకారణ విధం ' అంటే ' చైతన్యాన్ని తెలుసుకునే విద్య '.
' పిన్న వయసు ' అంటే ' చిరంజీవత్వం '.
కనుక, పద్య భావం -

" ఎవరైతే ' మూల చైతన్యాన్ని ' గురించి
సంపూర్ణంగా తెలుసుకుని
ఆ ' మూలధనం ' లో వృద్ధి చెందుతూ వుంటారో,
వారు ఆకల్పాంతం వరకు, ఎల్లప్పటికీ,
' పిన్న వయస్కులు ' గానే ఈ లోకంలో ఉండగలరు " అని.

▲ **ఈ విధంగానే ఆంజనేయస్వామి గానీ , మహావతార్ బాబాజీ కానీ, ఇంకా ఎంతో ఎంతో మంది ' చిరంజీవులు ' గా ఇప్పటికీ భూమి మీద ఉన్నారు .-**

▲ **లిండా గుడ్‌మాన్ వ్రాసిన " స్టార్ సైన్స్** (Star Signs) **" అనే పుస్తకంలో "చిరంజీవత్వం సాధించే విధానం** (Physical Immortality)**" గురించి మహా సుస్పష్టంగా వివరించి వుంది ; ఆ పుస్తకాన్ని అందరూ చదివి తీరాలి .**

" ఏ న్యూనమూ లేదు ! "

" అన్నము లారగించినను,
అంబర భూషణాది దాల్చినను,
కన్య తోడి కూడినను
కన్న తనూజ ను ముద్దు చేసినను,
సకల బంధునాప్తులను దాపు చేర్చి నటించినను,
ఏ న్యూనమూ లేదు బ్రహ్మవేత్తలకిలన్. "

- శ్రీ సదానంద యోగి

నా గురువు,
శ్రీ సదానంద యోగి (కర్నూల్ స్వామీజీ)
నూటికి నూరుపైసలు అచ్చమైన బ్రహ్మర్షి !

1981 జనవరి నుంచి ఆయన పరిచయ భాగ్యం వుండింది నాకు.
1983 మే 22న తన శరీరాన్ని ఆయన స్వచ్ఛందంగా వదలిపెట్టారు,
ఆయన వయస్సు అప్పటికే సుమారు 160 సంవత్సరాలు.
అయన గురించి చెప్పాలంటే ఎన్నో . . ఎన్నెన్నో . .

▲ **బ్రహ్మవేత్తల నిర్వాణానికి ' సంసారం ' అడ్డు కాదు :
' సంసారం ' , ' నిర్వాణం ' అనే రెండు గుర్రాల మీదా
ఒకేసారి స్వారీ చెయ్యాలి - అదే గొప్ప ఛాలెంజ్ .**

* * *

" డూ ఆర్ డై ! "

శ్రీ సదానంద యోగి (కర్నూలు స్వామీజీ)
ఎప్పుడూ నాతో అంటూండేవారు . . .
" సుభాష్ ! చేయి, లేకపోతే చావు !" అని;

" DO

OR

DIE !"

అని.

వేమన యోగి కూడా ఇదే పలుకు పలికాడు :

" పట్టు పట్టరాదు. పట్టి విడువరాదు ;
పట్టు పట్టెనేని బిగియ పట్టవలయు ;
పట్టి విడుట కంటే, పడి చచ్చుట మేలు -
విశ్వదాభిరామ వినుర వేమ !"

బుద్ధుడు కూడా ' ధమ్మపదం ' లో ఇలానే అన్నాడు :
" కయిరా చే కయిరాథేనం, దళ్హమేనం పరక్కమే "
-(కుర్యాచ్చేత్ కుర్వీతైతద్, దృఢమేతత్ పరాక్రమేత) (సంస్కృతం)
" ఏ పని చేయాలన్నా దృఢమైన నిష్ఠ తో, సామర్థ్యం తో చేయాలి ".

▲ **ఏ పనినైనా తలపెట్టేముందు " అది న్యాయమా ? అన్యాయమా ? క్రమమా ? అక్రమమా ? శుభమా ? అశుభమా ?" అని మొదట బేరీజు వేసుకుని ఆ తర్వాత న్యాయమైనదీ , సక్రమమైనదీ , శుభమైనదీ అయితే దృఢచిత్తంతో దానిని చేసే తీరాలి ; చావుకు కూడా భయపడరాదు .**

* * *

" సరియైన నడవడిక "

" లేనిది కోరరాదు, ఉన్నది కాదనరాదు ;
వస్తూంటే ' వస్తూంద 'ని సంబరపడరాదు ;
పోతూంటే, ' అయ్యో ! పోతూంద ' నరాదు !"

- శ్రీ సదానంద యోగి

" కోరి సాధించరాదు,
కోరక వచ్చింది కాదనరాదు " -
అనేవారు స్వామీజీ.

ఈ ప్రాపంచిక లోకంలో ఒక జ్ఞాని
ఎలా విహరిస్తాడో, ఎలా విహరించాలో వివరించి చెప్పేదే
ఈ ' సరియైన నడవడిక ' సూత్రం.

అందుకే గీతాకారుడు అన్నాడు :

" కర్మణ్యేవాధికారస్తే మా ఫలేషు కదాచన "

" కర్మలు చేయడానికి మాత్రమే నీకు
అధికారం వుంది. అంతేకానీ,
వాటి ఫలం ' ఇలా వుండాలి ', ' అలా వుండాలి '
అని ఆశించడం సరికాదు " అని.

▲ ప్రాపంచికంగా ఎక్కువగా ఆశించకుండా జీవించడమే
సంపూర్ణ ఆత్మజ్ఞానసారం .

▲ ప్రాపంచికంగా ఏది వస్తున్నా ఏది పోతున్నా
ఎంతమాత్రం చలించకుండా జీవించగలగడమే సంపూర్ణ ఆత్మజ్ఞానసారం .

* * *

" మాంస పిండం - మంత్ర పిండం "

శ్రీ కర్నూలు స్వామీజీ
ఎప్పుడూ అంటూ వుండేవారు -

" సుభాష్ ! . . . మాంస పిండాన్ని
మంత్ర పిండంగా
చేయాలోయ్ !" అని.

" మాంసపిండం " అంటే " అన్నమయకోశం ".
దీనినే " మంత్రపిండం " గా అంటే
" ప్రాణమయకోశం " లా చేసుకోవాలి.
అంటే, " ఎనర్జీ బాడీ " గా అన్నమాట.

ఇదే యోగ పరాకాష్ఠ.
" ఖండ యోగం " లాంటి క్రియలు అప్పుడే సాధ్యం ;
అలాంటి క్రియలు
సదానంద యోగి తాను స్వయంగా సాధించి చెప్పినవారు.
షిర్డీసాయి కూడా మనకు అలాగే చేసి చూపారు.
మహాయోగి శ్రీ కాశిరెడ్డి నాయన -(ఆయన ఈ మధ్యనే భౌతిక కాయాన్ని విసర్జించారు)
కూడా ఈ " ఖండయోగం " కోవకు చెందినవాడే.

- **డాన్ యువాన్ జట్టుకు చెందిన గురువులు , వారి శిష్యులు అందరూ సాధించింది ఇదే ; ఈ విషయాలన్నీ క్షుణ్ణంగా తెలుసుకోవాలంటే కార్లోస్ కాస్టానెడా పుస్తకాలు చదివి తీరాలి .**
- **సృష్టిలోని మహాయోగులందరూ మాంసపిండాల్ని ' మంత్రపిండాలు ' గా చేసుకున్నవారే.**
- **మన ధ్యేయమూ అదే కావాలి.**

" ఆస్తికులు - నాస్తికులు "

" ఆస్తికులు "
అంటే " ' అస్తి ' అనేవారు ".
' అస్తి ' అంటే ' వున్నది ' అని అర్థం.
ఏమిటి ' వున్నద ' ని ?

" మరణానంతర జీవితం " వున్నదని ;
" దైవ పదార్థం " వున్నదని ;
" ఈ ఉన్నదంతా అదే " అని ;
" సృష్టి క్రమం లో నిర్దిష్టమైన ప్రణాళిక, ప్రయోజనం అన్నవి వున్నాయి " అని.

న + అస్తి = నాస్తి;
" ఇవన్నీ లేవు " అని, అంటే " నాస్తి " అనే వారే " నాస్తికులు ".

▲ ' లేవు ' అనేవారు ఎప్పుడూ వున్నదాన్ని చూడలేరు , పొందలేరు !
▲ ' ఉన్నది ' అనే వారే వున్నదాన్ని చూడగలరు , పొందగలరు !

* * *

" గురువు - లఘువు "

" గురువు "
అంటే, ' బరువయినవాడు ' అని అర్థం.
అంటే ' జ్ఞానం ' తో, ' అనుభవం ' తో బరువు అయినవాడని.
' గురువు ' అనే పదానికి విపరీత పదం ' లఘువు '.
" లఘువు "
అంటే ' తేలికగా వున్నవాడు ' అని ;
అంటే, ' జ్ఞానం ', ' అనుభవం ' లేకుండా ' తేలిక ' గా వున్నవాడని.

" గురువు ", " శిష్యుడు " అనే పదాలలో
' నేర్పించేవాడు - నేర్పించబడేవాడు ' అనే అర్థం సామాన్యంగా స్ఫురిస్తుంది.
అయితే,
" గురువు " అంటే ' నేర్పించేవాడు ' కాదు ;
" శిష్యుడు " అంటే ' నేర్పించబడేవాడూ ' కాదు !

నిజానికి ఎవ్వరూ, ఎవ్వరికీ ఏదీ నేర్పించలేరు ;
అయితే, ఎవరంతట వారు తమ తమ సాధనా కార్యక్రమాల ద్వారా
' నేర్పు ' వున్న వారి ' నేర్పరితనం ' చూసి నేర్చుకోగలరు.
' లఘువు ' లు తగిన సాధనా కార్యక్రమం ద్వారా ' గురువు ' లు అవుతారు.

కనుక,
" గురువు అంటే ' బోధకుడు ' కాదు " అని ఖచ్చితంగా తెలుసుకోవాలి.
' గురువు ' అంటే " సాధన ద్వారా సిద్ధుడు అయినవాడు " అని అర్థం.
ఇది బోధపడినప్పుడు, ' గురువు ' అనే ' వ్యక్తి ' వెంట బడడం వుండదు;
" ' సాధన ' అనే కార్యక్రమం " వెంట పడడం మొదలవుతుంది !

▲ ఆధ్యాత్మిక శాస్త్ర అధ్యయనం ద్వారా , యోగ సాధన ద్వారా ,
' లఘువులు ' క్రమక్రమంగా ' గురువులు ' గా అవుతారు .

" ఆస్తికులలో నాలుగు వర్గాలు "

ఆస్తికులలో
నాలుగు వర్గాల వారున్నారు :

1) మూఢ భక్తులు
2) శిష్యులు
3) గురువులు
4) పరమ గురువులు

మనిషి తన ఆత్మ పరిణామక్రమంలో
నాస్తికత్త్వం నుంచి ఆస్తికత్త్వంలోకి వచ్చిన తరువాత,
మూఢభక్తిలో మొదట ' పరవశు ' డవుతూ వుంటాడు ;
" పరవశుడు " అంటే " పరులకు వశుడు అయినవాడు " అని అర్థం !

కానీ,
తరువాత
" ధ్యానం వల్లనే జ్ఞానం, జ్ఞానం వల్లనే ముక్తి " -
అనే పరమ సూత్రాన్ని
క్రమక్రమంగా తెలుసుకుంటూ
తీవ్రసాధనల ద్వారా అష్టసిద్ధులనూ స్వాధీనం చేసుకుంటూ
పరమగురువు స్థాయి కి చేరుతాడు.
ఆ స్థాయి కి చేరుకున్న వాళ్ళనే సామాన్య ఆస్తికులూ,
వారి భక్తులూ, అయినవాళ్ళూ " దేవుడు " అని అంటున్నారు.

▲ దివ్యత్వం సాధించిన మానవుడే ' దేవుడు ';
' దివ్యుడు ' అనే పదానికి వికృతే ' దేవుడు ' అనే పదం .
▲ పరమ గురువులే ' దేవుళ్ళు '.

* * *

" మూఢభక్తుడు - శిష్యుడు "

" భక్తుడు " ఎప్పుడూ
బాహ్యచేష్టలలో నిమగ్నుడై వుంటాడు.
అంటే,
పూజలూ, అభిషేకాలూ, అర్చనలూ . . .
మొదలయిన వాటిలో కొట్టుకుపోతూ వుంటాడు.
భయగ్రస్థుడు అయినవాడే భక్తుడు.
కొద్దిగా మేలయిన పక్షం లో భక్తుడు మంత్రానుష్ఠానం చేస్తూ వుంటాడు ;
అంతేకానీ, జిజ్ఞాసువు గా, జ్ఞానపిపాసి గా మారడానికి ఏ భక్తుడూ
సుతరామూ సిద్ధపడడు.
" పాహిమాం ! పాహిమాం " అని ఓ భక్తుడు
ఎప్పుడూ అర్తనాదాలు పలుకుతూ వుంటాడు ;
తన చుట్టూ ఎప్పుడూ ఆపదలనే భక్తుడు చూస్తూంటాడు.
ఓ భక్తుడు గురువులనూ, పరమ గురువులనూ భగవంతుని ' అవతారాలు ' గా
తలచుకుంటూ ఎప్పుడూ ఉంటాడు.
ఏ భక్తుడూ కూడా
తాను కూడా వారిలా కాగలననీ, అలాగ కావాలనీ తలంచడు.
కానీ,
" శిష్యుడు " అయినవాడు
తాను కూడా గురువుల లాగా, పరమగురువుల లాగా,
అయి తీరాలని తెలుసుకుని, " వారు పరమ గురువులయినప్పుడు
నేను కూడా వారిలాగే కాగలను " అని గ్రహించి,
ఇక దీక్షగా ధ్యానం మొదలు పెడతాడు.
శిష్యుడు భయాన్ని అదుపులో పెట్టుకుంటాడు;
" పాహిమాం, పాహిమాం " అని ఎప్పుడూ అరవడు ; ఆపదలను ఎప్పుడూ లెక్కపెట్టడు.
ఇతనే జిజ్ఞాసువు ; క్రమంగా ముముక్షువు అవుతాడు.
ముముక్షువు అంటే తీవ్రధ్యాని.

▲ **మూఢభక్తి వలన ఏమీ ఒరగదు ; ఉన్నది కూడా నశిస్తుంది ;**
తక్షణ కర్తవ్యం వెంటనే ' శిష్యుడి ' గా మారాలి .

" గురువు - పరమగురువు "

నేటి శిష్యుడే
రేపటి గురువు.

" గురువు " అంటే " బరువయినవాడు " -
' జ్ఞానం ' తో బరువయినవాడు అన్నమాట.

నేటి ముముక్షువే
రేపటి ముక్త పురుషుడు, గురువు.
ధ్యానం ద్వారా దివ్యచక్షువును సంపాదించుకుని
ఆత్మజ్ఞానాన్ని పొందినవాడే " గురువు ".

అదే విధంగా
నేటి గురువే,
మరునాటి పరమ గురువు.

" పరమగురువు " అంటే
" చాలా చాలా బరువయినవాడ " న్నమాట -
అంటే బ్రహ్మజ్ఞానం తో.
నేటి ఋషే, రేపటి రాజర్షి,
మరునాటి బ్రహ్మర్షి అవుతాడు.

▲ దివ్యచక్షువు సంపాయించుకున్నవాడు గురువు , ఋషి .
▲ దివ్యచక్షువును సంపూర్ణాతి సంపూర్ణంగా పరిపక్వం చేసుకున్నవాడే పరమగురువు , రాజర్షి , బ్రహ్మర్షి .

* * *

“ నిర్వాణం తర్వాత ? ”

“ నిర్వాణం ” -

అంటే “ దుఃఖ రాహిత్య స్థితి ”.

నిర్వాణం తరువాతి స్థితులూ వున్నాయి.

తరువాత వున్నది జన్మ రాహిత్య స్థితి.

తదనంతరం సృష్టికర్త స్థితి -

అంటే,

తనలోంచి నూతన అంశాత్మలను సృష్టించగల స్థితి -

కొన్ని లోకాలనూ సృష్టించగల స్థితి.

కనుక,

“ నిర్వాణం ” అన్నది మొట్టమొదటి స్థితి.

తదనంతరం రెండు స్థితులు వున్నాయి.

నిర్వాణం	పరినిర్వాణం	మహాపరినిర్వాణం
దుఃఖరాహిత్యం	జన్మరాహిత్యం	సృష్టికర్త పదవి
ఋషి	రాజర్షి	బ్రహ్మర్షి
అరిహంత్	బోధిసత్వ	బుద్ధ

గౌతమ బుద్ధుడు బోధివృక్షం క్రింద ధ్యానం పూర్తి

చేసిన తరువాత “ నేను మహాపరినిర్వాణం పొందాను ” అన్నాడు.

▲ **గౌతమబుద్ధుడు పొందిన అత్యున్నతమహాపరినిర్వాణ స్థితిని , బ్రహ్మర్షి స్థితిని , మనం కూడా పొందడమే మన ధ్యేయం .**

* * *

" గురువు లెప్పడూ వున్నారు ! "

" చెప్పేవాడు ఎప్పడూ వున్నాడు, వినేవాడే లేడు " -
అనేవారు శ్రీ సదానంద యోగి.

శిష్యుడు సరియైన స్థితిలో ఉన్నప్పడు
గురువులు వచ్చి తీరుతారు -
భౌతికంగా కానీ, సూక్ష్మశరీరం తో కానీ !

కనుక,
" మనం సరియైన స్థితిలో ఉన్నామా, లేదా ?" -
అని ఎప్పటికప్పడు మనల్ని మనం పరీక్షించుకోవాలి.
మనం సరియైన స్థితిలో లేకపోతే,
గురువులు భౌతికంగా మన ఇంట్లోనే ఉన్నా
మనకు ఎంతమాత్రం అర్థం కారు !

▲ ప్రాపంచిక శిష్యులకూ , కుచ్ఛితులకూ ,
మోసగించే గురువులే దొరుకుతారు .
▲ మోక్షార్హులైన శిష్యులకు మోక్షం పొందిన గురువులే
దొరుకుతారు .

* * *

" సాధనా చతుష్టయం "

ఆదిశంకరాచార్యుల వారు
' వివేక చూడామణి ' లో
" సాధనా చతుష్టయం " గురించి ప్రస్తుతించారు.

సాధనలో నాలుగు అంశాలు వున్నాయి -
1. వివేకం 2. వైరాగ్యం 3. షట్సంపత్తి 4. ముముక్షుత్వం.

నిత్యానిత్య వస్తు విచక్షణా జ్ఞానమే " వివేకం ";
ఇహ, ఆముత్ర, కర్మ ఫల భోగ అనాసక్తే " వైరాగ్యం ".

మోక్షప్రాప్తి కోరే తీవ్రసాధకుడి గుణగణాలే " షట్సంపత్తి ".
షడ్ + సంపత్తి = ఆరు సంపత్తులు.
అవి దమ, సమ, తితీక్ష, ఉపరతి, శ్రద్ధ, సమాధానాలు.

బహిరేంద్రియ నిగ్రహం అన్నదే " దమం " ;
అంతరేంద్రియ నిగ్రహం అన్నదే " సమం " ;
బాధల నోర్చుకునే గుణమే " తితీక్ష " ;
' కామం ' నుండి కొంత, సందర్భానుసారంగా, వైదొలగడమే " ఉపరతి " ;
త్రికరణ శుద్ధి + దీక్ష = శ్రద్ధ
ద్వంద్వాలలో సమంగా చలించకుండా వుండటమే " సమాధానం " ;
ముక్తిని సదా, తీవ్రంగా, కోరుకోవటమే " ముముక్షుత్వం ".

▲ **" సాధకుడికి వివేకం , వైరాగ్యం , షట్సంపత్తి , ముముక్షుత్వం అనే నాలుగు లక్షణాలు ఉన్నప్పుడే మోక్షప్రాప్తి అవుతుంది " అన్నదే ఆదిశంకరాచార్యుల బోధ .**

* * *

“ వేదాంత ఘోష ”

మెట్ట వేదాంత ఘోష ఇక మనకు వద్దు ;
దాని వలన యేమీ వొరగదు.

“ ద్వైతం ” -
“ అద్వైతం ” -
“ విశిష్టాద్వైతం ” -
అని ఒకటే వెర్రికేకలు -
ఏమిటీ గోల !

చేయవలసినవి రెండే !
మొదటిది యోగసాధన ;
రెండవది
ఇతర యోగసాధకుల ధ్యానానుభవాలను
వారి ముఖతః వినడం, మరి ధ్యానయోగులు వ్రాసిన గ్రంథాలను చదవడం.

మతాలలో ‘ భేదాలు ’ అన్నవి నిజానికి సున్న ;
‘ వివిధ మతాలు ’ అన్నవి అసలు లేనే లేవు.

కనుక,

▲ **శుష్క వేదాంత చర్చలు ఇక కట్టి పెడ్దాం !**
▲ **తెలివైనవారు వేదాంత పఠనం జీవితాంతం చేస్తూ వుండరు ;**
వారు ఇక తామే స్వయంగా సత్యద్రష్టలుగా కావడానికి వెంటనే ప్రయత్నిస్తారు.

* * *

" యోగ సాధన "

ధమ్మపదంలో

" యోగసాధన " గురించి ఇలా వుంది :

" యోగా వే జాయతే భూరి, అయోగా భూరిసఙ్ఖయో
తథత్తానం నివేసెయ్య, యథాభూరి పవడ్ఢతి "
- (యోగాద్వై జాయతే భూరి, అయోగాద్భూరి సంక్షయః
తథాత్మానం నివేశయేద్, యథా భూరి ప్రవర్థతే) (సంస్కృతం)

▲ " యోగానుష్ఠానం (ధ్యానం) వలన జ్ఞానం పుడుతుంది ;
యోగానుష్ఠానం లేకపోతే జ్ఞానక్షయం జరుగుతుంది ;
జ్ఞానం వృద్ధి అయ్యే దారిలోనే మనల్ని మనం నడిపించుకోవాలి . "

యోగసాధనలో స్థితులు :

▲ మొదట చిత్తవృత్తి నిరోధం .
▲ తద్వారా కుండలినీ జాగరణం .
▲ చివరిగా దివ్యచక్షు ఉత్తేజితం , దాని క్రమక్రమ పరిపక్వత .

* * *

" పతంజలి అష్టాంగ యోగం "

పతంజలి మహర్షి
ప్రవచించినదే " అష్టాంగ యోగ మార్గం " -
ఎనిమిది అంగాలు కలిగిన సాధనా కార్యక్రమం;
అవి : యమ, నియమ, ఆసన, ప్రాణాయామ, ప్రత్యాహార, ధారణ,
ధ్యాన, సమాధులు.

యమ, నియమాలు సిద్ధ స్థితిని సూచిస్తాయి.
ఒకానొక ధ్యాన సాధకుడు " ప్రాణాయామ ", " ప్రత్యాహార ", " ధారణ ", " ధ్యానం " . .
అనబడే " ధ్యాన సాధనా కార్యక్రమం " ద్వారా, క్రమక్రమంగా సర్వసమాధానాలూ పొంది,
సంపూర్ణసమాధి-చిత్తుడయినప్పుడు, అంటే, సమాధి స్థితికి ఎదిగినప్పుడు,
అతనికి ఇక యమ నియమాలు అతి సులభం, అతి సహజం.

యమ నియమాదులు భౌతిక, సాంసారిక జీవితంలో సిద్ధత్వాన్ని సూచిస్తాయి.
భౌతిక, సాంసారిక జీవితంలో సిద్ధత్వాన్ని సాధించడం కోసమే ఆధ్యాత్మికజ్ఞానం
అన్నది విధిగా అవసరం. ' ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానం ' అన్నది చిత్తం వృత్తి రహితం అయినప్పుడే లభ్యం;
చిత్తం ' వృత్తి రహితం ' కావడానికి మొదటగా " ఆసన సిద్ధి " ని సాధించాలి.
దానితో పాటు ఉచ్ఛ్వాస నిశ్వాసలను గమనిస్తూ వుండాలి, ఇదే " ప్రాణాయామం ";
అప్పుడు బహిరేంద్రియాలు క్రమక్రమంగా అంతర్ముఖమవుతాయి -
అంతర్ముఖం అయిన ఇంద్రియాల వ్యవహారాన్నే "ప్రత్యాహారం" అంటాం.
చిత్తం ఆలోచనా రహితమై అంతరేంద్రియాలు ఉత్తేజితమైనప్పుడు,
అంతర్ముఖంగా ద్యోతకమవుతున్న అనేకానేక దృశ్యాలను శ్రద్ధగా గమనించడమే " ధారణ ".
క్రమేణా, శ్రద్ధగా ధారణ చేస్తూ వుండగా, సూక్ష్మశరీరం హఠాత్తున విడివడుతుంది - అదే ' ధ్యానం '.
సూక్ష్మశరీరయానాల ద్వారా, అంటే,
ధ్యానం ద్వారా ' సమాధానాలు ' అన్నీ లభిస్తాయి - అదే ' సమాధి ' స్థితి.

▲ **పతంజలి మహర్షి ప్రవచిత అష్టాంగ యోగ మార్గావలంబనే
మన అందరి ప్రథమ కర్తవ్యం .**

* * *

" యమ నియమాలు "

" యమం "

అంటే, " నియంత్రణ ", " కంట్రోలు " ;

మౌలిక ఆధ్యాత్మిక-జీవన సూత్రాల మీద అధిపత్యం కలిగి వుండడం.

పతంజలి మహర్షి అయిదు యమాలను ప్రవచించారు.

అవి :

1. సత్యం : ఎప్పుడూ సత్యాన్నే పలకడం.

2. అహింస : హింసాత్మక చర్యలను పూర్తిగా విసర్జించడం.

3. బ్రహ్మచర్యం : ఎప్పుడూ మధ్యేమార్గాన్నే అవలంబించడం.

4. ఆస్తేయం : ఇతరుల ఆస్తి పట్ల అసూయ ఉండకపోవడం.

5. అపరిగ్రహం : మనకు అవసరం కానిది ఇతరులు ఇచ్చినా తీసుకోకపోవడం.

" నియమం "

అంటే తప్పనిసరి దైనందిక కార్యకలాపాలు.

మన ఆధ్యాత్మిక దైనందిన జీవితంలో కొన్ని కార్యకలాపాలు తప్పనిసరి.

పతంజలి మహర్షి అయిదు నియమాలను ప్రవచించాడు ; అవి :

1. శౌచం : శరీరాన్నీ పరిసరాలనూ శుచి గా, శుభ్రం గా వుంచుకోవడం.

2. సంతోషం : మనస్సును ఎప్పుడూ ఉల్లాసం గా వుంచుకోవడం.

3. స్వాధ్యాయం : చక్కటి ఆధ్యాత్మిక గ్రంథాలను సదా చదువుతూ వుండడం.

4. తపస్సు : నిద్రాహారాదులను క్రమక్రమంగా తగ్గిస్తూ,
ధ్యానాదులను క్రమక్రమంగా ఎక్కువ చేయడం.

5. ఈశ్వరప్రణిధానం : " అంతా ఈశ్వర మయమే " అన్న భావన లో సదా వుండడం.

యమ నియమాలు భౌతికజీవనంలో హస్తగతం కావాలంటే నిత్య, అనునిత్య యోగం, ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానం వినా వేరే శరణ్యం లేదు.

▲ కనుక, " పతంజలి మహర్షీ ! శతకోటి నమస్కారాలు ! కరిష్యే వచనం తవ !"

* * *

" చిత్తవృత్తి నిరోధం "

" చిత్తస్సదమథో సాధు, చిత్తం దన్త సుఖావహం "
" చిత్తం యొక్క నిగ్రహం పరమ యోగ్యం ;
నిగ్రహింపబడిన చిత్తం సుఖప్రదం " -
అన్నాడు బుద్ధుడు ధమ్మపదంలో.

" యోగః చిత్త వృత్తి నిరోధః " -
అని అన్నారు పతంజలి మహర్షి.

దివ్యచక్షు ఉత్తేజితానికి ముందు
చిత్తవృత్తుల నిరోధం అవసరం.
చిత్త వృత్తి నిరోధం అయిన వెంటనే
కుండలినీ మేలుకొనడం మొదలవుతుంది.
" చిత్తవృత్తి నిరోధం " అంటే మనస్సునూ, బుద్ధినీ శూన్యం చేసుకోవడం.
ఉదాహరణకు :
ధ్యాని కాని వాని చిత్తం
" హైదరాబాదు అబిడ్స్ రోడ్డు సాయంత్రం 6 గంటల సమయం "
మాదిరి గజిబిజిగా ఎప్పుడూ ఉంటుంది.
అయితే, ఆనాపానసతి ద్వారా అదే చిత్తాన్ని
" అబిడ్స్ రోడ్డు రాత్రి రెండు గంటల సమయం " మాదిరి నిర్మానుష్యం చేసుకోగలం

▲ మనస్సులో వున్న పనికిరాని ఆలోచనా పరంపరల గందరగోళం నుంచీ, రణగొణ ధ్వనుల నుంచీ , ప్రశాంతమైన స్థితికి చిత్తాన్ని మళ్ళించడమే చిత్తవృత్తినిరోధం .

▲ " నిశ్చల చిత్తే జీవన్ముక్తిః " -
అన్నారు కదా శంకరాచార్యులు.
అంటే , " చిత్తం నిశ్చలమైతే అదే ముక్తి " అని .

* * *
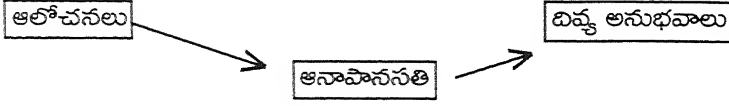
మన ఉచ్ఛ్వాస నిశ్వాసలతో మనం కలిసి వుండాలి.
దీనినే పాళీ బాషలో ' ఆనాపానసతి ' అన్నాం.
' ఆన ' అంటే ' ఉచ్ఛ్వాస '.
' అపాన ' అంటే ' నిశ్వాస '.
' సతి ' అంటే ' కూడుకుని ఉండటం '.

మన పనికిరాని
ఆలోచనా స్రవంతి నిలిచిపోవడానికి ఒకే ఒక అద్భుతమార్గం " ఆనాపానసతి ".
మన పనికిరాని ఆలోచనా స్రవంతి నిలిచిపోతూనే,
ధ్యానానుభవాలు మొదలవుతాయి.

ఉచ్ఛ్వాస నిశ్వాసలను గమనించినప్పుడు శ్వాస క్రమక్రమంగా చిన్నదవుతూ
నాసికలోకి వచ్చేసి చివరికి ' నాసికాగ్రం ' లోకి చేరుకుంటుంది.
ఆ పరిస్థితిలో ఆలోచనలు ఇక రమ్మన్నా రావు.
" నాసికాగ్రం " అంటే ' భ్రూమధ్యం ' అన్నమాట.
అంతేకానీ, ' ముక్కు కొన ' కాదు.

- ▲ ఆనాపానసతిలో ' కుంభకం ' అంటే ' శ్వాస బిగబట్టడం ' అన్నది ఉండకూడదు .
- ▲ ఏ మంత్రోచ్చారణా ఉండకూడదు .
- ▲ ఏ ' ఇష్టదైవ ' రూపధారణా ఉండకూడదు .

* * *

పశ్యతి (సంస్కృతంలో)	= చూడటం
పస్సన (పాళీలో)	= చూడటం
వి	= సంపూర్ణంగా, విశేషంగా
విపస్సన	= సంపూర్ణంగా చూడటం

“ విపస్సన ” అంటే,
“ ధ్యానంలో దివ్యదృష్టితో పొందే అనుభవాలన్న” మాట.
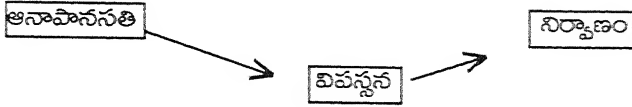
- ▲ ఆనాపానసతి ద్వారానే చిత్తవృత్తినిరోధం జరుగుతుంది .
- ▲ చిత్తవృత్తినిరోధం అవ్వుతూనే ‘ విపస్సన ’ మొదలవ్వుతుంది ;
  అంటే ధ్యానానుభవాలు కలుగుతాయి .
- ▲ విపస్సన ద్వారానే నిర్వాణస్థితి పొందుతాం ;
  అంటే , జ్ఞాన సూక్ష్మాలు తెలుస్తాయి ; దుఃఖరాహిత్యం కలుగుతుంది.

* * *

" ఉపాసన - విపస్సన "

" ఉపాసన "
అంటే " మంత్రయోగం ".

దీని వలన దేవతా స్వరూపాలు
తప్పక కనిపిస్తాయి ;
కానీ, ఆధ్యాత్మిక విజ్ఞానం చేకూరదు -
మోక్షం రాదు.

" విపస్సన "
అంటే " ధ్యాన యోగం ".
దీనివలన పరమగురువులను (మాస్టర్స్‌లను) ప్రత్యక్షంగా కలుసుకుని,
అన్ని లోకాలూ తిరిగి ఆధ్యాత్మిక విజ్ఞానాన్ని సంతరించుకుంటాం.

" ఉపాసన " మనల్ని కేవలం ఆనందమయకోశం
వరకు మాత్రమే తీసుకుపోగలదు ;
కానీ,
" విపస్సన " మనల్ని
విశ్వమయకోశం, నిర్వాణమయకోశం వరకూ తీసుకువెళ్తుంది.

▲ ' ఉపాసనా ' మార్గం అల్పమయినది .
▲ ' విపస్సనా ' మార్గమే యోగ్యమయినది .

* * *

" కుండలినీ జాగరణ "

" ఆనాపానసతి "
వల్లనే
కుండలినీ జాగృతం అవుతుంది.

" కుండలినీ " అనేది ప్రాణమయకోశంలోని
మూలాధార చక్రంలో ఉన్న ఒక నిద్రాణమైన శక్తి.

" కుండలినీ జాగృతం " అయినప్పుడు
ఆ కుండలినీ శక్తి
" ఒక ముడుచుకున్న పాము తన తోక మీద
లేచి పడగ విప్పినట్లు "
మనలో వ్యక్తమవుతుంది.

▲ కుండలినీ జాగరణ వల్ల ' మూడోకన్ను ' తెరుచుకుంటుంది .
▲ మన లోపలి శరీరాలకు సంబంధించిన అంతరింద్రియాల
సముదాయాన్నే ' మూడోకన్ను ' అంటాం .

* * *

మన నాడీమండలంలో,
అంటే ప్రాణమయకోశంలో
సుమారు 72,000 నాడులు వుంటాయి.

" నాడి " అంటే " ప్రాణశక్తి ప్రవహించే గొట్టం " -
అంటే " ఎనర్జీ ట్యూబ్ " అన్నమాట.

" ఆనాపానసతి " మొదలు పెట్టినప్పటి నుంచే
నాడీమండల శుద్ధి జరగడం మొదలు అవుతుంది.
అయితే " నాడులు సాధారణంగా శుద్ధంగా వుండవా ? "
అంటే,
కొన్ని వుంటాయి, కొన్ని వుండవు.
మన పూర్వపాపకర్మల వల్ల నాడులు అపరిశుద్ధంగా వుంటాయి.
" మురికి చేరిన గొట్టాల " మాదిరి వున్న మలిన నాడులన్నీ
కేవలం " ఆనాపానసతి " వల్లనే శుద్ధి అవుతాయి.

కుండలినీ జాగృతమయి నాడీశోధనం జరుగుతున్నప్పుడు,
అన్నమయకోశంలో విపరీతమయిన నొప్పులూ, బాధలూ వస్తాయి ;
విసుగు, చీకాకు, కోపం అన్నవి కూడా ఎక్కువగా వుంటాయి.
అయితే, ఇవన్నీ ఎంతో సహనంగా భరించి తీరాలి ;
అంతేకాక,
భౌతికంగా ఆకలి కూడా ఎక్కువగా వేస్తుంది ; కనుక, ఎక్కువగా తినాలి.

▲ ఈ నొప్పులు ధ్యానం లో వున్నంత సేపే వుంటాయి ;
కనుక , డాక్టర్ల దగ్గరకు పోరాదు ; మందులు వాడరాదు .

▲ నాడీమండలశుద్ధి సంపూర్ణంగా పూర్తి అయిన తరువాతే
దివ్యచక్షు ఉత్తేజితం జరుగుతుంది .

* * *

" షట్చక్రాలు - సహస్రారం "

నాడీమండలం లో అతి ముఖ్యమైన " చక్రాలు " :

1) మూలాధారం
2) స్వాధిష్ఠానం
3) మణిపూరకం
4) అనాహతం
5) విశుద్ధం
6) ఆజ్ఞా

అనేక నాడులు కూడిన పరిస్థితే " చక్రం " అనబడుతుంది ;
ప్రతి " చక్రం " ఒక్కొక్క శరీరం తో ముడిపడి వుంది.
షట్చక్రాలూ, సహస్రారమూ ఏడు శరీరాలకు సంబంధించినవి.

ఆనాపానసతి వలన కుండలినీ జాగృతమై,
షట్చక్రాలలోనూ శుద్ధి జరుగుతుంది.

" సహస్రారం " అన్నది చిట్టచివరి స్థితి.
ఇది మామూలుగా షట్చక్రాలలో లెక్కకి రాదు.
సహస్రారమే " సహస్రదళ కమలం " ;
ఇదే " వేయి పడగల పాము ".

▲ కుండలినీ ఎప్పుడైతే సహస్రారం లో స్థితమవుతుందో ,
అప్పుడే నిర్వాణస్థితి ని పొందామన్నమాట ;
అంటే , నిర్వాణమయకోశం ఉత్తేజితం అయిందన్నమాట .

▲ నిర్వాణస్థితి పొందినప్పుడే దివ్యచక్షువు ను సంపూర్ణంగా
సంతరించుకుంటాం .

* * *

" దివ్యచక్షువు "

" ఆనాపానసతి "
అభ్యాసం వల్ల
చిత్తం అతి స్వల్పకాలం లోనే వృత్తిరహితం అవుతుంది.

చిత్తం అన్నది వృత్తిరహితమవుతూనే,
" కుండలినీ జాగృతం " అన్నది మొదలవుతుంది.

కుండలినీ జాగృతమయి,
చక్రాలన్నిటినీ ఉత్తేజితం చేసుకుని,
సహస్రారాన్ని చేరుకున్నప్పుడు,
ఏది కావాలంటే దాన్ని చూడగల శక్తి
వచ్చినప్పుడు " దివ్యచక్షువు తెరుచుకుంది " అంటాం.

▲ **దివ్యచక్షువు పరిపక్వం చెందినప్పుడు**
మనం కూడా " పరమగురువుల " కోవ లో చేరుతాం .

* * *

" సవికల్ప సమాధి "

" సమాధి " = ఆధ్యాత్మికమైన ప్రశ్నలన్నిటికీ సమాధానాలు దొరుకుతున్న స్థితి

" స + వికల్పం " = " కొన్ని సంశయాలతో కూడుకుని వున్న "

చిత్తం అన్నది శాంతస్థితికి వచ్చిన తరువాత నుంచీ
కుండలినీ జాగరణం పూర్తి అయ్యేవరకూ
ఉన్న స్థితే " సవికల్పసమాధి " స్థితి.

ఇందులో కొన్ని సూక్ష్మశరీరానుభవాలు వస్తాయి.
ఇందువల్ల " మనిషి " అంటే
" కేవలం భౌతిక శరీరమే కాదు,
సూక్ష్మశరీరాది సముదాయం కూడా " -
అని తెలుస్తుంది ;
కొన్ని ఇతరలోక దృశ్యాలు చూడడం కూడా జరుగుతుంది.

కనుక,
" ఈ చర్మచక్షువులకు కనబడే ప్రపంచమే కాదు,
ఇంకా ఎన్నో ఇతర లోకాలు కూడా వున్నాయి " అని మనం తెలుసుకుంటాం ;
అయితే మన జన్మ పరంపర గురించీ, కర్మ పరంపర గురించీ,
మన పూర్ణాత్మ గురించీ ఇంకా సంపూర్ణ యదార్థ అనుభవం ఉండదు.

▲ **సమాధి స్థితి ' సవికల్పం ' తో మొదలయి క్రమంగా అది ' నిర్వికల్పం ' గా మారుతుంది.**

* * *

" నిర్వికల్ప సమాధి "

" నిర్ + వికల్పం " = " నిర్వికల్పం "

" వికల్పం " = " సంశయం "

" నిర్వికల్ప " అంటే " సంశయాలు లేని ".

కనుక,

" నిర్వికల్పసమాధి "

అంటే,

" ఏ మాత్రమూ సంశయాలు లేని స్థితి " ;

దివ్యచక్షువు ఉత్తేజితం అయిన తరువాతి స్థితి ;

తన పూర్ణాత్మ గురించి క్షుణ్ణంగా తెలుసుకున్న స్థితి.

పూర్ణాత్మతో, మిగిలిన " పరమగురు పరంపర " తో,

అవిచ్ఛిన్న అనుసంధానం కలిగివున్న స్థితి.

తన జన్మపరంపర గురించీ,

కర్మ పరంపర గురించీ,

" సంపూర్ణంగా తెలుసుకున్న స్థితి " అన్నమాట.

- **నిర్వికల్ప సమాధి అంటే నిర్వాణ స్థితి ; సర్వసంశయ రహిత స్థితి .**
- **మనం నిర్వికల్పం అయినప్పుడే తోటి వారికి సత్యమార్గం చూపించగలం .**

* * *

" ఆత్మజ్ఞానం - బ్రహ్మజ్ఞానం "

" ఆత్మజ్ఞానం " అంటే
" ఆత్మ గురించి జ్ఞానం " -
అంటే, తన గురించి తాను తెలుసుకోవడం,
" నేను భౌతిక శరీరం మాత్రమే కాదు, శరీరధారిని కూడా " - అని
తెలుసుకోవటం ;
" నేను మూల చైతన్యం " అని తెలుసుకోవటం.
ఇదంతా ధ్యానం ద్వారానే సాధ్యం.

ఆత్మజ్ఞానం అన్నది ' తొలిమెట్టు ' అయితే, బ్రహ్మజ్ఞానం అన్నది ' మలిమెట్టు '

" బ్రహ్మజ్ఞానం " అంటే " సకల చరాచర సృష్టి యొక్క జ్ఞానం " -
కోటానుకోట్ల లోకాల గురించి వీలయినంత సుస్పష్ట విజ్ఞానం.

" ఆత్మజ్ఞానం " లేనిదే " బ్రహ్మజ్ఞానం " అన్నది అసంభవం.
ఆత్మజ్ఞానే " ఋషి " ; బ్రహ్మజ్ఞానే " బ్రహ్మర్షి " .

తన నిజ స్థితిని తెలుసుకున్నవాడు ' ఆత్మజ్ఞాని '.
తన బయటి ప్రకృతిని అర్థం చేసుకుని దాన్ని సంపూర్ణంగా
అధీనం చేసుకున్నవాడే ' బ్రహ్మజ్ఞాని '.

బ్రహ్మజ్ఞాని అయినప్పుడే ' బ్రహ్మ పదవి ' లభిస్తుంది.
" బ్రహ్మ " అంటే " క్రియేటర్ (creator) " అని ;
అతను కొన్ని ఆత్మలనూ, కొన్ని లోకాలనూ సృష్టి చేయగలవాడు ;
అంటే, " స్వంతంగా సృష్టి చేయగలవాడు " అని.
సకల లోక జ్ఞాని అయినవాడే నూతన లోకాలను సృష్టించగలడు.

▲ **ఆత్మజ్ఞానం ధ్యానం ద్వారా లభించే ప్రథమ స్థితి ;**
బ్రహ్మజ్ఞానం దివ్యచక్షువు యొక్క పరమ పరిపక్వతా స్థితి .

" మాయ "

" మాయ "

అనే పదానికి నిర్వచనం -

" యా మా సా మాయా " అని.

యా = ఏదైతే	మా = లేదో
సా = అది (దానిని)	మాయా = మాయా (అని అంటారు)

అంటే,

" ఏదైతే లేదో, " అంటే " దేనికైతే అస్తికత లేదో ",

దానికి " మాయ " అని పేరు.

నిజానికి,

ప్రపంచంలో రెండే రెండు వస్తువులు " మాయ " -

ఒకటి - " చావు " అనే భావన ; రెండు - " నేను వేరే, నువ్వు వేరే " అనే భావన.

" చావు " ఎక్కడా లేదు ; ఉన్నదల్లా ఆది, అంతం లేని పరిణామ క్రమమే !

" చావు " లేదని తెలుసుకున్నవాడే " మాయ " లోంచి బయటపడినవాడు !

అలాగే " అహం బ్రహ్మాస్మి", " తత్త్వమసి " ; అంటే, " నేనూ అదే ", " నువ్వూ అదే ".

" మమాత్మా సర్వ భూతాత్మా" అని తెలుసుకున్న వాడే " మాయ లోంచి బయటపడినవాడు ".

" దేహాత్మ భ్రాంతి " వున్నవాడే " మాయలో చిక్కినవాడు ".

" దేహాత్మ భ్రాంతి " అంటే " దేహమే నేను " అన్న భ్రాంతి కలవాడు.

" ఆత్మే దేహం " అన్న జ్ఞానం వున్నవాడే " మాయ లేనివాడు ".

అంటే, " నేను " అనే భావనే తన " దేహం ", తన " స్వరూపం " అని తెలుసుకున్నవాడు.

▲ ధ్యానం ద్వారానే దేహాత్మభ్రాంతి తొలగుతుంది .

▲ ధ్యానం ద్వారానే " మమాత్మా సర్వభూతాత్మా " అని తెలుసుకుంటాం.

* * *

" మూడు అడుగులు "

" భూలోక, భువర్లోక, స్వర్గలోకా " లనే మూడు అడుగులను
వామనుడు బలిచక్రవర్తి ని కోరాడు.

" భూలోక " మంటే ఏమిటి ?
మన శరీరమే " భూలోకం " ;
దీనినే కొంతమంది " ప్రకృతి " అని కూడా అంటారు.
ఇంక, మనస్సే " భువర్లోకం ".
ప్రజ్ఞయే " సువర్లోకం ".

" బలి " అంటే " పన్ను " లేక " సుంకం (టాక్స్) ".
మన ఇంటికి నీరు సరఫరా చేసినందుకు మున్సిపాలిటీ కి
పన్ను కడతాం కదా !
అదేవిధంగా, మానసిక సంబంధమైన దానికి కూడా ' పన్ను ' కట్టాలి.
బలిచక్రవర్తి కట్టిన సుంకం ఏమిటి ?
తన శారీరక, మానసిక, ఆధ్యాత్మిక శక్తులన్నింటినీ
భగవంతునికి ధారపోయడం.

పురాణాలలోని కథలు కొన్ని విచిత్రంగా వుంటాయి.
భగవంతుని ఒక పాదం భూలోకాన్నంతా ఆక్రమించిందట !
రెండవ పాదం ఆకాశాన్నంతా వశం చేసుకున్నదట !
మూడవ పాదం బలిచక్రవర్తి తలపై పెట్టాడట !
అంటే, శారీరక భ్రాంతిని ధ్వంసం చేశాడని అర్థం.

- శ్రీ సత్యసాయి

(సనాతన సారథి, అక్టోబరు '94)

▲ శారీరకంగా , మానసికంగా , మరి అధ్యాత్మికంగా -
మూడింటిలోనూ భగవంతుడు ప్రవేశించాడు ; దీని అంతరార్థమిదే .

" మూషిక వాహనుడు "

" వినాయకుడు " అన్నవాడు
" మూషిక వాహనుడు " !

" ఇంత పెద్ద పొట్ట గలవాడు ఇంత చిన్న ఎలుక మీద
ఏ రీతిగా కూర్చోగలడు ? " అని
అనేకమంది విమర్శలు చేస్తూ వచ్చారు.
నిజంగా దీని అంతరార్థం తెలియని మూర్ఖులే,
ఇలాంటి అనర్థాలను అభివృద్ధి చేసి
యదార్థాలను విస్మరిస్తున్నారు.

" మూషికం " అంటే " చీకటి " కి గుర్తు.
" వినాయకుడు " అన్నవాడు చీకటి ని తన క్రింద వేసుకున్నాడన్నమాట ;
అంటే చీకటి ని అణగద్రొక్కాడు.

- శ్రీ సత్యసాయి

(సనాతన సారధి, అక్టోబరు '94)

▲ కనుక ,
" మూషిక వాహను " డంటే " ఎలుకనెక్కిన వాడ " ని కాదు ;
" చీకటిని అణగద్రొక్కి జ్ఞాన ప్రకాశాన్ని అందించిన వాడ " ని అర్థం

* * *

" ఆహారం, వ్యవహారం "

" దేహం " అన్నది వేరే,
" దేహి " అన్నది వేరే.

అన్నం, నీరు, రొట్టె మొదలయినవన్నీ
మన " దేహా " నికి ఆహారం మాత్రమే.
అంతేకానీ, ' దేహి ' కి కాదు.
అంటే, " మన " కు కాదు.

పంచ జ్ఞానేంద్రియాల ద్వారా,
బహిర్ జ్ఞానం " శరీరం లోపలి చైతన్యాన్ని " అంటే " దేహి " ని చేరి
దానిని ఉత్తేజపరచేదే, " మన " కు ఆహారం.

పంచ కర్మేంద్రియాల ద్వారా,
" మనం " చేసే చేష్టలే మన " వ్యవహారం ".

ఉదాహరణకు :

మన మాటలు ఇతరులకు వారి చెవుల ద్వారా " ఆహారం " అవుతుంది ;
మన చేష్టలు ఇతరులకు వారి కళ్ళ ద్వారా " ఆహారం " అవుతుంది.

▲ **మన వ్యవహారం ఇతరులకు ఆహారం .**
▲ **ఇతరుల వ్యవహారం మనకు ఆహారం .**

* * *

" ఆహార వ్యవహారాలలో జాగ్రత్త వహించాలి "

" ఆహారంలో జాగ్రత్త వహించాలి " -
అంటే,
చెడు వినరాదు, చెడు చూడరాదు.
" చెడు " అంటే " పనికిరానివి " అన్నమాట ;
అంటే, మనకు అనవసరమైన వాటిని మనం పట్టించుకోరాదని.

అలాగే,
" వ్యవహారంలో జాగ్రత్త వహించాలి " -
అంటే,
" చెడు పలకరాదు " అని ;
" మనకు తెలియనివి తెలిసినట్లు పలుకరాదు " అని ;
" ఉభయత్రా అనవసరపు మాటలు ససేమిరా కూడదు " అని.

ఇదే గాంధీ గారి " మూడు కోతుల " నీతి సూత్రం.

▲ **" ఆహార - వ్యవహారాలలో జాగ్రత్త వహించాలి " అంటే**
" పనికిరాని దృశ్యాలు చూడరాదు ;
పనికిరాని మాటలు వినరాదు ;
పనికిరాని మాటలు పలుకరాదు " - అని.

* * *

" అశోక వనం "

" సీతాదేవి
అశోకవనం లో, అశోకవృక్షం క్రింద,
వలవలా యేడ్చింది ! "

ఇది నిజమేనా ?
కాదు !

ఇందులో వాల్మీకి మహర్షి యొక్క కవితా చాతుర్యం వుంది.
పామరులకి సంకేతం గా, " భర్త ఎడబాటు అయింది " -
కనుక " వలవలా యేడ్చింది " అన్నాడు.
అయితే, ఆవిడ మహాజ్ఞానురాలు, మహాయోగిని.
ఆవిడ కు " శోకం " అన్నదే అసంభవం !
కనుక, " అశోక " వనం అన్నాడు ;
" అశోక " వృక్షం అన్నాడు.

" అశోక " అంటే అ + శోక =
" ఎక్కడ శోకం లేదో అక్కడ " అన్నమాట.

▲ **కనుక ,**
సీతాదేవి ' శోకగ్రస్త ' అయిందన్నది నిజానికి అవాస్తవం .

* * *

" సవిరామ పరిశ్రమ "

" పరిశ్రమ " అన్నది ఎప్పడూ చేసే తీరాలి.

అప్పడే పనులు జరుగుతాయి ;
అప్పడే విద్యలు అన్నీ అబ్బుతాయి.
అప్పడే కళలను పూర్తిగా నేర్చుకుంటాం.

అయితే,

" అవిరామ " పరిశ్రమ మాత్రం పనికి రాదు.
ఎప్పడూ " సవిరామ " పరిశ్రమ పద్ధతే సరియైనది.

" స + విరామ " = " విశ్రాంతితో కూడిన "
" అ + విరామ " = " విరామం లేని "

అవిరామ పరిశ్రమ వల్ల మొదటికే మోసం వస్తుంది.
" అవిరామం " అన్నది మోహం, అతి.

▲ మోహం అన్నది , అతి అన్నది , ఎప్పుడూ కూడదు ;
అతి సర్వదా అనర్థహేతువే .
▲ పరిశ్రమ ఎప్పుడూ ' సవిరామం ' గానే వుండాలి .

* * *

“ మేనకా ప్రయోగం ”

వసిష్ఠుడి లాగా
బ్రహ్మర్షిగా
వెంటనే కావాలని
“ అవిరామ పరిశ్రమ ” చేస్తున్నాడు విశ్వామిత్రుడు.

అది గమనించి ఇంద్రుడు -
“ ఆ పద్ధతి సరికాదు; అది స్వయం హానికరం ” -
అని తెలుసుకున్నవాడు కనుక
కనికరించి,
మేనకను పంపి ఒకింత విరామం కలిగేటట్లు చేశాడు.

కొన్ని నెలలు మేనకతో కలిసి విశ్రమించిన తరువాత
విశ్వామిత్రుడు తిరిగి సాధన చేపట్టి
అచిరకాలంలోనే “ బ్రహ్మర్షి ” కాగలిగాడు.

మూర్ఖంగా ప్రవర్తించేవారికి
సహాయపడే వాడే ఇంద్రుడు ;
కానీ, అతనిని ఎలా చిత్రీకరించారు !

▲ అతి ఆతురత అన్నది ఎప్పుడూ హానికరం ;
నిదానంగా , నిలకడగా వుంటేనే దేనిలోనైనా గెలుపు .
▲ నిదానం ప్రధానం !

* * *

" దత్తాత్రేయ "

" ముని " అంటే మౌని.
" వాక్ మౌనం " వున్నవాడన్న మాట.
' మహా ముని ' అంటే చిత్తం వృత్తి రహితమయిన వాడన్నమాట.
" అ + త్రి " = " అత్రి " = " త్రిగుణాలను దాటినవాడు ".
" ' అత్రి ' కాని వాళ్ళు " అంటే త్రిగుణాలలో మునిగి తేలే త్రిగుణాత్మకులు.

తమకన్నా ఎక్కువగా కండబలం, దేహ సౌందర్యం, అధికారాలు,
పదవులు, చదువులు, సంస్కారాలు వున్నవారి పట్ల అసూయతో,
ద్వేషాలతో వుండడం సర్వసామాన్యం.
అయితే, త్రిగుణాలను దాటి ఆత్మపరంగా వున్నప్పుడు కూడా
ఒక్కోసారి అసూయ వుండవచ్చు -
విశ్వామిత్రుడిలాగా - " తాను ' రాజర్షి ' ని మాత్రమే ;
మరొకరు ' బ్రహ్మర్షి ' " అని !
మనిషికి చివరిగా ' ఈ ఆధ్యాత్మిక అసూయ ' కూడా వుండరాదు.
అంటే, అత్రి ' మహాముని ' గా అయినా ' అనసూయ ' తో కాపురం చేయాల్సిందే !
' అసూయ ' లేని స్థితే ' అనసూయ ' స్థితి.
అప్పడే, అంతా ' దత్త ' మవుతుంది, సిద్ధులన్నీ వస్తాయి.
అలా అష్టసిద్ధులన్నీ ' దత్త ' మయిన స్థితే " దత్తాత్రేయ " స్థితి.

అందుకే, జీసస్ అన్నారు -
" దేవుని రాజ్యం చేరి, ఆ సత్యం లో, ఆ ధర్మం లో వసించండి ;
అప్పుడు మీ దగ్గరికే అన్నీ చేర్చబడతాయి " అని.
" దేవుని రాజ్యంలో చేరడం " అంటే " అత్రి మహాముని అవడం ".
" ఆ సత్యం లో, ఆ ధర్మం లో వుండడం " అంటే
" అనసూయతో సంసారం చేయడం ".
" అప్పడు మీ దగ్గరికే అన్నీ చేర్చబడతాయి " ; అంటే " దత్తాత్రేయ స్థితి " అన్నమాట.

▲ **త్రిగుణాలు దాటి , నిర్గుణంలో సదా ' అనసూయా స్థితి ' లో స్థితమయినప్పుడే సర్వ సిద్ధులూ దత్తమవ్వుతాయి .**

" ఏడుకొండలవాడు "

వేంకటేశ్వరస్వామి
అంటే, " ఏడుకొండలవాడు ".

" ఏడుకొండలు దాటి వెళ్ళాలి " కనుక " ఏడుకొండలవాడు " -
అని లోకులు సాధారణంగా అనుకుంటూంటారు.

అయితే,
" ఏడుకొండలు " అన్నవి ఏడు శరీరాలనూ,
ఏడు చక్రాలనూ సూచిస్తాయి.

కనుక,
తన ఏడు చక్రాలనూ పూర్తిగా స్వాధీనం చేసుకుని,
తన ఏడు శరీరాలనూ పరిపూర్ణంగా ఉత్తేజితం
చేసుకున్న వాడినే
" ఏడుకొండలవాడు " అని అంటాం.

ప్రతి పరమగురువూ ఏడుకొండలవాడే ;
ప్రతి ధ్యానీ చివరికి అయ్యేది " ఓ ఏడుకొండలవాడు " గానే.

▲ **1500 సంవత్సరాలుగా యోగస్థితిలో వుంటూ ఇప్పటికీ
తిరుమల కొండల్లో మన మధ్య భౌతిక శరీర ధారియై వుండి , మార్గదర్శియై
మనల్నందరినీ ఎంతగానో అలలారిస్తున్న ఓ మహాయోగిపుంగవుడే
ఓ ఏడుకొండలవాడే శ్రీ వేంకటేశ్వరస్వామి .**

* * *

" పుత్రుడు - పున్నామనరకం "

" పునః నామ నరకం " -
అంటే,
" మళ్ళీ మళ్ళీ ' పేరు ' తీసుకునే ' నరకం ' ".

అంటే, " పునర్జన్మ " అన్నమాట.

" పుత్రుడు " అంటే, " వారసుడు ".
మన గుణాలను సంతరించుకున్నవాడు -
మన జ్ఞానాన్ని గ్రహించినవాడు.

కనుక,

" పుత్రుడు మనలను ' పున్నామ నరకం ' నుండి తప్పిస్తాడు " -
అంటే,
' మన ఆత్మశిష్యుల ద్వారానే మనకు జన్మరాహిత్యపదవి వస్తుంది "
అన్నమాట.
పుత్రుడు ' అంటే శారీరక వారసుడు కాదు, మానసిక వారసుడు.

▲ **మనలాంటి ఆత్మజ్ఞానులను కొంతమందినైనా తయారు చేస్తేనే మనకు మరి మరుజన్మ నుండి విడుదల .**

* * *

" చతుర్ముఖేన బ్రహ్మః "

" బ్రహ్మకు నాలుగు ముఖాలు " అంటారు.

' అహం బ్రహ్మాస్మి ' అనే వేదవాక్కు ప్రకారం
' అహం ' అంటే ' బ్రహ్మ '.
' నేను ' అనేదే ' బ్రహ్మ '.
" నేను " అంటే " ఆత్మపదార్థం " అన్నమాట.

" చతుర్ముఖాలు " అంటే నాలుగు ద్వారాలు.
ఈ ' నేను ' ను చేరుకోవడానికి నాలుగు ద్వారాలు ఉన్నాయి.
నాలుగు మార్గాలే నాలుగు ' ముఖాలు '.
" నేను " అనేది నాలుగు తత్త్వాలుగా ప్రస్ఫుటమవుతోంది.
అవే - " మనో, బుద్ధి, చిత్త, అహంకారాలు ".

ఒకే వ్యక్తి, తండ్రితో ఉండటప్పుడు ' కొడుకు ' అనీ,
కొడుకుతో ఉండేటప్పుడు ' తండ్రి ' అనీ,
సోదరుడుతో ఉండేటప్పుడు ' సోదరుడు ' అనీ,
మనుమడుతో ఉండేటప్పుడు ' తాత ' అనీ వ్యవహరించబడినట్లు,
ఒకే " నేను " వివిధ పరిస్థితులలో విభిన్న వస్తువులుగా
పరిగణింపబడుతోందన్నమాట.

▲ సంకల్ప వికల్పాలు చేసేటప్పుడు ' మనస్సు ' గా ,
నిత్యానిత్యాలను , మంచిచెడులను చెప్పేటప్పుడు ' బుద్ధి ' గా ,
నిరంతర చింతన చేసేటప్పుడు ' చిత్తం ' గా ,
' నేను ', ' నాది ' అనేటప్పుడు ' అహంకారం ' గా -
ఆత్మపదార్థాన్ని అంటే " నేను " ను మనం వివరిస్తాం .

* * *

" దుష్టచతుష్టయం - నాలుగు యోగాలు "

" చతుర్ముఖేన బ్రహ్మః " అన్నారు.

అంటే, " బ్రహ్మకు నాలుగు ముఖాలు వున్నాయి " అని.
" అహం బ్రహ్మాస్మి " అంటే ' నేను ' అన్నదే ' బ్రహ్మ ' ".

మహాభారతంలో
" దుష్టచతుష్టయం " అన్నది
" మనోబుద్ధిచిత్తాహంకారాలు " అనే చతుర్ముఖాలను సూచిస్తుంది.

- మనస్సు = దుశ్శాసనుడు
- బుద్ధి = కర్ణుడు
- చిత్తం = శకుని
- అహంకారం = దుర్యోధనుడు

అలాగే, మహాభారతంలో కృష్ణుడు ' బ్రహ్మ ' కు సూచిక.
" చతుర్ముఖాల " ద్వారా నాలుగు యోగాలూ
సూచించబడ్డాయి.

- ▲ భక్తియోగం : అహంకారాన్ని అంటే ' నేను ', ' నాది ' అనే భావాలను, పూర్తిగా తుడిచి పెట్టడం.
- ▲ కర్మయోగం : సంకల్ప వికల్పాలను ఆత్మాత్మకంగా సరి చేసుకుంటూ మనస్సును శుద్ధి చేసుకోవడం.
- ▲ జ్ఞానయోగం : బుద్ధిని సునిశితం చేయడం , అంటే నిత్యానిత్య విచక్షణా జ్ఞానాన్ని పెంపొందించుకోవడం .
- ▲ రాజయోగం : చిత్త వృత్తులను నిరోధించి , సమాధి ప్రజ్ఞను పొందడం.

* * *

" చిత్రగుప్తుడు "

వాస్తవానికి

ఇది

" గుప్త-చిత్రం ".

● గుప్త = రహస్యమైన

● చిత్రం = రికార్డులు

అంటే, 'ఆకాశరికార్డులు' అన్నమాట.

ప్రపంచంలో ప్రతీదీ ఆటోమాటిక్‌గా

అనంతపు ఆకాశతత్త్వంలో ' రికార్డు ' అయిపోతూ వుంటుంది.

దివ్యదృష్టితో ఈ రికార్డులను చూసి, భూత, భవిష్యత్

వర్తమానాల గురించి ఎంచక్కా తెలుసుకోవచ్చు.

శ్రీ వీరబ్రహ్మేంద్రస్వామి ధ్యానం లో ఈ " గుప్త చిత్రాల " ను

చూసే " కాలజ్ఞానం " వ్రాయగలిగారు ;

అలాగే నోస్ట్రడేమస్ కూడా.

▲ ప్రతి యోగీ తన దివ్యచక్షువు ఉపయోగించి
ఈ గుప్తచిత్రాల ద్వారా సర్వం తెలుసుకుంటూ వుంటాడు .

* * *

" దర్పదః - దర్పహః "

" విష్ణుసహస్రనామాలు " అంటే,
ఒక జ్ఞానికి వున్న అనంతమైన గుణాల వివరణ.

అందులో,
మచ్చుకు రెండు :
" దర్పదః ", " దర్పహః " -

దర్ప + దః = దర్పదః
" దర్పదః " అంటే " గర్వాన్ని కలిగించేది ".
ఇక్కడ ' గర్వం ' అంటే ' అహంకారం ' అని కాదు ;
ఇక్కడ ' గర్వం ' అంటే ' ఆత్మవిశ్వాసం ' అని.
" నాకూ సత్యం తెలుసు " అన్న స్ఫూర్తి కలిగివుండటం.

ఇకపోతే,
దర్ప + హః = దర్పహః -
" దర్పహః " అంటే, " గర్వాన్ని హరించేది. "
" నాకే సత్యం తెలుసు " అన్న గర్వాన్ని హరించేది.

▲ **ప్రతి జ్ఞానికీ ఒక విధమైన ఆత్మవిశ్వాసం వస్తుంది ; వచ్చి తీరాలి .
మరొక రకమైన గర్వం మటుమాయమై పోతుంది ; పోయి తీరాలి .**

* * *

" గరళ కంఠుడు "

గరళం = విషం,
కంఠుడు = కంఠం లో ధరించిన వాడు.

ఈ ప్రపంచంలో మిడిమిడి జ్ఞానం వల్ల,
మనుష్యులు సదా విషం క్రక్కుతూ వుంటారు ;
దుష్టభావనలను ఉత్పత్తి చేస్తూ వుంటారు.
దీనినే ' నెగిటివిటీ ' అంటాం.
' నెగిటివిటీ ' యే ' విషం '.
మనం దానిని మింగకుండా, మన ' కంఠం ' లోనే పెట్టుకోవాలి.
అంటే, ' విశుద్ధ ' చక్రంలోనే పెట్టుకుని శుద్ధి చేయాలి.
అలా చేసేవాడే " గరళ కంఠుడు ".

శ్రీ రత్నాకరం బాలరాజు గారు
' ధమ్మపదం ' పుస్తకంలో చక్కగా చెప్పారు :

" చంద్రుణ్ణీ, హాలాహల విషాన్నీ ఈశ్వరుడు గ్రహించినట్లు,
పండితుడు అందరి గుణాలనూ శిరసా శ్లాఘించి,
దోషాలను మటుకు కంఠమందే నిల్పుకుంటాడు ; బహిర్గత
మొనరింపడు " అని.

▲ ' గరళకంఠులు ' కానిదే ఎవ్వరూ, ఎప్పటికీ ఆత్మజ్ఞానులుగా కాలేరు.

* * *

" త్రిపుర సుందరి "

" త్రిపుర సుందరి "
అంటే
దేవతా మూర్తి కాదు ; ఆత్మ పదార్థం.

త్రి	=	మూడు
పుర	=	పురాలలో వున్న
సుందరి	=	సుందరమైనది

మూల చైతన్యమే సుందరమైనది - ఇదే అసలు ' సుందరి ' ;
అయితే,
ఈ మూల చైతన్యం ప్రకృతి తత్త్వాలతో తాదాత్మ్యం చెందుతూ
క్రమక్రమంగా మూడు తొడుగులను సంతరించుకుంటుంది.
1. కారణ శరీరం 2. సూక్ష్మశరీరం 3. స్థూల శరీరం
ఈ మూడు శరీరాలే " మూడు తొడుగులు ", " మూడు పురాలు ".
ఆత్మపదార్థం అన్నదే ఈ పాంచ భౌతిక లోకాలకి వచ్చేసరికి
" త్రిపురసుందరి " లా వెలుగుతోంది.

" త్రిపురసుందరి " ని " బాల" అని కూడా వర్ణిస్తారు.
' బాల ' అంటే నిత్య నూతనమైనది ; నిత్య యవ్వనమైనది ; నిత్య శోభాయమానమైనది ;
ఈ లక్షణాలన్నీ ఆత్మతత్త్వం యొక్క గుణగణాలను సూచిస్తాయి.

అందుకే, శ్రీ త్యాగరాజు ఇలా గానం చేశారు -
" దారిని తెలుసుకొంటి - త్రిపుర సుందరిని తెలుసుకొంటి " అని.

▲ **' ఆత్మతత్త్వాన్ని ' తెలుసుకోవడానికి వున్నది ఒకే ' దారి ' -**
అదే ' ధ్యానం '.

* * *

" అహమేవ శరణం మమ! "

" భక్తియోగం " లో
మామూలుగా మనం వింటూ వుంటాం
" త్వమేవ శరణం మమ " అని.

అంటే,
" నీవే నాకు దిక్కు " అని.

ఈ స్థితి మనలను నిర్వీర్యులు చేస్తుంది.
ఎప్పుడూ ' త్వమేవ ', ' త్వమేవ ' అంటూ వుండడం
మన గోతిని మనమే త్రవ్వుకోవడం లాంటిది.

▲ **కనుక,**
ఎప్పుడూ , " అహమేవ శరణం మమ " అనుకోవాలి ;
అంటే , " నాకు నేనే శరణు " అని .
ఇదే సరియైన జీవన జ్ఞాన దృక్పథం .

* * *

" శేషశయనుడు "

శేషుడు = సర్పం
శేషశయనుడు = సర్పం మీద పడుకుని వున్నవాడు

' సర్పం ' కాలానికి చిహ్నం, కాలానికి ప్రతీక.
అందుకే ' కాల సర్పం ', ' కాల నాగు ' అని అంటారు.

" కాలం "
అనే అనవగాహన లోంచి
సంపూర్ణంగా బయటపడ్డవాడే
ఓ " శేషశయనుడు ".

వాస్తవానికి దివ్యజ్ఞాన సంపన్నుడే " శేషశయనుడు " ;
దివ్యజ్ఞాన హీనుడే ' కాలం ' అనబడే
సర్పం లోపలి అంధకారంలో కొట్టుకుపోతున్నవాడు !

▲ " నేను ఆత్మను " అని తెలుసుకున్న ప్రతివాడూ ఓ " శేషశయను " డే!

* * *

" శివుడు - మూడో కన్ను "

శివుడికి
" మూడోకన్ను " ఉంటుందట !
" మూడోకన్ను " తెరిస్తే అంతా భస్మమవుతుందట !
కరెక్టే !

" శివ " అనే పదానికి " ఆనందం " అని ఒక అర్థం.
" మంగళకరం " అనే మరో అర్థం కూడా ఉంది.
కనుక, " శివుడు " అంటే " ఆనందమయుడు " అని ;
" మంగళకర జీవితం జీవిస్తున్నవాడు " అని.
అయితే, ఈ ' శివ ' పదవి ఎలా సాధ్యం ?

ఎవరైతే తమ తమ " మూడోకన్ను " ను,

అంటే, అతీంద్రియ శక్తులను ఉత్తేజపరచుకుంటారో
వారందరూ ' శివు ' లే అవుతారు.
' శివుడి ' కి మాత్రమే ' మూడోకన్ను ' కాదు ;
" మూడోకన్ను " ఉన్న ప్రతి మనిషీ " శివుడు " అనబడతాడు.
ఎప్పుడైతే మన దివ్యచక్షువు తెరుచుకుంటుందో,
అప్పుడే, మన అజ్ఞానం ' భస్మ ' మవుతుంది.
అప్పుడే, మన ' వి ' కారాలు భస్మమవుతాయి ;
' వి ' అంటే ' అతి '.
కామ ' వి ' కారం భస్మమయి కామ ' స ' కారం నిలుస్తుంది.

▲ **ధ్యానం ద్వారానే ' మూడోకన్ను ' ఉత్తేజితమయి**
' శివ ' పదవి లభ్యమవుతుంది .

* * *

కృ = చేయటం

ష్ణ = తినటం

చేయవలసినదాన్నంతా చేసి,
అనుభవించవలసినదాన్నంతా అనుభవిస్తున్నవాడే " కృష్ణుడు ".

తెలుసుకోవలసినదాన్నంతా తెలుసుకుని,
పొందవలసిన ఫలాలను హాయిగా అనుభవిస్తున్నవాడే
ఏ " కృష్ణు " డైనా.

▲ **ఒకానొక దేవకీపుత్రుడు ' కృష్ణుడ 'య్యాడు ;**
ఇక మనమంతా కూడా ' కృష్ణు 'లం గా కావాలి .

* * *

అయోధ్య = యోధ్య కానిది

" యోధ్య " అంటే " జయింపబడేది ".

" అయోధ్య " అంటే " ఎంత యుద్ధం చేసినా జయింపలేనిది ".

కనుక,

" అయోధ్య "

అంటే, ఈ భౌతిక శరీరం అన్నమాట.

దశ = పది ;

రథుడు = రథాలు కలిగిన వాడు

" దశరథాలు " అంటే,

ఐదు జ్ఞానేంద్రియాలు ; ఐదు కర్మేంద్రియాలు.

కనుక,

" దశరథుడు " అంటే,

" దశేంద్రియాలతో కూడుకున్న అంశాత్మ " అన్నమాట.

▲ **" దశరథుడు అయోధ్యను పరిపాలిస్తున్నాడు " అంటే -**
" అంశాత్మ ఈ దశేంద్రియాలతో కూడి భౌతిక శరీరంలో నివసిస్తోంది"
అని అర్థం.

* * *

ఇంద్రియాలను జయించిన వాడే
" ఇంద్రుడు ".

" ఐరావతం " అన్నది ఇంద్రుని వాహనం.
అది తెల్లని ఏనుగు.
ఏనుగు సాత్వికరూపం.
తెలుపు శుద్ధత ను సూచిస్తుంది.
అందుకే,
" ఐరావతం " అంటే " శుద్ధసత్వం ".

శుద్ధసత్వాన్ని సంతరించుకున్నవాడే
ఇంద్రియాలను జయిస్తాడు.

మహామహులైన యోగులందరూ " ఇంద్రు "లే.
అటువంటి వారి మాటలకూ, చేష్టలకూ తిరుగు వుండదు..
ఆ స్థితినే " ఒక మాట, ఒక బాణం " అన్నారు.
అందుకే,
" ఇంద్రుని " ఆయుధం " వజ్రాయుధం ".

▲ తపస్సు అంటే ధ్యానం ; ధ్యానం ద్వారానే ' ఇంద్రస్థితి ' వచ్చేది .
మన అందరి ధ్యేయం ' ఇంద్రులు ' గా కావడమే .

* * *

ఇంద్రుడి దగ్గర,
దేవతల దగ్గర,
" కల్పతరువు ", " కామధేనువు ", " చింతామణి " -
మొదలయినవి ఉంటాయి ;
వాటి ప్రాప్తి వలన
మనం ఏది కావాలంటే అది పొందవచ్చును ;
మన కోరికలన్నింటినీ తీర్చుకోవచ్చును.
ఇదంతా నిజమా ? అవును !
ఈ పదాలన్నీ చక్కటి ఆధ్యాత్మిక సత్యాలను సూచిస్తాయి.
" కల్పన " అంటే " మనోశక్తి "
మన మనోశక్తి ద్వారా మనం సాధించలేనిది అంటూ ఏదీ లేదు !
" కామం " అంటే " కోరిక ".
మనం గట్టిగా ఏది కోరుకున్నా అది అచిరకాలంలో
మన వద్దకు వచ్చి తీరుతుంది !
అలాగే " చింతన " అంటే " మేధస్సు యొక్క ఉపయోగం ".
శాస్త్రీయ చింతన ద్వారానే అన్ని చిక్కులనూ విడదీయవచ్చు.

కనుక " శుద్ధమైన కల్పన " యే అన్నీ ఇచ్చే " కల్పతరువు ".
" సరియైన కామ " మే అన్నీ ప్రసాదించే " కామధేనువు ".
" శాస్త్రీయ చింతన " యే చిక్కులన్నీ విప్పే " చింతామణి ".

ఇవన్నీ అందరి దగ్గరా వున్నవే ; బయట ఎక్కడో లేవు
మన అంతర్ శక్తులని మనమే ఉద్దీపనం చేసుకోవాలి.

▲ మనం ' ఇంద్రుల ' మయితే మనం మన కామం , మన కల్పన , మన చింతనల ద్వారా ఏది కావాలంటే అది సృష్టించుకోవచ్చు .

* * *

" గురూపదేశం - ఉపనయనం "

ఒక దీపం ఇంకొక దీపాన్ని వెలిగించినట్లు,
ఒక యోగియే ఇంకొకరిని యోగి గా మలచగలడు.
మనం యోగులం గా కావాలంటే " గురూపదేశం " అన్నది తప్పనిసరి.

" ఉద్ధరేదాత్మనాత్మానం " అన్నదే " గురూపదేశం ".
" ఆనాపానసతి " శిక్షణే " గురూపదేశం ".

గురువు కేవలం మార్గం చూపిస్తాడు ;
అంతేకానీ ఎవరికీ " ఉపనయనం " చేయలేడు ;
అది ఎవరికి వారు చేసుకోవలసిన చర్యే.
" ఉప " అంటే " అదనంగా వున్న " ;
" నయనం " అంటే " కన్ను ".
కనుక,
" ఉపనయనం " అంటే " మూడోకన్ను ", " దివ్యచక్షువు " అన్నమాట.
దివ్యచక్షువు ఉత్తేజితం అయినప్పడే
" ఉపనయనం " అయినట్లు.

▲ యోగసాధన ద్వారానే కుండలినీ పూర్ణజాగృతమయి
మన ' ఉప ' నయనం తెరుచుకుంటుంది .

▲ ' ఉపనయన ' లబ్ధి ద్వారానే బ్రాహ్మణత్త్వం , ద్విజత్త్వం .

* * *

" బ్రాహ్మణులు - ద్విజత్వం "

బ్రాహ్మణులే పూర్తి ద్విజులు.

" బ్రహ్మ జానాతి ఇతి బ్రాహ్మణః " అంటే
" బ్రహ్మజ్ఞానం ఉన్నవారే బ్రాహ్మణులు ".

అంతేకానీ,
మామూలు పుట్టుక ద్వారా ఎవ్వరూ ' బ్రాహ్మణులు ' కాజాలరు.

యోగులే " ద్విజులు ".
" ద్విజత్వం " అంటే " రెండవ పుట్టుక ".
మొదటి పుట్టుక శారీరకంగా తల్లిదండ్రుల నుంచి
పుట్టడాన్ని సూచిస్తుంది ;
మన భౌతిక కాయాన్ని సూచిస్తుంది.
రెండవ పుట్టుక మన పూర్ణాత్మను సూచిస్తుంది.

యోగసాధన ద్వారా పూర్ణాత్మతో అనుసంధానం పొందినవారే " ద్విజులు ".

జీసస్ అన్నాడు :
" నేను దేవుని కుమారుడను " అని ;
అంటే, తాను ఒకానొక దివ్యాత్మలోంచి వచ్చిన అంశాత్ముడని.
ప్రతి జీవీ ఒకానొక దివ్యాత్మ అంటే పూర్ణాత్మ యొక్క ఒకానొక అంశే !
అయితే అది తెలియని వాళ్ళు చాలామంది ;
తెలిసినవాళ్ళు బహుకొద్దిమంది.

▲ **తాము ' అంశాత్మలం ' అని తెలుసుకున్నవాళ్ళే బ్రాహ్మణులు , ద్విజులు.**

* * *

" యజ్ఞోపవీతం "

" ఉపనయనం " అయినవాడు -
అంటే,
బ్రాహ్మణత్త్వం పొంది ద్విజుడయినవాడు -
" యజ్ఞోపవీతం " ధరిస్తాడు.

" ఉపనయనం " అంటే " దివ్యచక్షువు ".
" యజ్ఞోపవీతం " అంటే " ' యజ్ఞం ' అనబడే 'ఉపవీతం' ".
" యజ్ఞం " అంటే " పరుల సేవార్థమై చేసే కర్మ ".
స్వార్థవిరుద్ధకర్మలన్నమాట ;
లోకకళ్యాణకరమైన చేష్టలన్నమాట.

" ఉపవీతం " అంటే " బట్ట ", " నూలుప్రోగు ".
" ఉపనయనం అయినవాడు యజ్ఞోపవీతం ధరిస్తాడు " -
అంటే, " దివ్యచక్షువు అన్న దానిని సంపాదించుకున్న యోగి
ఇంక తన సహచరుల ఆత్మజ్ఞానాభివృద్ధికి
తన సర్వశక్తియుక్తులతో తోడ్పడతాడు " అని అర్థం.

" జ్ఞానాగ్ని దగ్ధ కర్మాణం " -
అన్నాడు గీతాకారుడు.
జ్ఞానమనే అగ్నిలో అశుభకర్మలు దగ్ధమైన తరువాత ఇక
మిగిలివుండే శుభ, నిస్వార్థపూరక కర్మలే ' యజ్ఞం '.

▲ అందుకే , జీసస్ ఆదేశించాడు-
" నీ సహచరులనూ నీలాగే ప్రేమించు " అని ;
అంటే " యజ్ఞోపవీతధారణ చేయి " అని అన్నమాట .

* * *

" నిత్యాగ్నిహోత్రుడు "

బ్రాహ్మణుడికి " నిత్యాగ్నిహోత్రం " కర్తవ్యం.

" బ్రాహ్మణు " డంటే " దివ్యచక్షువును సంపాదించుకున్న యోగి " ;
" బ్రహ్మజ్ఞానం కలిగినవాడు " అన్నమాట.

ఒక పరమగురువు యొక్క కర్తవ్యమేమిటి ?
" నిత్యాగ్నిహోత్రం " !
" అగ్నిహోత్ర " మంటే " అగ్నిని ప్రజ్వలింపచేయడం ".
" నిత్యాగ్నిహోత్రు " డంటే -
"ఎప్పడూ అగ్నిని ప్రజ్వలింపచేస్తూ వుండేవాడన్న"మాట.
జ్ఞాన వెలుతురుని ఇరవై నాలుగు గంటలూ విరజిమ్ముతున్నవాడన్నమాట.

' అగ్ని ' అంటే ' జ్ఞానాగ్ని '
అంటే, ' తులసీదళం ' లోని మొదటి ఆకు :
అంటే, ' ఉద్ధరేదాత్మనాత్మానం ' అన్నమాట.
' అగ్ని ' అంటే ' యోగాగ్ని ' కూడా.
అంటే ' తులసీదళం ' లోని రెండవ ఆకు.
అంటే, ' నిరంతర ఆనాపానసతి-విపస్సన యోగసాధన ' అన్నమాట.

ఒకానొక యోగి, తాను ' యోగి ' అయిన తరువాత కూడా,
తన సాధనలో నిరవరతంగా నిమగ్నుడై వుంటాడు.
తన ' దీపం ' తగ్గకుండా ఎప్పడూ చూసుకుంటూ వుంటాడు.
అదే సమయంలో ఇతరుల ' దీపాలు ' కూడా దేదీప్యమానంగా
వెలగడానికి ఎప్పడూ కృషి చేస్తూనే ఉంటాడు.

▲ ప్రతి యోగీ నిత్యాగ్నిహోత్రుడే .

* * *

“ సంధ్య ” అంటే “ మధ్యలో ఉండే సమయం ” అని ;
అది పగలూ కాదు, రాత్రీ కాదు; రాత్రీ కాదు, పగలూ కాదు.
సంధ్యా సమయం “ మార్పు ” సమయం కూడా ;
పగలు పోయి రాత్రి వచ్చే సమయం ; రాత్రి పోయి పగలు వచ్చే సమయం.

ప్రకృతి ఎల్లవేళల్లోనూ అత్యంత రమణీయం అయినా, సంధ్యాసమయాల్లో మటుకు
దాని రమణీయత ప్రత్యేకంగా అద్భుతం.
సంధ్యాసమయానికి గల ప్రత్యేకతలో నిమగ్నం కావడమే, తన్మయతను చెందటమే
“ సంధ్యావందనం చేయడం ” అంటే.
“ వందనం ” అంటే “ సగౌరవంగా గుర్తించడం ”.

“ సంధ్యా సమయం ” ఎన్నో ఆధ్యాత్మిక జ్ఞాన పాఠాలను నేర్పిస్తుంది-
ఉదాహరణకు :
“ అన్నీ ఎప్పుడూ మారుతూ ఉంటాయి ” అని ; “ ఏదీ ఎప్పుడూ స్థిరంగా ఉండదు ” అని ;
“ మార్పును ఆపగోరడం అసంభవం, అవాంఛనీయం ” అని.
" everything is transient " - అన్నదే మౌలిక బుద్ధ సూత్రం.

“ సంధ్యావందనం చేయడం ” అంటే, “ ప్రకృతి మనకు నిరంతరం నేర్పించే
ఆధ్యాత్మికపాఠాలను సగౌరవంగా గుర్తించి పాటించడం ” అన్నమాట.
ప్రకృతిలో తాదాత్మ్యం చెంది ఆ రమణీయతను ఆస్వాదించినప్పుడు
మనలో విశ్వశక్తి (cosmic energy) ద్విగుణీకృతం అవుతుంది.

▲ **కనుక , విధిగా ‘ సంధ్యావందనం ’ ఆచరించాలి .
తద్వారా కావలసిన రోజువారీ జ్ఞానాన్నీ , ఆనందాన్నీ, శక్తినీ మనం
సమీకరించుకుంటాం .**

* * *

" అంశాత్మ - పూర్ణాత్మ "

మనం " అంశా " త్మలం.
అంటే ' ఋషిపుత్రులం ' ;
' క్రింద ' వున్న ఆత్మలం.

" అంశాత్మ " అంటే
' సత్యలోకాలలో ' అంటే ' మహాకారణలోకాలలో ' వున్న
" ఒకానొక ' పూర్ణాత్మ ' యొక్క ఒకానొక అంశ " మనం అన్నమాట.

ఎప్పుడైతే మనం పూర్తిగా పరిణితి చెందుతామో,
అప్పుడు మనం కూడా ఆ నిర్వాణ లోకాలను చేరుతాం.
అప్పుడు మనం కూడా మనలో నుంచి నూతన అంశాత్మలను సృష్టి చేస్తాం ;
అంటే, మనమూ ' సృష్టికర్త ' పదవి చేబట్టుతామన్నమాట.

▲ " ధ్యానం లో పరాకాష్ట " అంటే మన పూర్ణాత్మతో
పూర్తి అనుసంధానం కలిగి వుండడం .
▲ " పూర్ణాత్మ " అంటే " ద్వా సుపర్ణా " అనే ఋగ్వేద వాక్యాలలో
వున్న ' రెండవ పక్షి ' అంటే పైన వుండే పక్షి అన్నమాట .

* * *

" మానస పుత్రులు "

ఎప్పుడైతే మనం కూడా
పూర్ణాత్మ స్థితికి చేరగలమో, చేరుతామో,
అప్పుడు మనం కూడా
మనలో నుంచి అంశలను వేరుగా ఏర్పరచగలం ;
వీరే " మానసపుత్రులు ".

అప్పుడు మనం కూడా
వాళ్ళను ' క్రింద ' వున్న కారణలోకాలకు పంపి
ఒకప్రక్క మన స్వంత పనులను మనం చూసుకుంటూనే
మరోప్రక్క వారి బాగోగులను కూడా చూసుకుంటూ ఉండడం జరుగుతుంది.

వీరు కూడా యథావిధిగా
" జనన-మరణ చక్రం " లో చేరి పాఠాలన్నీ నేర్చుకోవలసిందే.
ఎవరి స్వేచ్ఛ ప్రకారం వారు విహరిస్తూ వుంటారు ;
పురోగమిస్తూ వుంటారు.

▲ **మనం పూర్ణాత్మలంగా మారిన తర్వాతే మన స్వంత మానస పుత్రులను సృష్టించడం సాధ్యమవుతుంది .**
▲ **ప్రతి పూర్ణాత్మా ఒక ' బ్రహ్మ ' ; అందుకే మానసపుత్రులు " బ్రహ్మ మానస పుత్రులు " .**

* * *

" చావు, నిద్ర, ధ్యానం "

" చావు " . . . " నిద్ర " . . . " ధ్యానం " -
ఇవన్నీ కూడా ఒక్క లాంటివే !

ఇవన్నీ కూడా
మన స్థూలశరీరాన్ని మనం వదిలే చర్యలే-
శాశ్వతంగానో, అశాశ్వతంగానో, పూర్తిగానో, కొద్దిగానో !
తెలిసో, తెలియకో !

" చావు " లో మనం శాశ్వతంగా శరీరాన్ని వదిలివేస్తాం.
" నిద్ర " లో మనకు తెలియకుండా శరీరం నుండి బయటకు
వచ్చి కొన్ని గంటల తరువాత తెలియకుండానే తిరిగి శరీరప్రవేశం చేస్తాం.
" ధ్యానం యొక్క పరాకాష్ట " లో మనం పూర్తి ఎరుక తో శరీరం వదలి
సూక్ష్మదేహ యాత్రల తరువాత పూర్తి జ్ఞానంతో
తిరిగి స్థూలదేహ ప్రవేశం చేస్తాం.

- ధ్యానం వలన మన నిద్రావస్థలో చేసే యాత్రలు
  ఎక్కువగా జ్ఞాపకం వుంటాయి ; అంతేకాక
  ఆ యాత్రలు ఎక్కువ ఉపయోగకారిగా కూడా వుంటాయి .
- ధ్యానం ద్వారా మరణాంతర జీవితం గురించి మనకు పూర్తిగా
  అర్థం అవుతుంది .

* * *

" నిద్రావస్థ "
భౌతిక కాయానికి
ఎంతైనా అవసరం.

ఆ స్థితిలో
మనం స్థూలశరీరం వదలి సూక్ష్మశరీరంతో
ఎన్నో ఇతర లోకాలలో తిరుగుతాం.
ఎంతో మందితో కలుస్తాం.
ఎన్నో ప్రయోగాలు చేస్తాం.
భూత భవిష్యత్ కాలాలను పరిశోధిస్తాం.

నిద్రావస్థలో మన శరీరం వదలి అనుభవాలు
పొందిన తరువాత శరీరంలోకి తిరిగి వచ్చినప్పుడు కూడా
కొన్ని అనుభవాలు కొంతైనా, అవకతవకగానైనా జ్ఞాపకముంటాయి ;
ఆ జ్ఞాపకాలనే " స్వప్నాలు " అని అంటాం.

అమూల్యమైన నిద్రావస్థలో మనం -

▲ క్రొత్త విషయాలను తెలుసుకుంటాం .
▲ క్రొత్త శక్తిని సంతరించుకుంటాం .
▲ భౌతిక శరీరానికి అతి అవసరమైన విశ్రాంతిని చేకూరుస్తాం .
▲ భౌతిక జీవితంలోని సమస్యలకు పరిష్కారమార్గాలు సులభంగా తెలుసుకుంటూ వుంటాం .
▲ భౌతికంగా తీరని కోరికలను కూడా హాయిగా సూక్ష్మలోకాలలో తీర్చుకుంటూ వుంటాం .

* * *

“ భోగి ” + “ రోగి ” = “ భ్రోగి ” !
“ భ్రోగి ” అంటే “ భోగం, రోగం రెండూ ఉన్నవాడు ”.
ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానం, మరి సరియైన జీవనసరళి - అన్నవి తెలియని వాళ్ళే ‘ భ్రోగులు ’.
ప్రాపంచికంగా నూటికి 99.99% మానవులు రోగాలనూ, భోగాలనూ
సరిసమానంగా “ రాత్రి - పగలు ” గా అనుభవిస్తూంటారు - “ భ్రోగులు ” అయినవాళ్ళు.
ఈ “ భ్రోగులు ” - “ రోగాలు రావడం ప్రకృతి సహజం ” అనుకుంటారు ;
వారికి “ నిత్య భోగత్వం ” గురించి తెలియదు.

“ భోగి ” + “ యోగి ” = “ భ్యోగి ” !
“ భ్యోగి ” అంటే “ భోగం, యోగం రెండూ ఉన్నవాడు ”.
ఆధ్యాత్మిక విజ్ఞానులై, సరియైన జీవన సరళి లో ఉన్నవారే “ భ్యోగులు ”.
నిజానికి భోగమే అందరూ వాంఛించేది, అదే అందరి గమ్యమూనూ.
కానీ నూటికి 99.99 % నిత్య భోగులుగా వుండే మార్గం కానలేరు.
యోగం ద్వారానే సర్వరోగాలూ పోతాయి;
రోగాలంటే శారీరకమైనవీ, మానసికమైనవీ, అన్నీ.
“ యోగం ” అంటే “ అనుసంధానం ”.
“ పూర్ణాత్మతో తాదాత్మ్యం ”, “ చుట్టూ వున్న ప్రకృతితో అనుసంధానం ” అన్నమాట.
“ నేను వేరే, మిగతావి వేరే ” అనే భావన ఉన్నప్పుడు,
“ మిగతా వాళ్ళను అణగద్రొక్కితేనే నేను బాగుంటాను ” అన్న
భావనలున్నప్పుడు, ఆ విధంగానే జీవించినప్పుడు - మరి రోగాలు తప్పకుండా వచ్చి తీరుతాయి.
యోగం ద్వారానే అలాంటి అజ్ఞానపు భావనలు అనుభవపూర్వకంగా తొలగిపోతాయి.
అప్పుడు ఇక మిగిలేది నిత్యభోగమే.

▲ యోగీశ్వరుడే భోగేశ్వరుడు .

▲ నిత్యభోగులు కాదలచుకున్నవారు విధిగా యోగం నేర్వవలసిందే .

* * *

" గతం - అవగతం - విగతం "

" గతం " అంటే, మన " భూత స్థితి ",
పుట్టినప్పటి నుంచి ప్రస్తుతం వరకు చేసిన కార్యకలాపాల చిట్టా.
ఇంకా వెనక్కి పోతే వెనకటి జన్మల గాధలు కూడా !
" అవగతం " అంటే, " అర్థం కావడం ".
" అవ " అంటే " వెనక్కి రావడం " అని కూడా ;
ఉదాహరణకు పదాలు ' అవరోహణం ', ' అవతారం '.
' వెనక్కి రావం ' అంటే, ' రివర్స్ గేర్ వేయడం ' అన్నమాట.
గతాన్ని ' రివర్స్ గేర్ ' లో పరిలోకించినప్పడే
ఆ గతం పూర్తిగా ' అవగతం ' అయి ఇక ' విగతం ' అవుతుంది.
" విగతం " అంటే " మాయమైపోవడం " ;
' గతం ' అన్నది ' అవగతం ' అయి ' విగతం ' అయినప్పడే వర్తమానం అన్నది
భవిష్యత్తుకు బంగారుబాట కాగలదు.
గతం అన్నది పూర్తిగా అవగతం కాకపోతే,
ఆ గతమే పదే పదే మరి పునరావృతమవుతూ ఉంటుంది ;
చేసిన తప్పలు మళ్ళీ మళ్ళీ చేస్తూనే ఉండటం జరుగుతూ ఉంటుంది ;
మన జీవితం చర్విత చర్వమవుతూనే ఉంటుంది.
కనుక, ఎప్పడూ ' ఫార్వర్డ్ గేర్ల ' లోనే కాకుండా
అప్పడప్పడూ ' రివర్స్ గేర్ ' లో కూడా జీవించాలి !
అంటే, ప్రతి రోజూ కొంత సమయాన్ని " ఊరికే
కళ్ళు మూసుకుని శ్వాసను గమనిస్తూ కూర్చోవడానికి " కేటాయించాలి.
అప్పడు గతంలోని ప్రతి సన్నివేశం మొదట మన ' మనోఫలకం ' లోనూ,
తరువాత మన ' దివ్యచక్షువు ' లోనూ, పునః పునః ప్రత్యక్షమయి సంపూర్ణంగా
అర్థమవుతూ ఉంటుంది.
అర్థమయినదంతా ' విగతం ' అవుతూ, తుడిచివేయబడుతూ ఉంటుంది.
పూర్ణంగా తుడిచివేయబడని గతం పదే పదే వర్తమానం లోకి వచ్చి పునః పునః పీడిస్తూ ఉంటుంది.

▲ ధ్యానంలో ఉండడమే ' రివర్స్‌గేర్ ' లో సమయం కేటాయించడమంటే.

▲ అప్పుడే గతం అవగతమై విగతం అవుతుంది .

" అప్పో దీపో భవ "

బుద్ధుడు
తన జీవితంలో చివరిగా
తన ప్రియతమ అనుచరుడు,
మరి శిష్యుడు అయిన ఆనందుడికిచ్చిన సందేశం ఇది :

> " ఓ ఆనందా ! నీకు నీవే దిక్కువి కా !
> ఇతరుల మీద ఎప్పడూ ఆధారపడవద్దు ;
> నీ ముక్తిని నువ్వే శ్రద్ధతో సంపాదించుకో ! "

" అప్పో దీపో భవ " అంటే
" నీకు నీవే దిక్కువి కా " అని.
అంటే,
" Be A Light Unto Yourself " అని.

అప్పో	=	నీకు నీవే ;
దీపో	=	దీపమువి, దిక్కువి ;
భవ	=	అవు.

- ▲ ' నీకు నీవే దిక్కువి కా ' అన్నదే పరమసత్యం .
- ▲ ' తులసీదళ ' పాఠకులందరకూ ఇదే ప్రథమ , మరి అంతిమ సందేశం - ' అప్పో దీపో భవ ' అని .

* * *

" నా దారి ఎడారి . . . "

" నా పేరు బికారి . . నా దారి ఎడారి . .
మనసున్న చోట మజిలీ . . కాదన్న చాలు బదిలీ "

(1) " తోటకు తోబుట్టువును, ఏటికి నే బిడ్డను ;
పాట నాకు సరి జోడు . . పక్షి నాకు తోడు.
విసుగు రాదు, ఖుషీ పోదు, వేసట లేనే లేదు ;
అసలు నా మరో పేరు ' ఆనందవిహారి ' ".

(2) " మేలుకుని, కలలు కని, మేఘాల మేడపై
మెరుపు తీగలాంటి నా ప్రేయసి నూహించుకుని,
ఇంద్రధనసు పల్లకీ నెక్కి కలుసుకోవాలని . .
ఆకాశవీథిలో పయనించు బాటసారి. "

(3) " కూటికి నే పేదను, గుణములలో పెద్దను ;
సంకల్పమే నాకు ధనం, సాహసమే నాకు బలం ;
ఏనాటికో ఈ గరీబు కాకపోదు నవాబు,
అంతవరకు నేనొక నిరంతర సంచారి.. "

- పాలగుమ్మి పద్మరాజు -
[శ్రీ రాజేశ్వరీ విలాస్ కాఫీ క్లబ్ (1973)]

అద్భుతమైన పాట ఇది !
ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానం, ఆత్మ వికాసం మొత్తం నిండి వుంది ఈ పాటలో !

" నా దారి ఎడారి " అంటే " బయటంతా శూన్యం " అన్నమాట.

* * *

" నా పేరు బికారి " అంటే " లోపలంతా శూన్యం " అన్నమాట.
ఈ అవగాహనలో ఎప్పుడూ స్థితమయి ఉన్నవాడే ' జ్ఞాని '
అతనికొక ప్రత్యేక స్థానం అంటూ ఏదీ లేదు.
అన్ని స్థానాలూ అతనివే; అన్ని స్థానాలూ అతని కోసమే.
మనసైన చోట మజిలీ చేస్తూ వుంటాడు.
ప్రయోజనం తీరగానే బదిలీ అవుతూ వుంటాడు.

(1) " తోట " అంటే " వృక్ష సామ్రాజ్యం (plant kingdom) "
" తోటకు తోబుట్టువును " అంటే,
" చెట్లు చేమలే సహయాత్రికులుగా " ఉన్నవాడన్నమాట.
" ఏరు " అనేది " ఖనిజ ధాతువుల సామ్రాజ్యా (mineral kingdom) " న్ని
సూచిస్తుంది.

" ఏటికి నే బిడ్డను " అంటే, " ఆ ఖనిజధాతువుల నుండి నేను
వచ్చానన్న సంగతి తెలుసుకున్నవాడ " ని అర్థం.
" పాట నాకు సరిజోడు " అంటే తన గానమే, తనకు తోడని,
" తనకు తానే తోడు " అని ;
వేరే మనుష్యుల సాంగత్యమే అవసరం లేని వాడని.

" పక్షి " అన్నది " జంతు సామ్రాజ్యా (animal kingdom) " న్ని గుర్తు చేస్తుంది.
" పక్షి నాకు తోడు " అంటే " జంతువులతో చక్కగా సహజీవనం చేస్తున్నవాడు " అని అర్థం.

ఈ విధంగా ప్రకృతి జీవరాసులతో కలిసి మెలసి వుంటాడు కనుక
జ్ఞానికి ఎప్పుడూ విసుగు రాదు;
అతడు సదా ఖుషీగా వుంటాడు;
అతడు అలసట అనేదే ఎప్పుడూ ఎరుగని వాడు -
అందుకే అతను " ఆనందవిహారి ".

(2) " మేలుకుని కలలు కని " అంటే ధ్యానం లో
సూక్ష్మశరీర యాత్ర (astral travels) లు చేయడం.
" మేఘాల మేడలో " అంటే " పైనున్న లోకాలలో (ఊర్ధ్వలోకాలలో) " వున్న
" మెరుపు తీగ లాంటి నా ప్రేయసి " అంటే మిరుమిట్లు గొలిపే,
అత్యంత ప్రియాతిప్రియమైన సర్వశక్తివంతమైన
తన " పూర్ణాత్మ (overself) " అన్నమాట !
" ఊహించుకుని " అంటే " ముందుగా సిద్ధాంతపరంగా తెలుసుకోవడం ".

" ఇంద్రధనస్సు పల్లకి " అంటే, " గురువును పల్లకీగా చేసుకుని " అన్నమాట.
' ఇంద్రధనస్సు ' లో ఏడు రంగులు వుంటాయి ; అంటే ఓ గురువు
అయినవాడు, ఓ ఆత్మజ్ఞాని అయినవాడు తన ఏడు శరీరాలను
క్రియాశీలం చేసుకోవడాన్నే ఆ పోలిక సూచిస్తుంది.

" ఎక్కి " అంటే " ఆ యోగి సహాయం తో " -
" కలుసుకోవాలని " అంటే " పూర్ణాత్మతో అనుసంధానం ఏర్పరచుకోవాలని ".
" ఆకాశవీధిలో పయనించు బాటసారి " అంటే
" విశ్వసూక్ష్మలోకా(astral worlds)ల యాత్రికుడు కావడం " అన్నమాట ;
గురూపదేశం పొంది ధ్యాన ప్రక్రియ ద్వారా పూర్ణాత్మ జ్ఞానం పొంది
ఊర్ధ్వలోకాలలో యానం చేసే యోగి అతడు అని.

(3) అతను ' కూటికి పేద ' అయినా గుణాలన్నింటినీ సంతరించుకున్నవాడు.
సంకల్పశక్తి అతని ' ధనం ' ; సాహసమే అతని ' బలం '.

" గరీబు " అంటే " ' క్రింద ' వున్న ఆత్మ " ;
" నవాబు " అంటే పూర్ణాత్మ లేక సహ విధాత (co-creator)

" ఏనాటికో . . . కాకపోడు " అంటే,
తాను కూడా ఎప్పటికైనా ఆ పూర్ణాత్మ స్థాయికి చేరుకోగలననీ,

సహవిధాతగా కాగలననీ తెలుసుకున్నవాడు.

ప్రతి చిన్న పిల్లవాడూ పెరిగి సహజంగా పెద్ద అయినట్లే,

ప్రతి మొక్కా పెరిగి వృక్షమైనట్లే,

తాను కూడా ఆ విధంగా ఎప్పటికైనా, ఎలాగైనా ' బ్రహ్మర్షి ' గా

తప్పక అవుతానని ఎరిగినవాడు.

" అంతవరకు " అంటే " నవాబు అయ్యేంతవరకు ",

అంటే, పూర్ణాత్మ స్థాయికి ఎదిగేంతవరకు,

" నిరంతర సంచారి " అంటే ' నిరంతరం సంచరిస్తూ ',

' అందరికీ బోధిస్తూ, అందరినీ ఉత్తేజపరుస్తూ వుంటాడు ' అని.

ఎప్పుడూ లోపలి శూన్యత నూ, బయటి శూన్యత నూ

మరిచి పోనివాడు . . .

▲ అతడే ' ఆనంద విహారి ' !

▲ అతడే ' ఆకాశవీధిలో పయనించే బాటసారి ' !

▲ అతడే కాబోయే ' నవాబు ' !

▲ అతడే ' తథాగతుడు ' !

* * *

నాస్తిక / ఆస్తిక మూర్ఖ అభిప్రాయాలూ, మరి వాటికి సంబంధించిన ఆధ్యాత్మిక వాస్తవాలు

నాస్తిక మూర్ఖ అభిప్రాయాలు, మరి వాటికి సంబంధించిన ఆధ్యాత్మిక వాస్తవాలు

నాస్తిక మూర్ఖ అభిప్రాయాలు	ఆధ్యాత్మిక వాస్తవాలు
1. ఈ భౌతిక శరీరమే ' నేను '.	1. భౌతిక శరీరం ' నేను ' కాదు ; ఈ భౌతిక శరీరం అనేది మన ఏడు శరీరాలలో కేవలం ఒకటి మాత్రమే.
2. ' నేను ' కు ప్రారంభం దేహం యొక్క పుట్టుక; నేనుకు అంతం దేహం యొక్క చావు.	2. భౌతిక శరీరం పుట్టుక పూర్వము చనిపోయిన తరువాత కూడా ' నేను ' ఉంది, ఉంటుంది.
3. వస్తువుల ఉనికి, సంఘటనలు జరగడం మొదలైనవి అన్నీ కేవలం యాధాలాపమే, యాదృచ్ఛికమే.	3. ఏదీ యాధాలాపంగా జరగదు ; ప్రతీదీ స్వంత కోరికల ప్రకారమే జరుగుతుంది.
4. కంటికి కనిపించే ఈ భౌతిక విశ్వం మాత్రమే ఉన్నది ; కంటికి కనపడనిది ఏమీ లేదు.	4. అనంతమైన పౌనఃపున్యాలతో ఎన్నో విశ్వాలున్నాయి ; కంటికి కనిపించే ఈ భౌతిక విశ్వం వాటిలో కేవలం ఒకటి మాత్రమే.

5. ఈ ప్రపంచంలో ' జీవం ఉన్నవి ', ' జీవం లేనివి ' అని రెండు రకాలున్నాయి.	5. ' జీవం లేనిది ' అంటూ ఏదీ లేదు ; పరమాణువు నుంచి గోళాల వరకు ప్రతీదీ - శక్తి, చైతన్యం, జ్ఞానం అనే మూడింటి కలయికల శకలాలే.
6. ఈ జీవితానికి నిర్దిష్టమైన పరమార్థం (specific goal) అంటూ ఏదీ లేదు ; బ్రతకడం అన్నది బ్రతకడం కోసమే.	6. శక్తి, చైతన్యం, జ్ఞానం అనబడే ఈ మూడింటి, శకలాల కలయికకు ఒక పరమార్థం, ప్రణాళిక, లక్ష్యం ఉన్నాయి ; ప్రతి ఒక్కరూ ఇక్కడ ఉన్నది - ఆనందించేందుకూ, పరిశోధించేందుకూ, ఎదిగేందుకూ.

ఇక మూర్ఖ ఆస్తికులూ, మిడిమిడి ఆధ్యాత్మిక జ్ఞానం కలవారూ చెప్పే కొన్ని తప్పుడు భావాల గురించీ, అనే విషయాలపై ఆధ్యాత్మిక విజ్ఞానం చెప్పే వాస్తవాల గురించీ చూద్దాం.

ఆస్తిక మూర్ఖ అభిప్రాయాలు, మరి వాటికి సంబంధించిన ఆధ్యాత్మిక వాస్తవాలు

ఆస్తిక మూర్ఖ అభిప్రాయాలు	ఆధ్యాత్మిక వాస్తవాలు
1. ' దేవుడు ' స్వర్గంలో ఎక్కడో ఉన్నాడు ; మనం అయనను పూజించాలి ; మోక్షం కోసం అయనకు మనల్ని మనం సమర్పించుకోవాలి.	1. ' చైతన్య ' మే మూలాధారం ; అంచేత చైతన్యజన్యులమైన మనమంతా దేవుళ్లమే, ప్రతి వస్తువూ దేవుడే. ఈ యదార్థాన్ని మనం గుర్తించాలి ; తద్వారా ఎదగాలి ; అదే ' మోక్షం ' ;
2. ' దేవుడు ' మన విధినీ, కర్మనూ, నిర్ణయిస్తాడు ; అయన చెప్పిందే మనకు జరుగుతుంది.	2. ' విధి ' స్థిరమైనది కాదు. మన నమ్మకాలు (beliefs), ఆలోచనలు (thoughts) , ఎన్నికలు (choices) మొదలైన వాటి ద్వారా మన విధిని మనవే ఎప్పటికప్పుడు ఏర్పరచుకుంటున్నాం:
3. మనం పూర్తిగా మన గురించి మనం మరచిపోవాలి ; ఇతరులకు సాయం చేసేందుకే బ్రతకాలి.	3. ప్రతి వ్యక్తి తనకు తాను మాత్రమే సాయం చేసుకోగలడు ; అలా, తమకు తాము సాయం చేసుకోవాలనుకున్న వారికి జ్ఞానాన్ని తెలియచేయడమే, మనం చేయగలిగింది. మనం ఇతరులకు ఉదాహరణలుగా మాత్రమే ఉండగలం ; అంతేకానీ, వారి జీవితాలను ఉద్ధరించలేం.

4. మనం మన భావోద్రేకాలనూ, కోరికలనూ అణచిపెట్టి మోక్షాన్ని పొందేందుకు దేహాన్ని 'ఇబ్బంది' పెట్టాలి.	4. దేనినీ అణచి పెట్టకూడదు ; మనం ఇక్కడ ఉన్నది మనల్ని మనం వ్యక్తపరచుకునేందుకే. భౌతిక శరీరాన్ని ఎప్పడూ బాధించకూడదు ; ఎప్పడూ మధ్యేమార్గాన్నే పాటించాలి.
5. బాధలనేవి దేవుడిచ్చినవి; వాటిని మనం భరించాల్సిందే.	5. తప్పడు నమ్మకాలూ, తప్పడు పద్ధతుల ఆచరణవల్ల మనమే మన బాధలను సృష్టించుకుంటున్నాం.
6. ' మోక్షం ' అంటే జీవాత్మ, పరమాత్మల ' ఐక్యతే', అంటే వ్యక్తి, దేవుడు కలవటమే.	6. ' మోక్షం ' అంటే, ' మన విధికి మనమే కర్తలం ' అనే మౌలిక సూత్రాన్ని తెలుసుకోవడం. జీవాత్మ ప్రత్యేకత ఎప్పడూ అవిచ్ఛిన్నంగా ఉంటుంది, అంటే, ఏ ' పరమాత్మ ' లోనూ ఏ జీవాత్మా ' ఐక్యం ' కాదు.

" బుద్ధా పిరమిడ్ ధ్యాన కేంద్రం, కర్నూలు "

మౌలికమైన ఆధ్యాత్మిక విజ్ఞానం గురించి ప్రజలందరికీ తెలియజేసేందుకూ, మరి
ధ్యానం, సూక్ష్మశరీర యాత్రల ద్వారా అతీంద్రియ శక్తులను
సంపాదించుకుని భూత, భవిష్యత్, వర్తమానాలను అందరూ తెలుసుకునేందుకూ
" కర్నూలు బుద్ధా పిరమిడ్ ధ్యాన కేంద్రం " ప్రధానంగా నెలకొల్పబడింది.

ఇది కర్నూలు పట్టణంలో
హంద్రీ నదీ తీరాన ప్రశాంతమైన వాతావరణంలో వుంది.

" బుద్ధా పిరమిడ్ ధ్యాన కేంద్రం " అన్న దానిని ఈ ప్రదేశంలో నెలకొల్పడానికి కారణం
ఈ పిరమిడ్ ఆవరణంలో సుమారు 300 సంవత్సరాల నుంచీ
" సమీర్‌బాబా " అనే ఓ మహాయోగి సమాధి స్థితిలో తన ' కాస్మిక్ శరీరం ' తో
వుండి ధ్యానం చేసేవారందరికీ సహకరిస్తూ వుండడమే.

అసలు ' పిరమిడ్ ' ఆకారంలోనే ఒక గొప్పతనం వుంది.
భూమ్యాకర్షణ శక్తి మరి ప్రకృతిలోని విశ్వశక్తి (cosmic energy) - ఈ రెండూ
కలసి ఏర్పడిన ప్రత్యేక పిరమిడ్ శక్తి, మన యొక్క నాడీ మండలం పైన, కణ వ్యవస్థ
మొదలైన శరీర భాగాలపైన ఎంతో ప్రభావం చూపుతుంది.

' పిరమిడ్ 'లో ధ్యానం చేయడం వల్ల ఏకాగ్రత కుదిరి
ధ్యానంలో నిమగ్నం కావడం విశేషంగా సులభతరమవుతుంది ;
కుండలినీ జాగరణ త్వరితంగా జరుగుతుంది.

ప్రతి పిరమిడ్ శిఖరాగ్రంలోనూ విధిగా ఓ శుద్ధమైన స్ఫటికం వుండాలి.
ఈ పిరమిడ్‌లో కూడా సుమారు రెండు వందల సంవత్సరాల నాటి
లింకాగార స్ఫటికం ఒకటి అమర్చబడింది ;
దాని నుంచి వెలువడే కిరణాలు మనిషి స్వస్థతకు ఎంతో తోడ్పడుతాయి.
ఈ స్ఫటికం మంత్రాలయ శ్రీ రాఘవేంద్ర స్వామి వారిచే ప్రత్యేకంగా శుద్ధి
చేయబడింది.

శ్రీ రాఘవేంద్ర స్వామి వారు మరొక సూక్ష్మ స్ఫటికం *(ASTRAL CRYSTAL)* కూడా పిరమిడ్‌కు ఇవ్వడం జరిగింది.
" **N.G.** ప్రకాష్ " అనే పిరమిడ్ ధ్యాని ధ్యానంలో ఆయన దగ్గరకు స్వయంగా వెళ్ళి ఆ స్ఫటికాన్ని తీసుకుని తిరిగి వచ్చి పిరమిడ్‌లో అమర్చడం జరిగింది.
అంతేకాక, బుద్ధ మహాత్ముడు కూడా కొన్ని సూక్ష్మస్ఫటికాలను ప్రత్యేకంగా అమర్చారు.

" బుద్ధా పిరమిడ్ ధ్యాన కేంద్రం"లో ధ్యానం చేయడం వల్ల లావు తగ్గించుకోవచ్చు ; ఆస్త్మా, మైగ్రెయిన్ తలనొప్పి, జలుబు, రక్తపోటు, గుండెనొప్పి మొదలైన బాధల నుండి విముక్తి పొందవచ్చు.
' పిరమిడ్ ' లో వుంచిన మంచి నీరు త్రాగడం వల్ల శరీరంలో రోగ నిరోధక శక్తి, ఆరోగ్యం మరింతగా పెరుగుతాయి.

మన దేశం లోనే అరుదైన ఈ " బుద్ధా పిరమిడ్ ధ్యానం " మీ అందరికీ అందుబాటులో వుంది. దీనిని ఉపయోగించుకుని ముక్తులవ్వగలరు.

- సుభాష్ పత్రి

జూలై, 1995
కర్నూలు

" పిరమిడ్ ధ్యాన కేంద్రాల ఆశయాలు "

1. ఆధ్యాత్మిక శాస్త్ర విజ్ఞానం (spiritual science) లో కనిపెట్టిన సత్యాలను సమస్త ప్రజలకూ తెలియజేయడం.

2. అన్ని పట్టణాలలోనూ " పిరమిడ్ ధ్యాన కేంద్రాల " ను స్థాపించి ప్రజలకు ధ్యానంలోనూ, సూక్ష్మదేహ యాత్రల (Astral Travel) లోనూ ప్రశిక్షణ యివ్వడం.

3. పునర్జన్మ, కర్మ సిద్ధాంతం, శాశ్వత జీవనం సూక్ష్మలోకాలు, మరణాంతర జీవితం, ఆకాశ రికార్డులు, అతీంద్రియ శక్తులు - మొదలైన అంశాలను గురించి వాస్తవాలను అందరికీ తెలియజేయడం, వాటి గురించి ప్రత్యేకంగా ఎవరి శక్తి మేరకు వాళ్ళు ప్రయోగాలు చేయడం.

4. విశ్వప్రేమ, శాంతి, సోదరభావం, నిర్భయత్వం, స్వేచ్ఛగా ఆలోచించడం - మొదలైన సందేశాలను ప్రజా బాహుళ్యంలో విస్తృతంగా ప్రచారం చేయడం.

5. అందరిలోనూ దివ్యచైతన్యా (divine consciousness)న్ని పెంచడం.

6. ప్రపంచవ్యాప్తంగా ఆధ్యాత్మిక రంగంలో ఇంతవరకూ వెలువడిన, మరి ప్రస్తుతం వెలువడుతూన్న పుస్తకాలనూ, పత్రికలనూ సేకరించి సంపూర్ణ ఆధ్యాత్మిక గ్రంథాలయాలను అన్ని పట్టణాలలోనూ విరివిగా స్థాపించడం.

* * *

" ధ్యానం చేయండి ! "

" ధ్యానం అంటే ? "

' ధ్యానం ' అంటే ' ప్రార్థన ' కాదు !
' ధ్యానం ' అంటే ' స్తోత్రం ' కాదు !
' ధ్యానం ' అంటే ' నామస్మరణం ' కాదు !
' ధ్యానం ' అంటే ' మంత్రజపం ' కాదు !
' ధ్యానం ' అంటే ' శ్వాస మీద ధ్యాస ' !
' శ్వాస మీద ధ్యాసే ' బుద్ధ ప్రభోధిత ' ఆనాపానసతి ' !

" ధ్యానం వల్ల లాభాలు "

ధ్యాన సాధన ద్వారానే రోగాలన్నీ పోతాయి.
ధ్యాన సాధన ద్వారా జ్ఞాపకశక్తి పెరుగుతుంది.
ధ్యాన సాధన ద్వారానే మనఃశాంతి లభిస్తుంది.
ధ్యాన సాధన ద్వారానే ఆత్మస్థైర్యం కలుగుతుంది.
ధ్యాన సాధన ద్వారానే దివ్యచక్షువు ఉత్తేజితమవుతుంది.
ధ్యాన సాధన ద్వారానే మనమే " గురువు " లుగా మారుతాం.
ధ్యాన సాధన ద్వారానే మనమే దైవ స్వరూపాలమని తెలుసుకుంటాం.

" సత్యం "

మన జన్మను మనమే ఎన్నుకుని వచ్చాం.
ఎవరిని వారే ఉద్ధరించుకోవాలి !
ఒకరు ఇంకొకరిని ఎప్పుడూ ఉద్ధరించలేరు !
సృష్టిలో కోటానుకోట్ల లోకాలున్నాయి.
మనం ఈ లోకం లో కేవలం " యాత్రికులం " మాత్రమే.

" చావు "

' చనిపోవడం ' అంటే శరీరాన్ని వదలడమే !

' చనిపోవడం ' అంటే మన చుట్టూ వున్న ప్రపంచాన్ని మార్చడమే !

' చనిపోవడం ' అంటే మరో నూతన ప్రపంచం చేరడమే !

" కర్మ సిద్ధాంతం "

ఎవరి కర్మను వారే అనుభవించాలి.

మన చెడ్డే మనకు చెడు చేస్తుంది.

మన మంచే మనకు మంచి చేస్తుంది.

" జ్ఞానం "

అందరి దగ్గర నుంచీ అన్నీ ఎప్పుడూ నేర్చుకుంటూ వుండాలి.

సమయం క్షణమైనా వృధా ఎప్పుడూ చెయ్యరాదు.

శక్తి అణుమాత్రమైనా వృధా ఎప్పుడూ చెయ్యరాదు.

ఈ వర్తమాన జన్మనే ఆఖరి భూలోక జన్మగా చేసుకోవాలి.

- సుభాష్ పత్రి

* * *